

biz.bize

ANADOLU^H

Sayı: 46 • Temmuz 2020

PANDEMİ
ÖZEL SAYISI

**Covid-19
şüphesi
olan
hastalara,
Acil
Servis'e
kurulan
çadırda
müdahale
edildi.**

>13

Türkan Özilhan Tacir'den mesaj var.

Uzun bir yoldayız ama yolun en engembeli kısmını hepinizin kıymetli destekleriyle ve hep birlikte geride bıraktık. Yolun kalanını da hep birlikte başarıyla tamamlayacağımızdan hiçbir kuşum yok.

> 02

Tıbbi Direktörümüz diyor ki...

Mart ayının ilk haftasında COVID-19 gündemimizin başına yerleşti.

> 03

**Başhekim Dr. Özgür
Devrim Kılıç ve
Pandemi Kurulu,
salgının ilk dönemini
ve normalleşme
sürecinde alınan
önlemleri anlattı.**

> 02

ÇALIŞANLAR NE DİYOR?

"ÖZEL RÖPORTAJLAR" >21

Doç. Dr. Tayfun Kutlu

Doç. Dr. Cüneyt Adayener

Dr. Fatih Bünül

Prof. Dr. Bülent Karagöz

Hekimlerimizin kaleminden

Pandemi sürecinin ilk döneminde neler yaşandı, nasıl çalışıldı, neler hissedildi?

Hekimlerimizin kaleminden okuyabilirsiniz.

>10

Anadolu Grubu'ndan destek

Anadolu Grubu entübasyon kabini ve muayene kabini üretilip hastanemize bağışladı.

> 38

Genel Yoğun Bakım

İlk Covid-19 hastalarını kabul eden ekip

>16

Dr. Inge Aivas

Yabancı hastaların zorlu süreci

"Sınırlar kapanınca yurt dışındaki hastalarımızın klinik durumlarını uzaktan yönetmeye ve tedavi önerileri sunmaya çalıştık"

>19

CEO'MUZDAN MESAJ VAR

Sevgili Çalışma Arkadaşlarım,

Bu sefer yazıma içten teşekkürlerimle başlamak istiyorum.

Bütün dünya zorlu bir dönemden geçiyor. Bugüne kadar hiç yaşamadığımız, tüm bildiklerimizi ve alışkanlıklarımızı değiştiren salgın döneminde, insan sağlığı için çalışan bir kuruluş olarak biz de zorlu günler geçirdik. Hem kendimiz hem de sevdiklerimiz için endişe ederken salgının en ön cephesinde hizmetlerimizi sürdürmek için tüm çabamızı gösterdik.

Bu süreçte gösterdiğiniz özveri ve sabır için başta deneyimli sağlık kadromuz olmak üzere tüm çalışanlarımıza tek tek teşekkür etmek istiyorum.

Salgının ilk günlerindeki belirsizlikleri geride bırakmış ve bu nedenle en zorlu günleri atlattığımız olsak da önümüzde uzun bir yolculuk var. Hepimiz biliyoruz ki Coronavirus gündemimizi uzunca bir süre meşgul edecek. Biz de tüm dünya gibi yeni normale uyum sağlıyoruz ve bunu başarıyla yapıyoruz...

Bundan sonraki süreçte Coronavirus gerçeğinin tedbirlerini en üst düzeyde alarak çalışmalarımıza devam edecek, insan odaklı bakım anlayışımız ve yüksek klinik kalite standartlarımızı koruyarak hizmetlerimizi sürdüreceğiz.

Salgının başlamasıyla birçok alanda özgürlüklerimiz kısıtlandı. Sürecin uzamasıyla bu kısıtlar her geçen gün artan bir sıkılma ve bunalma dönemini de beraberinde getirdi. Ancak hepimiz için önlemlerle hayata devam etme vakti de geldi. Bu çatı altında çalışan herkesin çok değerli olduğunu bilmenizi isterim. Bu sebeple “yeni normal” dediğimiz bu günlerde de virüse karşı alınması gereken önlemlerden taviz vermemenizi özellikle rica ediyorum.

Biliyorum uzun bir yoldayız ama yolun en engebeli kısmını hepinizin kıymetli destekleriyle ve hep birlikte geride bıraktık. Yolun kalanını da hep birlikte başarıyla tamamlayacağımızdan hiçbir kuşku yok.

En büyük değerimiz olan sağlığımızı hiç kaybetmememiz dileğiyle...

Sevgi ve saygılarımla...

Türkan Özilhan Tacir
GENEL DİREKTÖR / CEO

PANDEMİ

“Normalleşme sürecinde de aldığımız önlemlerden taviz vermiyoruz”

Dr. Özgür Devrim Kılıç

Çin'den sonra Covid-19'un kısa sürede tüm dünyaya yayılmasıyla birlikte Anadolu Sağlık Merkezi olarak bizler de önlemlerimizi almaya başladık. İlk vakanın bu yıl Mart ayında görülmesinin ardından önlemlerimizi daha da sıkılaştırdığımızı belirten Başhekim Dr. Özgür Devrim Kılıç, “Biz bir onkoloji hastanesi olduğumuz ve çok yüksek riskli hastalara sağlık hizmeti sunduğumuz için bu süreçte, İl Sağlık Müdürlüğü'nün de onayıyla bize başvuran Covid-19 şüpheli hastaları Sağlık Bakanlığı hastanelerine sevk ettik. Dolayısıyla kendi personelimiz dışında çok fazla Covid-19 hastamız olmadı. Bu süreçte hastane içerisinde bir bulaş olmadı, Covid-19 pozitif çıkan çalışanlarımızın tamamı ise virüsü dışarıdan, kendi sosyal çevrelerinden kaptılar. Şu an normalleşme sürecindeyiz ancak hastanede halen olmazsa olmaz maske kullanımı, el hijyeni ve sosyal mesafe kurallarımız devam ediyor. Uzun bir süre de bu şekilde devam edecek” dedi. Dr. Özgür Devrim Kılıç ile pandemi sürecinin nasıl yönetildiğiyle ilgili sohbet ettik...

Pandeminin ilk zamanları sizin açınızdan nasıl geçti, hastanede neler yaşandı?

Covid-19 Türkiye'de görülmeden önce önlemlerimizi aldık. Hem hastalarımızı hem de çalışanlarımızı korumamız gerekiyordu. Hematoloji ve onkoloji hastalarının ağırlıklı olarak bakıldığı bir hastane olduğumuz için de İl Sağlık Müdürlüğü'nün de onayıyla Covid-19 şüpheli hastaları Sağlık Bakanlığı hastanelerine sevk etme kararı aldık. Çünkü bu hastalarımıza virüs bulaşırsa, ciddi ölüm riski ile karşı karşıya kalacaklarını biliyoruz. Zorunlu olmadıkça Covid-19 hastası almadık hastanemize. Hastanemizde sadece personelimizi ve bazı hastalarımızı yatırdık. Yaklaşık 30 hasta yattı. Bu süreçte devlet hastaneleri Covid-19 hastalarına yer açabilmek için yoğun bakım

hastalarını diğer hastanelere dağıtmaya karar verdi. Devlet hastanelerinden yoğun bakım hastaları yatırdık hastanemize. Böyle bir karşılıklı iyi niyet anlaşması yaptık. Bu arada ayaktan çok hasta baktık. 1.000'e yakın test yaptık, halen de test yapmaya devam ediyoruz. Acil Servis'in girişinde pandemi polikliniğimiz vardı. Hasta sayımız bu süreçte yüzde 75-80 oranında düştü. Hekim arkadaşlarımızı pandemi polikliniğinde görevlendirdik. Yoğun bakımda yatan hastamız hiç olmadı.

Covid-19 hastaları ayrı bir katta yattılar değil mi?

Evet. Bu hastalarımıza, diğer hastalarımızdan izole bir şekilde ayrı bir katta baktık. Tüm izolasyon önlemlerimizi aldık. Hastane içerisindeki bütün birimlerde Sağlık Bakanlığı'nın da göndermiş olduğu rehberler aracılığıyla ve kendi edindiğimiz tecrübelerle damlacık izolasyonu ile ilgili bütün önlemlerimizi aldık. Oldukça başarılı yönetildi bu süreç ve hastanede 1.350 kişinin hiçbirine virüs, hastane içinde bulaşmadı. Personelin tamamı dışarıdan enfekte oldu. O 30 hastayı yöneten doktorlarımız, hemşirelerimiz, personelimiz de enfekte olmadı. En son 60-70 arkadaşımıza antikor testi yaptık ve hiçbirisi hastalık geçirmedi. Bu bizim için çok önemliydi. İki hedefimiz vardı. Birincisi, virüsü hastalarımıza kesinlikle bulaştırmamak, özellikle de kemik iliği nakli, onkoloji ve hematoloji hastalarına. İkincisi de personelimize bulaştırmamak. İkisini de başardık. Hastane içerisinde aldığımız önlemlerin işe yaradığını gördük. Normalleşme sürecinde de hastanede maske kullanımı, hijyen ve sosyal mesafe kuralları aynen devam ediyor. Muhtemelen uzun bir süre de böyle devam edecek. Hastaneye giren herkesin de hâlâ kontrolleri yapılıyor, ateş ölçümlerine, maske takmalarına, el hijyenlerine önem veriliyor. Tüm branşları kapsayan bir pandemi ekibi kurduk. Bir de günlük pratiği yöneten bir Covid-19 timimiz var. Bu Covid-19 timi hâlâ her sabah toplantı yapıyor, tüm dünyadaki literatürü takip edip bu süreçle ilgili ne yapacağına karar veriyor.

Hastaneye ulaşım da zorlamış olmalı, hem hastalar hem çalışanlar...

Kesinlikle. Bizim bir diğer sıkıntımız da şehirlerarası giriş çıkışların yasaklanmış olmasıydı. Polis kontrol noktalarının hastanemizin girişlerine yakın yerlerde olması, hastane girişlerinde kilometrelerce kuyruklara yol açtı. Bu yaklaşık 1 buçuk ay sürdü ve hem bizi hem de hastaları çok yordu. İnsanlar hastaneye çok zor ulaştı. Bunun için Bakanlık ve Valilik ile çok görüştük ama bir sonuç alamadık ne yazık ki. Sabahları hastaneye 2 buçuk saatte gelenler oldu. Ben de her sabah saat 6'da evden çıkıyordum hastaneye ulaşabilmek için. Bu süreç 1 Haziran'a kadar böyle devam etti.

Bu süreçte sizi en çok zorlayan ne oldu?

Maske kullanımıyla ilgili gerekli özenin tüm önlemlerimize rağmen zaman zaman gösterilmediğini fark ettik. Bunun önemini anlatmaya çalıştık. Herkes çok panik halindeydi ancak yine de bir süre sonra maske kullanmaktan yorulduklarını gördük. Sabah 8'de işe geliyorsunuz maskeyle, akşam saat 5'e kadar maskelisiniz. Bu çok zor bir şey aslında. Ancak maskesiz dolaşmak ciddi bir risk. Bu konuyla ilgili özen ve dikkat için birçok defa personele mail atmak ve uyarmak durumunda kaldık. Bir diğer zorlandığımız konu ise çalışanların özellikle seyahat kısıtlaması döneminde hastaneye ulaşamamaları oldu. Gebze Teknik Üniversitesi içinden yollar açtık, personeli trene bindirmeye karar verdik, bir sürü yöntem bulmaya çalıştık. Hasta sayımız doğal olarak bu dönem düştü. İnsanlar sağlık kontrollerini mümkün olduğu kadar ertelediler. Yatan hasta sayımız çok düşmedi ancak poliklinik sayımız yüzde 80 oranında düştü. Ayrıca personelin psikolojisi bozuldu. İnsanlar bir dönem inanılmaz boş kaldılar. Hasta yoktu ve bu da herkesin moralini bozuyordu tabii. Ancak bu durum da bir süre sonra düzeldi.

Pandemi sürecinde pek çok iş internet üzerinden online yürütüldü. E-doktor hizmetimiz de bunlardan biri, değil mi?

Evet. E-doktor hizmetimizle hastalarımız hekimleriyle internet üzerinden görüntülü olarak görüşerek online muayene oldular. Bu çok önemli bir hizmet. Ayrıca uzun zamandır çalıştığımız sigorta acenteleriyle, 60-70 iş yeri hekimiyle elektronik ortamda görüşmeler ve bilgilendirmeler yaptık. Onların hastalarını bire bir yönettik. Pek çok firmaya tıbbi destek ve danışmanlık desteği vermeye başladık. Yakında evde sağlık hizmeti sunmaya başlayacağız. Ruhsatımızı aldık.

İnsanlar hâlâ hastaneye gitmeye çekinmeli mi? Doktor kontrolleri ne kadar riskli?

Covid-19 döneminde biz şunu fark ettik: Hastaneler en riskli yerler oldukları halde, bizim hastanemizde neredeyse 2 buçuk ay boyunca hiçbir personelimiz enfekte olmadı. Çünkü çok iyi önlem aldık, önlem alırsanız hasta olmuyorsunuz. 3 temel kural var. Birincisi maske takacaksın, ikincisi sosyal mesafe kuralına uyacaksın, üçüncüsü de el hijyenine dikkat edeceksin. Bunları yaptıktan sonra bunu bir fobiye çevirmemek lazım. Bu önlemler en az önümüzdeki 6 ay boyunca devam edecek. Virüsün enfeksiyon riskinin ne kadar azalacağını ya da artacağını bilmiyoruz. Bu virüsle birlikte yaşamayı öğrenmek gibi bir zorunluluğumuz var. Ancak 3 temel kurala uyum sağladığımız sürece enfekte olma riski olağanüstü düşüyor. Bunu biz yaşayarak görüp öğrendik.

Normalleşme sürecimiz nasıl gidiyor?

Normal hayatımıza yavaş yavaş dönüyoruz, hastalarımız gelmeye başladı. Zaten hastalar da 2,5-3 ay bekledikten sonra gelmek zorunda olduklarını fark ettiler. Biz de onları teşvik ediyoruz, Pazarlama ve Kurumsal İletişim ekibimizle birlikte çok güzel bilgilendirmeler yapıyoruz. Kurallara uyulduğu sürece insanların hastaneye gelmelerinin hiçbir mahsuru olmadığını anlatıyoruz. Önlemlerimizi alarak normal hayatımıza devam etmek zorundayız. Bu süreci çok güzel atlattığımızı düşünüyorum.

TIBBİ DİREKTÖRÜMÜZ DİYOR Kİ...

Değerli Çalışma Arkadaşlarım,

Mart ayının ilk haftasında COVID-19 gündemimizin başına yerleşti. Bizbize'de bu süreçte yoğun emek harcayan arkadaşlarımız ile yapılan söyleşileri göreceksiniz. Tüm çalışanlarımıza harcadıkları emek ve gösterdikleri anlayış için teşekkür ederim. Kurum içinde COVID-19 tanısı koyduğumuz bazı çalışanlarımız olsa da tümü kurum dışından bulaş aldı ve kurum içi bulaş hiç olmadı.

Pandemi henüz sona ermedi...

- Maskelerimiz usulüne uygun olarak devamlı takılı olsun.
- Sosyal mesafeyi korumak için azami gayreti gösterelim.
- El hijyeninin ne kadar önemli olduğunu bu süreçte bir kez daha gördük, lütfen devam.

Kendimizi ne kadar korursak birbirimizi de o kadar koruruz...

Saygılarımla,

Prof. Dr. Yalçın İlker
Tıbbi Hizmetler Direktörü

Doç. Dr. Elif Hakko

“Covid-19 sürecini iyi yönetebilmek için elimizden geleni yaptık”

Anadolu Sağlık Merkezi, Covid-19 Türkiye’de görülmeye başlamadan çok önce önlemler almaya ve hazırlık yapmaya başladı. Covid-19 için hastanede bir kurul oluşturulduğunu belirten Enfeksiyon Hastalıkları Uzmanı Doç. Dr. Elif Hakko, “Hastane olarak süreci iyi yönetebilmek için elimizden geleni yaptık. Sağlık işi, bir ekip işi. Bu başarının ardında doktorlardan hemşirelere, hasta bakıcılardan teknisyenlere, temizlik görevlilerinden güvenliğe kadar herkesin büyük emeği var” dedi. Doç. Dr. Elif Hakko, Covid-19 kurulunu, hastanede alınan önlemleri ve ikinci dalga beklentisi ile ilgili tüm merak edilenleri Bizbize’ye anlattı...

Türkiye’de ilk vaka görüldükten sonra hastane olarak ne gibi önlemler aldık?

Biz aslında Türkiye’de henüz vaka görülmeden çalışmalarımıza başladık. İlk olarak Coronavirus salgınıyla ilgili doktor ve hastane çalışanlarına bir sunum yaptım ve dünyada neler olduğunu anlattım. O aralar Covid-19 sadece Çin’de vardı ve dünyada henüz başka bir yerde görülmemiştir. Önce Covid-19 nedir, ne değildir, salgında ne oluyor gibi konuları anlamaya çalıştık. Dünya Sağlık Örgütü diğer ülkelere “Hazırlanın” demeye başladıktan sonra biz de pandemi planımızı yapmaya başladık. Hastanenin zaten bu tip salgınlar için planları vardı. Daha önce bunu MERS ve Ebola için de yapmıştık. Bu hazırlıkları biz her yıl İnfluenza için de yapıyoruz. Dolayısıyla önce kendi algoritmamızı çıkardık ve bu tip bir hasta gelirse ne yapacağız, nereye yönlendireceğiz, hangi kapıdan girecek, hangi serviste yatacak, kendimiz ve diğer hastalar için nasıl önlem alınacak gibi çalışmalara başladık. Daha sonra bir pandemi kurulu oluşturduk. Göğüs Hastalıkları Uzmanı, İdari Hizmetler, Kalite ve Hasta Güvenliği Direktörü Dr. Hişam Alahdab, Kalite ve Hasta Güvenliği Direktör Yardımcısı Murat Sümer, Başhekim Özgür Devrim Kılıç, ben ve İnsan Kaynakları Direktörü Yalın Okyay olmak üzere temel grubu oluşturduk. Mikrobiyoloji Bölümü ile çok yakın çalıştık. Bize tetkiklerin yapılmasıyla ilgili destek verdiler. Bunun dışında ayrıca bir tedavi ekibi oluşturduk. Tedavi ekibinde de göğüs hastalıkları uzmanları ve hemen hemen tüm dahiliye, acil ve yoğun bakım doktorlarımız yer aldı. Önce kendi sağlığını, sonra hastalarımızın sağlığını korumak için hem Bilim Kurulu’nun önerileri hem de hastanemizin kendine ait özel şartlarını içerebilecek önlemler almaya başladık.

Neler yaptınız?

Önce şikayeti olan, özellikle de öksüren tüm hastaların maske takmasını sağladık. Bu bizim her yıl İnfluenza döneminde de yaptığımız bir şey aslında. Bizim polikliniklerimizde de posterler vardır, “Şikâyetiniz varsa maske takın” yazar. Hastane girişlerini tek kapıya indirdik. Onkoloji kapısını kapattık. Daha sonra ana kapıyı da kapattık ve girişler sadece Acil Servis kapısından gerçekleştirildi. Acil’de triyaj uygulamaya başladık. Hastaneye maskesiz girilmesine izin vermedik. Giren her hastanın ateş, öksürük gibi belirtilerinin olup olmadığını sorguladık ve kuşkulandığımız hastaları Acil’de görmeye başladık. Örneğin Kardiyoloji’ye gelen hastanın Kardiyoloji katına çıkmasını, ateşle gelen hastanın ise Acil’de görülmesini sağladık. Yani Covid-19’dan şüphelendiğimiz hastaların diğer katlara ulaşmasını engellemiş olduk. Bunların yanı sıra ziyaretçi kısıtlaması getirdik, bu süreçte mümkün olduğu kadar az insanın hastaneye girip çıkmasını sağladık. Elektif ameliyatlar ertelendi. Hastane bahçesine bir çadır kurduk ve triyaj uygulamasını orada gerçekleştirdik. Yani hastalar binaya girmeden önce orada muayene edilerek virüsün içeri girmesi engellenmeye çalışıldı. Giyim ve maske kullanımı gibi konularda personele eğitim verdik. Ne giyilecek, nasıl giyilecek, eller nasıl temizlenecek, maske nasıl kullanılmalı, hangi maske ne zaman kullanılacak gibi konuları anlattık. Çeşitli maskeler var, onların doğru kullanılması önemli. Tek kullanımlık cerrahi maskeler için değil ama filtreli maskelerin yeniden kullanımını sağlamak için sterilizasyon çalışmalarımız başladı. Bu maskeler ilk dönem kolay bulunmuyordu ve o süreçte sıkıntı yaşamamak için tekrar tekrar temizleyerek kullanılabilir hale gelmesini sağladık. Bir servis açtık ve bu servise sadece Coronavirus hastalarını yatırmaya başladık. Yoğun bakımda bu hastalar için ayrı bir yer ayırdık. Ancak yoğun bakıma ihtiyacı olan bir hastamız olmadı.

Çok hastamız oldu mu?

Biz aslında az hasta gördük. Bunun birkaç nedeni var; birincisi yolların kapanması ve seyahat yaşamının getirilmiş olması. İstanbul’dan hasta akışı olamadı. Bir de Kocaeli il olarak bu işi iyi yönetti. Kocaeli İl Sağlık Müdürü ile koordineli bir şekilde çalışıldı ve bizim burada tanı koyduğumuz hastaların yatarak tedavilerini onlar ağırlıklı olarak üstlendiler. Biz bir hematoloji ve onkoloji hastanesi olduğumuzdan ve bizde çok ciddi risk altında olan kanser hastaları olduğu için İl Sağlık Müdürlüğü, şüpheli vakaları Sağlık Bakanlığı hastanelerine yönlendirmemizi istedi. Hastanemize sadece kendi personelimizi yatırdık. Bir de hastanemize bağlı ve tedavisini burada olmak isteyen hastalarımız oldu. Onları da burada tedavi ettik. Yatış gerektirmeyen, genel durumu iyi olan hastaların bir kısmını da ayaktan izledik tabii.

Covid-19 hastalarına bakım süreci nasıl geçti?

Bizde çok yoğun bir hasta akışı olmadı ancak devlet hastanelerinde çalışan arkadaşlarım çok yoğun. Bu süreçte 2.000 hasta izleyen doktor arkadaşlarım oldu. Bir kısmının aylarca evlerine hiç gidemediğini, otellerde kaldığını, bir kısmının kendine yeni ev tuttuğunu biliyorum. Tabii ki ciddi bir fedakârlık bu. Kendi hayatınızı bir şekilde riske atarak başkasının hayatını kurtarmaya çalışıyorsunuz. Başka bir meslek grubunda böyle bir şey yoktur diye düşünüyorum. Herkesin birbirinden kaçtığı bir dönemde ciddi fedakârlık gerektirdi. Herkes birbirine korkuyla yaklaşırken siz işin içine giriyorsunuz, hastalarla yakın temas ediyorsunuz. Özellikle poliklinik yapan, hasta gören ve yoğun bakım hekimleri için geçerli bu durum. Yoğun bakım hekimleri çok daha ağır vakalarla, çok daha yakın temasla uğraşmak zorunda kaldı. Sadece hekimler emek vermedi. Tüm sağlık çalışanlarının emeği büyük. Sağlık işi, bir ekip işidir. Ekibin içinde hemşiresinden tutun, bakım teknisyenlerine, hasta bakıcılarına, temizlik ve güvenlik görevlilerine kadar herkesin bu işte emeği var. Tek başına sunulan bir iş değil sağlık hizmeti. Bence hekesin özverisi konuşulmalı.

Bizim hastanede neler yaşandı?

Aslında bilinmeyen bir şeye karşı korku, o korkunun getirdiği panik oldu bir süre. Bununla baş etmek aslında hiç kolay bir şey değil. Bilinmeyen bir şeyle, ilk defa gördüğümüz bir şeyle uğraştık. Bence asıl zor olan, o kısmı yönetmek. Virüs, çok profesyonel olan hekim grubu da dahil olmak üzere birçok kişide panik yarattı. Kendileri için, aileleri için korktular, herkes endişeliydi. Bizim ekip olarak yaptığımız öncelikle korkuyu gidermeye çalışmak oldu. Korku ancak bilgiyle yenilebilir, konuyu bilerseniz korkunuz azalır. Esas bilinmeyen korkutur. İş doğru yerden takip etmek lazım. Medyada, sosyal medyada, pek çok eksik, yanlış bilgi çıkabiliyor. Maalesef çok sorumsuzca konuşan tıp doktorları bile var. Dolayısıyla doğru yerden doğru bilgiyi almak ve onu uygulamak çok önemli. Bilgi stabil bir şey değil. Mesela hastalığın yoğunluğuna göre maske takılması önerilebilir, çıkarılması önerilebilir, mesafe şu kadar denebilir, sonra bu bilgi de değişebilir. Biz virüsün kontamine yüzeylerde ne kadar yaşadığını bile tartıştık. Dolayısıyla bilgiyle beraber aldığımız önlemler de aslında gerçek zamanlı olarak, bilgi aldıkça değişti. İşimizin başka bir zor kısmı da buydu. Sürekli takip etmek ve öğrenmek zorunda kaldık. Yani buradan çıktığımızda gidip evimizde online konferansları dinledik, hatta televizyon programlarını izledik. Çünkü neredeyse her program enfeksiyon kongresi niteliğindeydi. Bu süreçte hiç olmadığı kadar tıbbi yayın çıktı. Onları da takip ederek sonuçları işlerimize uyguladık. Bizi en çok yönlendiren Sağlık Bakanlığı’nın rehberleri oldu. Bilim Kurulu’nun hazırladığı rehberlere uygun hareket edildi.

Evinize gidemediğiniz, hastanede kalmak zorunda kaldığınız durumlar oldu mu?

Burası çok yoğun hasta almış bir hastane olsa bu durum olurdu, ama olmadı. Bence o işi iyi yönettik. Bizzat hastanede fazla mesai harcamadım ancak eve gittikten sonra da boş kalmadım. Eve gittikten sonra sürekli takiplerimizi yaptık. Oluşturduğumuz gruplar ve WhatsApp yazışmalarıyla hep bir aradaydık diyebilirim. Her sabah düzenli toplantılarımız oldu, hâlâ da devam ediyor. Onun dışında her yeni gelen bilgiyi kendi aramızda paylaşarak, okuyarak ve birbirimize bilgi vererek bu süreci geçirdik.

Hastane olarak “yeni normal”e nasıl geçiyoruz?

Mayıs ayından beri Covid-19 hastamız yok. Acil’e ve polikliniklerimize başvurular oluyor. Ancak bu hastaları ayaktan yönetiyoruz. Yatırılması gereken hasta olursa Kocaeli ve İstanbul’daki İl Sağlık Müdürlükleri ile koordineli bir şekilde hastaların yatışları sağlanıyor. Artık bizi bekleyen başka istekler var. O da uzun zamandır ertelediğimiz hastalıklar ve uzun zamandır ertelediğimiz ameliyatlar. Bunlar içinde kanser hastaları, nakil bekleyen insanlar var. 3 ay uzun bir süre ve artık erteleyemeyeceğimiz işler önümüze gelmeye başladı. Bu hastalarımıza bakarken tabii çok daha dikkatli olmamız gerekiyor çünkü Covid-19 hâlâ hayatımızda ve daha ne kadar süre hayatımızda olacağı belli değil. Bir süre kapalı olan hastanemizin ana girişini açtık ancak termal kamera ile ateş takibi yapılıyor, hastaneye maskesiz girilmiyor ve hiçbir personel maskesiz çalışmıyor. Onun dışında yine yemekhanedeki önlemlerimiz devam ediyor, daha mesafeli yemek yiyebiliyoruz. Personelimizi de her zaman uyarıyoruz.

İnsanlar eski yaşantılarına döndüler sanki...

Evet, tehlikeli olan zamanlardan biri bu aslında. Korunduğumuz dönemler biraz daha hassas oluyoruz. Normalleşme döneminde de önlem alarak yaşamalıyız. 3 temel kriterimiz var normale dönerken. Birincisi kalabalık ortamlarda maskemizi doğru şekilde kullanmak, ikincisi insanlarla sosyal mesafeyi korumak, bu da en az bir buçuk metredir. Mümkün olduğu kadar açık havada görüşmek önemli. Üçüncü önemli kriter ise el hijyeni. Herhangi bir yüzeye temas ettikten sonra ellerin mutlaka yıkanması ve dezenfekte edilmesi gerekiyor.

Bir salgının seyri genelde nasıl olur? Ne zaman kurtulacağız sizce bu virüsten?

Ne zaman kurtulacağımızı bilmiyoruz. Biz bu virüsü tanımıyoruz, hâlâ da çok tanıdığımızı söyleyemem. Yepyeni bir virüsle karşı karşıyayız ama biz “virüsleri” tanıyoruz. Coronavirus’ü şahsen tanımıyor olabiliriz ama onların ailesini tanıyoruz. Bir virüsün neler yapabildiğini, nasıl hareket ettiğini geçmiş deneyimlerimizden ve virüsün mekanizmalarından biliyoruz. Virüsler için şöyle bir şey söylenir: Virüs insanı kendisine bir üreme aracı olarak kullanır. İnsan hücresine girer ve orada çoğalır, ondan sonra da hayatını sürdürmeye devam eder. Dolayısıyla canlıya ihtiyacı vardır. Yani virüsün bir insanı öldürmesi onun işine gelen bir şey değil. Bu nedenle virüs hücreye girdikten sonra eğer öldürürse kendi sonunu da hazırlar. Biz bunu SARS’ta gördük. SARS Kasım ayında başladı ve Haziran ayında bitti. Bir daha SARS’ı göremedik, dünyadan gitti.

SARS niye öldürücü etkisini azaltarak hayatta kalmadı?

Bunu akıl edemedi. Coronavirus daha akıllı çıktı (Gülüyor). Yeni Coronavirus bunu yapmıyor, bence yapmayacak. Daha hafif seyirli bir hastalık yaparak kendini çoğaltacak, insanları öldürmeyecek, bir insandan diğerine geçerek yaşamını sürdürecektir. Çünkü hayatta kalması için yapması gereken öldürmemek. Onu da hastalık yapıcı etkisini azaltarak yapacak. Yani virülansını azaltacak. Süreçte yavaş yavaş bunu da görmeye başladık aslında. İlk vakalar daha öldürücü gidiyordu, daha çok yoğun bakıma ihtiyaç duyuluyordu, daha çok zatürre oluyordu. Ama şimdilerde vakalar hastalığı daha hafif atlatıyor. Bu da virüsün virülansını yani hastalık yapıcı etkisini azaltmasıyla oluyor. Bence bu virüs tamamen yok olmayacak gibi görünüyor. Hastalık yapmaya devam edecek. Mesela İspanyol gribinde salgın dalgalar halinde gitmişti. Yani 2 seneye yayıldı. Vakalar yükselişe geçti, indi, yükselişe geçti tekrar indi.

Biz de ikinci, üçüncü dalgalar bekliyor muyuz? Bu dalgalar gelirse yine şiddetli mi olur?

O konuyla ilgili aslında kimse tam olarak bir şey bilmiyor. Yaz ayları bu tip virüslerin canlı kalması için çok uygun değil, sıcağa çok dayanamıyorlar. Ama önümüzde Brezilya örneği var. Orada sıcağa rağmen bir sürü hasta var ve artmaya da devam ediyor. Bu nedenle ne olacağı konusunda kimsenin bir bilgisi yok. Ancak ikinci dalga oluşursa muhtemelen kış aylarında, 2020 Eylül, Ekim’den sonra olur. Virüs ikinci dalgayı yapmayabilir, tamamen yok olabilir ya da hafif seyirli kış hastalıkları (nezle, grip) gibi devam edebilir. Aşı çıkarsa işin rengi değişir. Çıkamazsa yine bu şekilde mi devam eder, daha mı az, daha mı fazla öldürücü olur çok fazla bilinmiyor. Ben ikinci dalga çok da olmayacak gibi tahmin ediyorum. Virüs hastalık yapa yapa hayatımızda olacak. Tabii ki hayatını kaybeden ve ağır geçiren insanlar olacak ancak hep bu şekilde gidecek gibi görünüyor.

Kaç sene böyle devam edebilir?

Belli değil. Bir toplumun bir hastalığa bağışık olması için aşağı yukarı yüzde 80-85’inin bu hastalığı geçirmiş olması gerekiyor. Dünyada şu ana kadar öyle bir rakama ulaşılmış değil. Karantinalar virüsü yok etmiyor, bir sürü insanın virüse yakalanıp aynı anda, yoğun bir şekilde hastanelerin kapasitesini aşacak şekilde hastanelere başvurmasını engelliyor. Şimdi normalleşme sürecine girdik, ancak önlemler hafifletildiği için vakalar artıyor. Vaka sayılarımız artmaya başlıyorsa henüz tam normalleşmeye hazır değiliz demektir.

İkinci dalgayı önlemek için ne yapılmalı?

Tedbirlere aynen devam edilmeli. İkinci dalganın olup olmayacağı net değil. Bazen virüsler ölüp gidebilir, bazen dalgalar halinde vakalar görülebilir. Bu dalgaların oluşmaması için önlemlere dikkat edilmesi gerekiyor. Sokağa çıkma yasakları sürdürülebilir değil. Elbette sokağa çıkacağız ancak “yeni normal”de eskisi gibi rahat olmamamız, kendimizi ve sevdiklerimizi korumamız lazım. Virüsün nasıl bulaştığını bilirse korunmayı da biliriz. Virüs damlacık yoluyla bulaşıyor. Damlacık 5 mikron solunum salgısının içine giriyor, bunun gidebileceği mesafe ise belli. İnsanlar konuşmaya başladığında bunu en fazla 2 metreye kadar ulaştırabiliyorlar. Bağışık olmak, öksürmek, hapşırarak ise virüsü daha uzağa ulaştırabiliyor. Virüs havada asılı kalmıyor, yere düşüyor. Düştüğü yer ayağımızı bastığımız yerse çok sorun değil. Ancak bir masaya da düşebilir. Başka bir kişi de gelip elini o masaya sürerse o damlacığı eliyle alır, sonra elini ağzına burnuna götürürse virüsü hem kendine bulaştırmış hem de başka yere taşımış olur. Aslında el temiz olduğu sürece bir sakınca yok. Ayrıca elimizi ağzımıza, yüzümüze götürme alışkanlığından da vazgeçmemizde fayda var.

Seyahate gidenlere ne önerirsiniz? Bu dönem tatile hiç gidilmese mi?

Bunu insanlara önermek çok doğru olmaz. Çünkü bu durumda da insanların psikolojisi bozulur. Dünya Sağlık Örgütü’nün “sağlık” tanımında insanların psikolojik olarak da sağlıklı olması var. İnsanlar zaten psikolojik olarak korku ve ağır bir kış dönemi geçirdi, dolayısıyla da insanlara “tatil yapmayın” diyemeyiz. Tatil yapılınsın ama tatil yaparken dikkat edilsin. Yapılacak şeyler belli. Yazlıklara çok rahat gidilebilir, kendi evinizde kalıyorsunuz. Çok iyi önlem almış bir otele de gidilebilir. Denize rahatlıkla girilir ancak tabii ki denizde dip dibe olmamak gerekiyor. Havuzda da aynı şekilde. Yani virüsün insandan insana geçtiğini biliyorsak insanlarla mesafeyi ister denizde ister denizden çıktıktan sonra koruyup 3 kurala uyarmanız tatil yapabilirsiniz.

Maske, sosyal mesafe ve el hijyeni olmazsa olmaz. Nereye giderseniz gidin, ne yaparsanız yapın bu 3 kurala uyarmanız riski azaltırsınız.

Antikor testi nedir? Herkes antikor testini yaptırmalı mı?

2 tip test var Covid-19 tanısı koymak için. Biri PCR testi, yani uzun zamandır kullandığımız, burundan, ağızdan alınan örnekte virüsün RNA’sını, yani moleküler özelliğini tarayan test. Bu testin duyarlılığı yüzde 60-70 civarında. Yani siz o kişiden doğru bir şekilde örnek alırsanız yüzde 60 ihtimalle kişinin hastalığı geçirip geçirmediğini anlarsınız. İkinci test ise antikor testleri. Bir insan hastalıkla karşılaştıktan sonra 2 tip antikor geliştirir. Bir tanesi immunglobülin M, bir tanesi de immunglobülin G. Immunglobülin M hastalığın erken döneminde oluşturduğumuz antikordur. Koruyucu değildir, virüse savaşmak için vardır. Dolayısıyla yaklaşık 7 gün içinde ortaya çıkar. 14’üncü günden sonra da immunglobülin G testi pozitif hale gelir. Bu da bizde koruyucu antikordur aslında. Ama şu an için biz, bu antikorun bizi ne kadar

süre koruyacağını bilmiyoruz. Bazı hastalıklarda bu ömür boyudur. Mesela hepatit B’de. Hepatit B’yi geçirirseniz ya da aşı olursanız antikorunuz sizi sonsuza kadar korur. Bu Influenza’da böyle değildir. Bir sezon kadardır. Sezonu bir kez geçirirseniz, o sezonda hasta olmazsınız, gelecek sezon yine bağışıklığınız olmaz ve virüsle karşılaşıp hasta olabilirsiniz. Dolayısıyla her yıl tekrar aşı olmanız gerekir. Ancak Covid-19 için bunu bilmiyoruz. Antikorların bizi ne kadar koruyup korumadığını zaman gösterecek. Şimdi bu antikorları test edebiliyoruz ama bu antikor sonuçlarıyla ne yapacağımızı bilmiyoruz, mesele orada. Farz edelim ki test pozitif çıktı. “Artık bana bulaşmaz, maskeyi çıkarabilirim” diyebilecek miyiz? Bunu bilmiyoruz.

Neden yaptırıyoruz peki antikor testini?

Bu testle Covid-19’u geçirip geçirmediğimizi anlıyoruz. 6 ay, 1 sene geçtikten sonra antikorun koruyucu olup olmadığını söyleyebileceğiz. 3 yılın sonunda ise 3 yıl koruduğunu anlamış olacağız. Yani ne kadar koruduğunu anlamak için zaman geçmesi gerekiyor. Uzun yıllar geçmesi lazım.

Antikor testini kimlerin yaptırmasını öneriyorsunuz?

Antikorlar tartışmalı bir konu. Toplumdaki bağışıklığı ölçmek için kullanılabilir. Belli bölgelerdeki bağışıklık oranını ölçmek için bu testi devlet yapabilir. Fabrikalar kullanılabilir, çalışanlarımızın şu kadarı bağışık, şu kadarı değil diye. Bana kalırsa bu testlerin kitlesel taramaları için çok erken. Çok vakaların görüldüğü şehirlerde bile yüzde 20’lere ulaşılmış değil. O yüzden kitlesel taramalar için henüz erken. Ancak ailesinde Covid-19 geçirmiş kişiler, “Acaba ben de belirtsiz geçirdim mi?” diye kendilerini kontrol ettirebilirler. Bir de plazma donörleri bu testi yaptırmalı.

Aşı sizce ne zaman çıkar?

Dünyada aşıyla ilgili birçok çalışma var ve belli bir aşamaya da gelindi. Aşıların henüz hem güvenilirliği tam bilinmiyor hem de koruyuculuk oranları bilinmiyor. Tahminim gelecek yıl Haziran ayından önce bir aşı çıkmaz. Haziran 2021’de bir aşı çıkarsa bu aşının bizi ne kadar süre koruyacağı, ne kadar zamanda bir tekrar edileceği, tekrar edilip edilmeyeceği yıllar içinde öğrenilecek.

Peki ya virüs mutasyona uğrarsa? Aşı çalışmaları boşuna mı yapılmış olur?

Bunu bilmiyoruz. Her virüs mutasyona uğramaz. Ancak bazı virüsler daha çok mutasyona uğrar, örneğin Influenza bunlardan bir tanesi. Şu ana kadar Covid-19’da bariz mutasyon gösterilmedi. Birtakım küçük mutasyonlar oldu ama bunun aşırı etkileyip etkilemeyeceği aşının tipine, cinsine, etkisine bağlı. Bu sorunun yanıtını henüz bilmiyoruz.

Okullarda sizce nasıl kurallar konmalı? Çocuklar da maskeyle mi derse girmeli?

Birtakım kararlar almak için hem zamana hem de yeni bilgilere ihtiyaç var. Bilgi bir kerelik bir şey değil, değişen, dinamik bir şeydir. Dinamizmi yakalamak ve ona göre bir sonraki adımı belirlemek gerekiyor. Bir gün bir şey öğreniyoruz, ertesi gün “Öyle değilmiş, böyleymiş” diyoruz. Dolayısıyla yakın takip edip karar vermek lazım.

Çocuklara neden sokağa çıkma yasağı konmuştu? Onlar taşıyıcı durumunda mı?

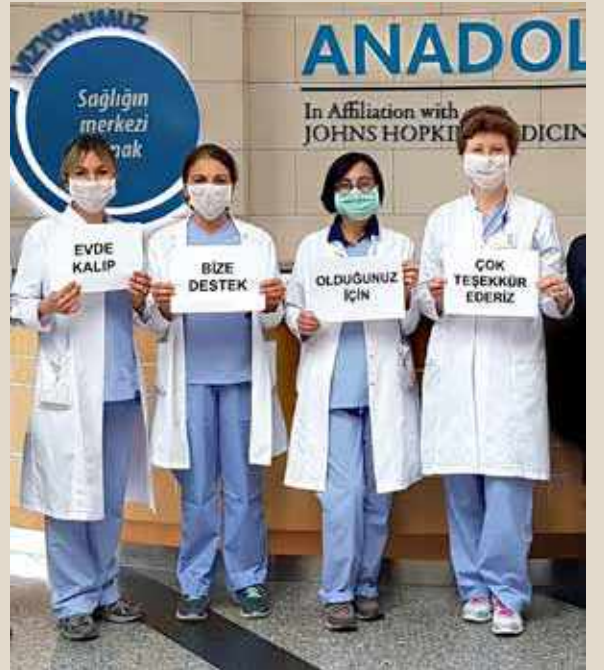
Evet, çocuklar taşıyıcı. Okullardan, kalabalık ortamlardan pek çok enfeksiyon hastalığını eve taşırlar. Çocuklar ne yazık ki korunmayı bizim kadar bilemez, yapamaz. Hele küçük çocukları maskeyle dolaştırmak zor olur. Dolayısıyla çocukların bir arada olması, birbirine bulaştırmaları ve onların taşıdıkları virüsleri gidip aile büyüklerine bulaştırmaları asıl sorundur. Covid-19 çocuklarda çok ciddi bir hastalık yapmadı. Onları toplumdan uzak tutmanın nedeni bulaş zincirinde önemli bir rollerinin olmasıydı. Sürekli elleri ağzında, ağzı burnu akan ve orayı burayı elleyen bir çocuğun virüsü bulaştırmaması, kendi hasta olmasa da taşımaması mümkün mü?

Hastane olarak pandeminin ilk dönemini başarıyla atlattığımızı düşünüyor musunuz?

Kesinlikle öyle. Güzel bir ekip işi oldu. Hastane olarak işin içinden başarıyla çıktığımızı düşünüyorum. Çalışanlarımız birbirine hiç hastalık bulaştırmadılar, onu çok iyi önledik. Kendi hastalarımızdan çalışanlarımıza bulaş olmadı, bu da önemli. Hastalanan arkadaşlarımız hep dışarıdan bu virüse yakalandılar. Onları da sağlıklarına kavuşturduk. Başarılı bir süreç geçtiğini düşünüyorum.

Doç. Dr. Elif Hakko

Murat Sümer

“Pandemi için 3 senaryoda plan yaptık”

Aralık 2019’da Çin’de Yeni Coronavirus’ün görülmesiyle birlikte virüs hızla tüm dünyaya yayılmaya başladı. Ülkemizde ise ilk vakanın Mart ayında açıklanmasıyla birlikte biz de hastanemizde daha önce aldığımız önlemlerimizi sıkılaştırdık. Peki neler yaptık?

İlk olarak bir kriz ekibi kurulduğunu ve pandemi için üç senaryoda plan yaptıklarını vurgulayan İdari Hizmetler, Kalite ve Hasta Güvenliği Direktörü Murat Sümer, “Herkes eve kapanırken sağlık çalışanları olarak hayatımıza hepimiz daha yoğun bir şekilde devam ettik. Evde kendimizi çocuklarımızdan, ailemizden izole ettik. Çoğu zaman ayrı odalarda yaşadık, aynı masaya oturamadık. Hastanemizde de pek çok önlem aldık, normalleşme sürecinde de önlemlerimizi almaya devam ediyoruz” açıklamasında bulundu. Murat Sümer ile bu süreçte hastanede alınan önlemleri ve normalleşme sürecini konuştuk...

Ülkemizde ilk vakanın açıklanmasıyla birlikte biz nasıl harekete geçtik?

İlk yapılan şey bir kriz ekibi kurmak oldu. Bu Pandemi Kurulu’nun başında Tıbbi Hizmetler Direktörümüz Prof. Dr. Yalçın İlker vardı. Başhekimimiz Dr. Özgür Devrim Kılıç, Enfeksiyon Hastalıkları Uzmanımız Doç. Dr. Elif Hakkı,

El hijyeni çok önemli. Hastanemizin hemen hemen her köşesinde herkesin kullanımına açık el dezenfektanları var...

Mikrobiyoloji Uzmanımız Dr. Melda Özdamar, İnsan Kaynakları Direktörümüz Yalın Okyay, Hasta Bakımı ve Hemşirelik Hizmetleri Direktör Yardımcımız Ayşegül Şafak ve Enfeksiyon Kontrol Hemşiremiz İpek Karaman da ekipteydi. Dr. Hişam Alahdab ve ben de ekipte idari hizmetler, kalite ve yürütülen faaliyetlerin koordinasyonundan sorumluyduk. Ayrıca, ihtiyaç durumuna göre başka disiplinlerden arkadaşlar da zaman zaman bu çalışmalara katıldılar. Bu ekip hala her sabah yaptığı düzenli değerlendirme toplantıları ile gelişmeleri yakından takip etmektedir.

Kriz yönetim ekibi, hem dünya hem de Türkiye’deki gelişmeleri yakından takip

ederek birtakım planlar yapmaya başladı. Planlar da farklı senaryolara göre yapıldı. Anadolu Sağlık Merkezi olarak bizim hasta kabulümüz olacak mı, olmayacak mı, olacaksa ne kadar olacak gibi üç senaryoda plan ve hazırlıklarımızı yaptık. Öncelikle hastane çalışanlarını ve hastaneye gelen hastaları korumak adına alınması gereken önlemleri belirledik. Sonra da COVID-19 hastası geldiğinde hem ona nasıl faydalı olabileceğimizi, hem de onun başka hastalara ve çalışanlara virüs bulaştırmaması için yapılması gerekenleri belirledik.

Her şeyden önce hastane içerisinde koruma önlemlerini arttırdık. Maske kullanımı, mesafe önlemleri gerek çalışanlar arasında gerekse hasta ve hasta yakınları arasında ziyaret düzenlemeleri, ateş ve sorgulama gibi giriş önlemleri, yemekhanedeki sosyal mesafe düzenlemeleri ve ortak kullanım ürünlerinin kaldırılması, kişiye özel sunum yapılması, yemekhane kapasitesinin 3’te 1’inin kullanılmasını sağladık. Personel servisleri de yüzde 50 kapasiteyle hareket edecek şekilde düzenlendi, ek servisler kondu. Şu an yönetmelik değişti, ancak biz yine de az kişi kapasitesi ile servislerde hareket ediyoruz.

COVID-19 hastaları için ayrı bir poliklinik ayırdık ve Acil Servis’in önüne bir çadır kurduk. Böylece COVID-19 şüphesi olan hastalar ve COVID-19 hastaları, hastanenin içine girmeden bu çadırda, sadece onlara ayrılmış hekim, hemşire, temizlik ve destek elemanları tarafından bakıldılar. Yatması gereken hastalar içinse ayrı bir kat ayırdık ve o kat tamamen kapalıydı, koridoru ve asansörü de ayırdı. Orada çalışacak hekimler, hemşireler, hasta bakım teknisyenleri ve temizlik ekibinin tamamı oraya ayrılmış ekiplerdi. Başka hasta bakmadılar, başka serviste çalışmadılar, o dönemde sadece o serviste çalıştılar. Bu dönemde hastane içerisinde temizlik ve dezenfeksiyonla ilgili önlemler arttırıldı. Görüntüleme alanları, asansörler ve kapı kolları gibi daha sık temas edilen yerler daha sık temizlenmeye başlandı. Bekleme alanlarının tasarımını değiştirdik, tekli koltuklar koyduk ve alanları sosyal mesafeye uygun hale getirmeye çalıştık. Bankoların önündeki mesafeyi de arttırdık.

Ziyaret yasağı da getirildi değil mi?

Evet, ziyareti yasakladık. Her hastaya tek bir refakatçi düzenlemesi getirdik. Sadece son dönem hastası, ağır hasta gibi özel durumlarda önlemler alarak ziyaretçiye sınırlı bir şekilde izin verdik. Çevredeki kamu hastanelerinin kapasiteleri doğrultusunda koordine olarak COVID-19 şüpheli hastaların çok büyük bir kısmını onlara yönlendirdik. Bizde yatan az sayıda hastamız oldu, hepsi de iyileşti ve hiç yoğun bakıma yatan hastamız olmadı. Ağırlaşan ancak yoğun bakım düzeyine gelmeyen hastalarımız da bu dönemde oldu.

Bu süreçte çalışma şartları nasıldı?

Yoğun bir dönem geçirdik. Herkes eve kapanırken tüm sağlık çalışanları hayatlarına daha yoğun devam ettiler. Evde kendimizi çocuklarımızdan, ailemizden izole ettik. Çoğu zaman ayrı odalarda yaşadık, aynı masaya oturamadık. Ancak Mayıs ayının başından bu yana da hiç COVID-19 hastamız yok, bu nedenle normalleşme faaliyetlerine devam ediyoruz.

Normalleşirken neler yapıyoruz?

Normalleşirken unutmamak gereken üç önemli kural var. Maske kullanmak, el hijyenini sağlamak ve sosyal mesafeyi korumak.

En önemlisi maske kullanımı, bu olmazsa olmaz. Çalışanlar, hastalar ve hasta yakınları, yani hastaneye giren herkes içeri maskeyle giriyor. Kapılarda kontrollerimiz devam ediyor. Yoğun dönemde daha kolay kontrol edebilmek için hastane girişini tek bir yere yönlendirdik. Şimdi tekrar eski halimize yavaş yavaş dönüyoruz. Şu an ana kapımız da kullanılıyor. Sadece Onkoloji girişimiz kapalı. Kapı kontrolleri devam ediyor, termal kamerayla ateş ölçümünü yapıyoruz. Ateşi olanları Acil Servis’e yönlendiriyoruz, orada COVID-19 olup olmadıklarına bakıyoruz.

Eli hijyeni sağlık sektöründe bizim yıllardır önemini bildiğimiz temel kurallardan bir tanesi. COVID-19 sayesinde önemi daha geniş kitlelere duyurulmuş oldu. Önemli olan bunun sürekliliğini sağlamamız. Sık sık el yıkanmalı. Hastanemizde hiçbir yerde olmadığı kadar el dezenfektanları var. Çok rahatlıkla el hijyenini sağlayabiliyoruz. El inanılmaz derecede önemli çünkü bir şekilde elimizi ağızımıza, yüzümüze getiriyoruz. O yüzden

Hasta güvenliği açısından ziyaretçi yasağı sürüyor...

ellerimizi temiz tuttuğumuzda ciddi anlamda enfeksiyon oranını azaltıyoruz.

Sosyal mesafe bekleme alanlarında, bankolarda, hastalar arasında, çalışanlar arasında, yemekhane ve diğer sosyal alanlarda devam ediyor. Dezenfeksiyon ve temizlik önlemleri de yoğun bir şekilde devam ediyor. Yemekhane, servislerdeki önlemlerimizde bir

değişiklik yok. Önümüzdeki günlerde farklı ek önlemleri de uygulamaya alındığında hepimiz göreceğiz.

Hasta yoğunluğumuzun tekrar eski haline dönmeye başlaması ile süreçlerimiz yavaş yavaş eski durumuna dönüyor. Ancak alınan önlemlerimiz birkaç değişiklik dışında aynen devam ediyor. Dolayısıyla normalleşmeden kastımız kontrollü bir sosyal hayatı benimsemektir.

Bu dönemde insanları özellikle hangi konularda uyarmak istersiniz?

Doğru maske kullanımı çok önemli bir konu. Maskeyi uygun kullanmayan, yani burnunu açıkta tutan, maskeyi çenesinde tutan ve maskesini düzgün kullanmayanları mutlaka uyarmak gerekiyor. Ancak kimsenin olmadığı bir alanda veya mesafeli çalışıyorsak maskeyi çıkarabiliriz. Onun dışında maske kullanımına çok dikkat etmek gerekiyor. Alışkanlıklarımız değişiyor, normal bir alışkanlık olarak elimizi ağızımıza, burnumuza, yüzümüze sık sık getiriyoruz gün içinde, bu alışkanlıktan kurtulmak lazım. Maske kullanımı da bunu aslında teşvik ediyor, maske varken ağızımıza burnumuza çok dokunamıyoruz.

Hasta olduğumuzda mutlaka dikkat etmek ve hemen muayene olmak, hasta hasta dolaşmamak gerekiyor. Bir de insanların ihmal ettiği şeylerden bir tanesi dışarıdaki hayatları. Az sayıda da olsa hastalanan çalışanlarımız oldu. Hepsini dışarıdan hastalığa yakalandılar. Bayramlaşma, cenaze, asker uğurlamak, yurt dışından gelen akrabasıyla görüşme gibi birçok nedenle dışarıda virüs kapılabilir. Alınan önlemlerin iyi olduğunun bir göstergesi de hiç içeriden bulaş olmaması. Hastadan çalışanlarımıza veya çalışanlarımız arasında bir bulaş olmadı. Önlemlerimiz iyi, bunları ihmal etmemek gerekiyor. Buradan çıkan arkadaşlar dışarıda önlemleri maalesef ihmal edebiliyor. Aslında hastane birçok alana göre COVID-19 açısından çok daha güvenli.

Bu süreçte sizi zorlayan bir durum oldu mu?

En zorlandığımız konu maske kullanımı oldu diyebilirim. İnsanlar bunalıp maskeyi indiriyor, sık sık insanları uyarmak durumunda kaldık. Sosyal mesafeyi ihlal edenler oldu, özellikle çay-kahve içerken. El hijyeni anlamında kurum olarak oranımız iyi. Kültürümüzde bu anlamda iyi bir alışkanlığımız var. O yüzden diğer kurumlara göre biz bu kuralları uygulama konusunda nispeten daha az zorlandık. Çünkü DNA'mızda bir hijyen kültürümüz var. Bu noktada aşırı zorlandığımızı söyleyemem, hızlı uyum sağladığımızı düşünüyorum.

Havalandırma sistemimiz nasıl? Klimalar zararlı mı?

Hastanenin havalandırma sistemi yüzde 100 temiz havayla çalışıyor. Yani havayı içeriden emiyor, dışarı atıyor, dışarıdan tamamen temiz havayı alıp birkaç fitreden geçirip içeri veriyor. Yani içerideki havayı alıp tekrar vermiyor. Çoğu yerde, özellikle bazı AVM'lerde maalesef öyle değil. Çok maliyetli bir iş çünkü. Sistemin de ona uygun olması gerekiyor. Dolayısıyla hastane bizim için güvenli bir alan oldu, bulaş olmamasından

da bunu biliyoruz.

Hastane enfeksiyon kontrollerimiz de oldukça iyi, Johns Hopkins Medicine de bunları yakından takip ediyor. Enfeksiyon oranlarımız koydukları çitanın hep altında. COVID-19 için de bugüne kadar Anadolu Sağlık Merkezi olarak iyi bir sınav verdiğimizizi düşünüyoruz. İnşallah bundan sonra da önlemlerimizi devam ettirerek iyi bir dönem geçiririz. Bir an önce bu salgından kurtulmak istiyoruz. Ancak eski hayatımıza rahat rahat dönmemizin çok kolay ve yakın olmayacağını düşünüyoruz. Önlemlere ve maske kullanımına bir süre daha devam edeceğiz. El hijyeninin zaten bir alışkanlık haline gelmesi lazım.

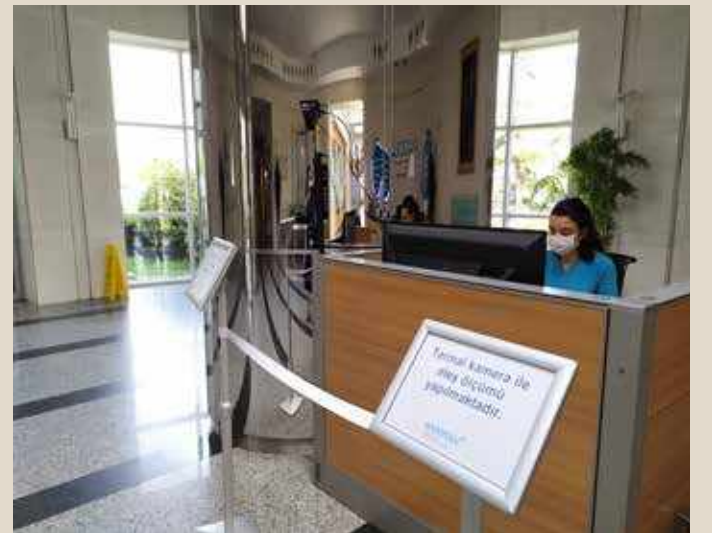
Pandeminin başında pek çok insan rutin hekim kontrollerini erteledi, hastaneye gitmeye çekindiler. Hala çekinmeli miyiz?

Bu çok önemli bir konu. Kesinlikle hastaneye gelebilir, kontrollerini yaptırabilirler. Korku ve çekinceden dolayı birçok kronik hastalık, kanser, masum görülebilen ancak takipsizlik nedeniyle problemlerle sonuçlanabilen hipertansiyon, diyabet, tiroid takipleri, ertelenmiş ameliyatlar, ertelenmiş kemoterapiler, ertelenmiş tetkikler çok daha vahim sonuçlara sebep olabilir. Gecikmiş bir kanserin ilerlemesi ve kontrol dışına çıkmış bir şeker hastalığının komplikasyonları gibi ciddi bir şekilde sonuçlanabilir. Artık hastalığın ihtiyaç duyulduğu takip sıklığı, tetkik ve hekim muayenesini hiç ihmal etmemek gerekiyor. Bununla ilgili ciddi raporlar çıkmaya başladı. Pandemiden dolayı insanların ertelediği ihtiyaçlarından dolayı başka problemler, başka türlü komplikasyonların arttığına veya kanser evrelerinin ilerlediğine dair raporlar var. Hastanelerde sıkı önlemler alınıyor. Sahiller, restoranlar, AVM'ler çok daha riskli olabilir. Hastane çok daha güvenli, çok daha kontrollü. O yüzden insanların kesinlikle takiplerini ve sağlık ihtiyaçlarını ertelememeleri gerekir.

Asansörlerde mesafeli bekleme alanları belirlendi, küçük asansörler en fazla 3 kişilik kullanım ile sınırlandırıldı.

Termal kamera ile ana girişte ateş ölçümü

Ayşegül Şafak

Hemşirelerimiz, kuşkusuz en önemli sağlık çalışanları arasında yer alıyorlar. Her acil durumda söz konusu olduğu gibi pandemi sürecinde de ön saflarda bulundular. Yaptıkları çalışmalarla her zaman ilklere imza atan ve sektörde referans gösterilen Anadolu Sağlık Merkezi hemşireleri, içerisinde bulunduğumuz pandemi döneminde de yine sahadaydı. Bu süreçte neler yaşadılar, nasıl çalıştılar, ne gibi önlemler aldılar? Sorularımızı Hasta Bakımı ve Hemşirelik Hizmetleri Direktör Yardımcısı Ayşegül Şafak yanıtladı...

“Covid-19 vakaları ülkemizde görülmeden önce dünyada, özellikle Çin’de neler yapıyorlar diye araştırma halindeydik. Covid-19’un ülkemizde görülmeye başladığı an itibarıyla da öncelikle liderliğini Direktörümüz Elif Akbal’ın yürüttüğü “Covid-19 bakım ekibi” oluşturduk. Bu ekip içerisinde belirli bölümlerin sorumlu hemşireleri, yönetici hemşireler, enfeksiyon hemşiresi, eğitim ve bakım yönetici hemşiresi ve KLP hemşiresi yer aldı.

Covid-19 bakım ekibi olarak gerçekleştirdiğimiz ilk toplantımızda Covid hastalarına bakım verecek bölümlerin belirlenmesi, bu bölümlerin dizaynı, Covid hastalarına bakım verecek ekibin oluşturulması ve personelin hastalanması halinde personel yedeklenme planlarını hazırladık. Ayrıca çalışan personelin eğitimi, çalışanı koruma, haberleşme, güçlendirme, malzeme yönetimi ve verimli kullanma, kayıt ve hasta bakım standartlarının Covid hastasına göre gözden geçirilmesi, revizyonlar ve hafta sonu süpervizörleri desteklemek için hemşirelik yönetimi ekibimizden icap nöbetleri oluşturma gibi konuları ele aldık.

Bu doğrultuda da öncelikle Covid-19 hastalarının kabul edileceği Bölüm 41, Koroner Yoğun Bakım, Acil Servis ve Covid-19 Polikliniği (çadır) alanlarının izolasyonu, bakım için gerekli malzeme, ilaç ve fiziki koşullar oluşturuldu. Aynı zamanda ameliyathane ve doğumhanede Covid-19 hastaları için özel odalar hazırlandı, sterilizasyon bölümünde bu hastalar için kullanılan malzemelerin sterilizasyonu için özel alan oluşturuldu.

Eğitim ve enfeksiyon hemşirelerimiz tarafından öncelikle bu hastalara bakım verilecek ekibe daha sonra tüm hemşirelik kadrosuna Covid-19 enfeksiyonu ile ilgili eğitimler verildi. Yine enfeksiyon hemşiremiz tarafından kontratlı çalışan personelimize temizlik,

mutfağ gibi konularda eğitim ve rehberlik yapıldı. Sorumlu hemşirelere malzemelerin etkin ve verimli kullanımı, personel yardımlaşması üzerine bilgilendirmeler yapıldı.

Bölüm 41’de Covid-19 hastalarına bakım verecek karma deneyimli genç hemşire kadrosu oluşturuldu. Bu grupla öncelikle bilgilendirme ve eğitim toplantısı yapıldı, sonrasında belirli aralıklarla telekonferans şeklinde toplantılar planlandı. Bu hastaların bakımı için standart prosedür, algoritmalar oluşturuldu, bilgilendirme amaçlı hasta eğitim broşürleri

“Covid-19 Bakım Ekibi kurarak hem hastaların hem hemşirelerimizin yanında olduk”

hazırlandı. Hemşireler için izolasyon kuralları ile ilgili görseller hazırlanıp alanlara asıldı.

Covid-19 hastalarının ve bu hastalara bakan personelin transferi için özel asansör planlandı. Yine bu bölümlerde çalışan hemşirelerin, bulaşı en aza indirmek amacıyla yemeklerini bölümlerinde yemeleri sağlandı ve protein ağırlıklı beslenmeleri için

diyetler oluşturuldu. Mola kullanım saatleri için diğer personelin en seyrek olduğu saatler belirlendi, soyunma odası olarak kullanmaları ve duş almaları için bölümlerine yakın bir alan planlandı. Üniforma sayıları değişim sıklıkları nedeni ile arttırıldı. Eve gitmek istemeyen hemşireler için lojman planlaması yapıldı ve burada konaklamaları sağlandı.

Ve bence en önemli başlıklardan birisi, bu hastalara bakım veren çalışanlarımıza psikolojik destek sağlamak, yanlarında olduğumuzu hissettirmek ve sorularına hızlı cevap verebilmektir. Belirli aralıklarla KLP hemşiremiz ile telekonferans şeklinde görüşmeler yapıldı, yöneticiler tarafından sık sık ihtiyaçları karşılandı ya da sormak istedikleri soruları cevaplandı. WhatsApp grubu oluşturularak hızlı değişen kararlar ve almaları gereken aksiyonlar iletilti ve motivasyonu artırmak amaçlı sosyal paylaşımlar yapıldı.”

Doğum günleri de ihmal edilmedi...

Yalın Okyay

Covid-19'un tüm dünyayı etkisi altına alması nedeniyle hastanemizde oluşturulan Pandemi Kurulu'nda İnsan Kaynakları Direktörlüğü de vardı. Pandemi döneminde temel önceliklerinin çalışan sağlığını korumak olduğunu söyleyen İnsan Kaynakları Direktörü Yalın Okyay, "Çalışan sağlığını korurken, aynı zamanda hastane verimliliğini ve sürekliliğini de sağlamak bizim için önemliydi. Aldığımız önlemler de bu bakışa paralel olarak gerçekleşti. Çalışan sağlığını korumak birinci önceliğimiz oldu. Aynı zamanda çalışanları olumsuz etkilemeden insan kaynağını doğru planlamaya çalıştık" açıklamasında bulundu. Yalın Okyay ile İnsan Kaynakları Direktörlüğü olarak pandemi döneminde ve yeni normal süreçte gerçekleştirilen çalışmaları konuştuk...

Pandemi döneminde İnsan Kaynakları olarak kurum ve çalışan yararına ne gibi çalışmalar gerçekleştirdiniz?

Pandemi döneminde temel önceliğimiz çalışanlarımızın sağlığını korumaktı. Çalışanlarımızın sağlığını korurken de hastanenin verimliliğini ve sürekliliğini sağlamaktı. Aldığımız önlemler de bu bakışa paralel olarak gerçekleşti. İş sağlığı ve güvenliği, temizlik ve dezenfeksiyon konusunda ciddi önlemler alındı. Yine çalışanlara yönelik eğitim ve bilinçlendirme faaliyetleri gerçekleştirildi. Öte taraftan tabii ki çalışma biçimlerine, insan kaynakları politikalarına yönelik de çalışan sağlığını gözeterek birtakım önlemler almak elzemdi. Engelli ve kronik rahatsızlığı olan çalışanlarımızın sağlık durumlarını iş yeri hekimliğimizle beraber değerlendirdik, gerekli izinler verildi. Bina içerisindeki insan sayısını ve bulaş riskini azaltmak için, idari bölümler gibi mümkün olan alanlarda evden çalışma sistemini uyguladık, çalışanlarımızın evden çalışmasını sağladık. Ayrıca iş amaçlı yurt içi ve yurt dışı seyahatleri bu dönemde yapmadık. Toplantılarımızı mümkün olduğunca online ortamda yaptık. Teknoloji destekli yapamadığımız toplantılarda muhakkak toplantıdaki kişi sayısına kısıtlama getirerek kalabalık toplantılar yapmamaya özen gösterdik. Bunlar çalışma biçimlerine yönelik, çalışan sağlığını gözeterek aldığımız önlemler. Bunun dışında tabii ki sürdürülebilirlik noktasında mümkün olduğunca çalışanların olumsuz etkilenmemesini gözeterek birtakım önlemler almaya çalıştık. İlk aşamada işe alımlarımızı durdurduk, yıllık izinleri belirli bir süre gözeterek bir miktar kullandık. Kısa çalışma uygulaması ise bizim en son başvurduğumuz önlemlerden biri oldu. İş gücünü doğru bir şekilde organize etmek önemliydi. Dolayısıyla 18 Mayıs itibarıyla bu çalışma şekline geçtik.

İşten çıkarmalar oldu mu?

Hiçbir şekilde işten çıkarma yapmadık, zorunlu bir şekilde çalışanlarımıza ücretsiz izin kullandırmadık. İşten çıkarma ve ücretsiz izin gibi uygulamalarımız olmadı. İnsana öncelik vermek sadece Anadolu Sağlık Merkezi'nin yaklaşımı değil, Anadolu Grubu'nun genel bakışı ve yaklaşımıdır.

"Pandemi döneminde çalışan sağlığını korumak birinci önceliğimiz oldu"

Kısa çalışma uygulamasının çalışanlara ne gibi faydası oldu?

Kısa çalışma uygulaması belli sebeplerle iş yerinde çalışma süresini geçici süreyle azaltan ve bu süre zarfında çalışanlara gelir desteği sağlayan bir uygulama. Çalışılmayan süre için devlet çalışana bir ödeme yapıyor. Biz çalışma arkadaşlarımızın olumsuz etkilenmemesi için devletin sağladığı gelir desteğinin üzerine eksik kalan ücretleri tamamladık ve maaşlarını tam almalarını da sağladık. Böylece çalışma arkadaşlarımız bu süre zarfında eksik çalışıyor ancak ücretlerini tam alıyor. 1 Temmuz'da ise kısa çalışma uygulamasını sona erdirdik.

Yeni normalde çalışanları bekleyen değişiklikler neler olacak?

Hasta sayımız artmaya başladı. Yabancı hastalarımız da gelmeye başladılar. Hasta akışının normale döndüğü noktada, bizim normal çalışma düzenimizin ötesinde bir çalışma düzenimizin olmasını beklemiyorum. Yeni normal dönem, çalışma düzeninin ötesinde bazı alışkanlıklarımızı değiştirecek aslında. Maske takmaya devam edeceğiz, sosyal mesafeye ve izolasyona devam edeceğiz, el hijyeni her zamankinden çok önemini korumaya devam edecek. Mümkün olduğunca toplantılarımızı teknoloji destekli yapmaya, kalabalık ortamlarda bulunmamaya dikkat edeceğiz. Yurt içi ve yurt dışı iş seyahatlerimizi erteliyoruz, yapmama kararı aldık. Bu tarz iş alışkanlıklarımız aslında kalıcı bir şekilde değişecek. Bu noktada benim tüm çalışanlardan ricam, iş sağlığı ve güvenliği birimimiz başta olmak üzere yönetim ekibi tarafından yapılan duyuruları da dikkatle takip etsinler. Yeni normale dönerken alınması gereken önlemleri takip etsinler. Normale dönüş döneminde özel hayatımızdaki alışkanlıklarımızda da çok temkinli olmamız gerekiyor. Kontrolsüz bir sosyalleşme eğilimi var pek çok insanda. Bundan kaçınmak lazım.

Ekip olarak bu süreçte zorlandığınız bir dönem oldu mu?

Bu süreci iyi yönettiğimizi düşünüyorum. İçeride verimli bir şekilde çalışan bir Covid-19 ekibi var, Yalçın Bey'in başkanlığında her sabah toplanıyor, Covid ile ilgili konularda kararlar alıyor. Hastanede verimli bir işleyiş ve doğru bir görev dağılımı var. Bu nedenle de açıkçası çok zorlandığımız bir durum olmadı. Karşılaştığımız şey hepimiz için yeni. Biz hastane olduğumuz için diğer şirketlerden farklı olarak sadece kendi sağlığımızı değil, bizden hizmet alan hastalarımızın da sağlığını düşünmek zorundaydık. İşimiz kolay değildi. Herkes evde kalırken bizim çalışmamız gerekti. Aslında evden çalışmanın da psikolojik olarak bireyleri bir süre sonra yıpratıldığını fark ettim. Hastanede önlemlerimizi doğru aldığımızda, riski düşürdüğümüzü gördük. Biz ayrıca şanslıydık da. Güzel bir çalışma ortamımız var. Bahçemiz var. Sosyal hayatın kısıtlandığı bir dönemde biz çalışırken bahçemizde hava da alabildik. Pandemi döneminde işimin başında olmak şahsen bana çok iyi geldi. Bu ailenin bir parçası olmak bana gurur verdi.

Dr. Fatih Bünül

İç Hastalıkları Uzmanı

Merhaba.

Ben, Anadolu Sağlık Merkezi İç Hastalıkları Uzmanı Fatih Bünül. Covid sordular bana, ben de dedim ki, ben size işin az görünen kısmını anlatayım...

Mart ayının başlarında, tüm sağlık çalışanları gibi, bir gözümüz resmi açıklamalarda bir gözümüz son yayınlarda; biraz endişe, çokça kafa karışıklığı ile beklemedeydik. Salgın, kıyıya hızla yaklaşan bir dalga gibi sessiz ama olanca kuvveti ile kıyıyı dövüp kumdan kalelerimizi yıkacak gibi yaklaşıyordu. Ne kadar belli etmek istemesek de, bilmediğimiz bir düşman ile karşılaşacak olmanın tedirginliği, bazen sakin kalmamızı engelliyordu. Yapılan toplantılar, okunan yayınlar, koruyucu ekipman hazırlıkları derken, gelmişti beklenmekte olan. Sağlık Bakanı duyuruyordu; ülkemizde ilk vaka görülmüştü.

Hepimiz önlüklerimizi çıkarıp, görmeye çok da alışık olmadığınız mavilerimizi giyip; maske, eldiven, siperlik ve diğer koruyucu ekipmanlar ile zor nefes alsak da var gücümüzle çalışmaya hazırдық. Hastalar gelmeye başlamıştı ve o meşhur turuncu çadır artık sessiz değildi. Birçok kişinin evinde olan biteni seyrettiği ve hasta olsa dahi dışarı çıkmak istemediği günlerde, bizler o çadırın tam ortasındaydık. Ve biliyor musunuz aslında korkuyorduk.

Salgının ilk günlerinde mecburen eve gidiyordum çünkü kalacak bir yerim yoktu. Evde beni özleyen ve koşarak sarılmayı bekleyen kızıma dokunamıyor, kapının önünde tüm kıyafetlerimi çıkarıyor, duş alıyor ve sadece bir şeyler atıştırıp kimseye dokunmadan bir koltukta uyuyor ve sabah yine usulca çıkıp işe geliyordum. Kızım durumu anlamakta güçlük çekiyor, ben duş alırken banyonun kapısının önünde oturup beni bekliyor, yarasa yedikleri için Çinlilere söyleniyordu. Yetmiyor, sorguluyordu: “Yarasa dışında yiyecek bir şey bulamamışlar mı acaba?”

Birkaç gün sonra kalacak bir yer bulmuştum ve yaklaşık iki ay sürecek aylık süreci için evden ayrılmıştım. Kızımın bir tokası her zaman kolumdaki bileklikte takılı olur ve özledikçe onu koklarım. Kızım bunu öğrendiğinden beri hep ayrı kalacağımız zaman bana mutlaka bir tokasını verirdi. Ama o sabah ben çıkarken o uyuyordu ve gittiğimden haberi yoktu; ama ben tabii ki bir tokasını yanıma almıştım. Birkaç parça

eşya ile evden ayrıldım. Uzak olacak olmak zor ama hastalık için bu kadar risk altında iken kendimden başka kimsenin risk altında olmasını istemiyordum. İşte tam da bu sebepten korkuyorduk...

Hastalar gelmeye devam ediyor ve biz çadırda çalışmaya devam ediyorduk. Kimi hastaya “Bir şeyiniz yok” diyerek sevincine ortak oluyor, kimisine hasta olduğunu söylüyor, tedavisini düzenliyor ve hastalıkla ilgili ayrıntılı bilgi verip moralinin iyi olmasını sağlamaya çalışıyorduk. Burnum o sıkı maskeler altında isyan ediyor, devamlı maske altında olmaktan ve tabii biraz da gerginlikten başımın ağrısı geçmiyordu. Yollardaki bitmek tükenmek bilmeyen polis kontrolleri, trafikte geçen süreyi uzatıyordu ama sabırla bekliyorduk. Akşamları daha önce tadını çok da bilmediğim, kolay yapılabilecek bir şeyler atıştırıp yorgunluktan uyuyakalıyordum. Uyumadan önce yapılan görüntülü konuşmalarda, Çinliler hakkında atıp tutmaya devam ediyorduk ve yarasa yerine ne yemeleri gerektiğini tartışıyorduk. Ve tabii malum soru geliyordu peşinden: “Baba, ne zaman geleceksin?”

Vaka sayılarının azalması ve hastanemizdeki tüm hastalarımızın iyileşmesi ile, tüm ülke gibi biz de “yeni normal”e döndük. Tedbiri elden bırakmayarak, kişisel önlemlerimizi alarak ve olabildiğince hastalarımıza da bunu öğütleyerek, artık hepimiz evimizdeyiz. Ama henüz hiçbir şey bitmiş değil. Herkes için zor geçen bu sürecin anlamını yitirmemesi için lütfen tedbiri elden bırakmayalım, sosyal mesafe kurallarına uyalım ve maskemizi takalım. Mümkün olduğunca kapalı mekanlardan uzak duralım ve sokağa çıkma kısıtlamasında hasret kaldığımız açık havanın tadını çıkaralım. Yoksa yeni normalin eski anormale dönmesi işten değil...

Bir de teşekkür etmek isterim. Başta Anadolu Sağlık Merkezi’nin tüm özverili çalışanlarına, sonra tüm ülkede kendi hayatını hiçe sayarak ettikleri yeminlerinin haklarını fazlasıyla veren tüm sağlık çalışanlarına ve uyarılara dikkat eden tüm insanlara sonsuz teşekkürler.

İyi ki varsınız!

Sevgiyle...

Çadırda hasta bakarken...

Valizi hep yanında...

Dr. Fatih Bünül koruyucu ekipmanlarla...

Kızının tokasını yanımdan ayırmadı...

Sevimli kızı Mercan

Prof. Dr. Bülent Karagöz

Medikal Onkoloji Uzmanı

Farklı bir süreç yaşıyoruz

2019 yılının son aylarında haber kanallarından Çin'in hiç duymadığımız bir eyaletinin ismini öğrendik: Wuhan. Daha önceki yıllarda olduğu gibi Çinliler bir mikroorganizma ile mücadele ediyordu. İlk jenerasyon SARS virüsü gibi bunun da bölgesel (endemik) kalacağını zannettik ilk başlarda ve onlar için üzüldük. Yollarda gördüğümüz çekik gözlü insanlardan korktuk bir taraftan da. Benim 2020 yılı ilk aylarında iki yurt dışı seyahatim olmuştu. İlkinde havaalanında tedbirimi almıştım, kalabalık ortamlarda çok bulunmamaya çalışmıştım ancak daha çok Asyalı insanlardan çekinmiştim. Bir Uzakdoğu uçuşunun uçuş kapısı yanından geçerken diğer uçta neredeyse duvara sürtünerek geçtiğimi ama diğer noktalarda daha rahat olduğumu hatırlıyorum. Henüz kuralların konulmadığı günlerdi, havaalanında insanların yalnız dörtte birinde maske vardı ve sosyal mesafeye hiç dikkat edilmiyordu. İkinci seyahatim Kıbrıs'ta bir kongredeki görevim nedeniyleydi. Yine havaalanı, Kıbrıs sokakları ve otelleri yeterince tedbirli değildi.

Nihayet Mart ayına geldik ve olayın ciddiyetini anlamaya başladık. Tüm ülkede tedbirlerimizi azami düzeye çıkardık. Hepimiz çok korkmuştuk ama önlemlerimizi alarak göreve devam etmek zorundaydık. Günlük yaşantımızda çok değişiklikler oldu. Hareketsiz kaldık, evde kaldık. Hiç olmadığı kadar kendimize ve ailemize zaman ayırabildik. Trafikteki düzen bile değişti. İlk başlarda sakinleşmişti trafik ancak şehirlerarası seyahat kısıtlaması olduğunda yoğun beklemeler hayatımızın bir parçası oldu. Her gün İstanbul'dan Kocaeli tarafına geçtiğim için seyahat izni kontrolü için trafikte bekliyorduk. Kontrol eden memurlar sağlık personeline çok saygılıydılar ancak kontrol noktasına gelene kadar bir saati aşkın beklediğimiz günler oldu.

Hastanemizde de kontrol ve tedbirlerimizi en üst düzeye çıkarmıştık. Hastaneye giren

herkesi; sağlık çalışanı olsun hasta ya da hasta yakını olsun kontrolden geçiriyor ve yakınmaları var mı diye soruyorduk. Maskelerimizi takıyor, kullanım alanlarını sık sık dezenfekte ediyor, sosyal mesafeye uygun olarak hasta kabul ediyorduk. Hastanemiz COVID açısından arınmış kalarak onkoloji hastalarının tedavilerinde aksama olmamasına özen gösteriyordu. Biliyorduk ki bizim hastalarımız virüse karşı daha açık olabilir ve hastalığa yakalanırlarsa daha şiddetli, hatta yaşamı tehdit edici düzeyde seyredebilir. Aktif kanser hastalığı olanların ve mutlak verilmesi gereken, erteleme riski taşıyan risk olacağı tedavilerini devam etmeliydik. Geciktirilebilecek tedavileri ise geciktirebilirdik. Aktif hastalığı olmayan hastalarımızın kontrol muayeneleri için daha ileri bir tarihte görüşmeyi planlamalıydık. Hastalarımızla sık görüşme trafiğimiz oldu. Bazı hastalarımız çok hassastı virüs konusunda. Gecikmemesi gereken tedavilerini bile almaktan çekindiler. Bazı hastalarımız ise kontrol muayenelerine gelme konusunda kararsızlardı. Her hastalığın gereksinimine göre hastalarımızla beraber karar verdik ve bu süreci yönetmeye çalıştık, çalışıyoruz. Bu süreçte onkoloji hastalarının tedavilerine hiç kesintisiz devam edebilmemiz ve COVID olan onkoloji hastalarımızdan üzücü bir problem yaşanmaması en büyük tesellimiz oldu. Akciğer kanserli bir hastanın yoğun bakım gerektiren bir durumdan sonra iyileşip onkolojik tedavisine devam edecek düzeye gelmesi beni çok mutlu etti. Yine bir iç hastalıkları uzmanı arkadaşımın 50 gün yoğun bakımda kaldıktan sonra taburcu olması da diğer bir mutluluk kaynağım olmuştu.

Hastalığın görülme sıklığının kısmen azaldığı ancak kaybolmadığı bu günlerde faaliyetlerimizde tedbirli ve kontrollü olmaya devam ediyoruz.

Dokunup, sarılabileceğimiz günlere bir an önce ulaşmak dileğiyle...

Doç. Dr. Tayfun Kutlu

Tüp Bebek Merkezi Direktörü

2019 yılının son mirası: Covid-19

Uzun yıllar boyunca çalıştığım Zeynep Kamil Hastanesi'nden ayrılarak, yeni bir başlangıç yaptığım Anadolu Sağlık Merkezi'nde 2020 yılının benim için çok farklı geçeceğini biliyordum. Fakat yeni yıl sadece benim için değil, tüm dünya için sürprizlerle doluydu...

Yaptığım bu büyük değişiklik ile yine güçlü bir kurumda çalışmak, uzun yıllar ilgilenmiş olduğum üreme sağlığı uygulamalarına devam etmek bu geçişin mesleki anlamda rahat olacağı anlamına geliyor; öte yanda yeni hastane ortamı, klinik ve çalışma arkadaşlarıma uyum gösterme konusu beni daha çok heyecanlandırıyordu.

Soğuk bir kış günü olmasına rağmen, çok sıcak bir karşılama sonrası her geçen gün birbirimize daha çok alışarak, birbirimizi daha iyi anlayarak çalışmaya başladık. Günler geçiyor, başarılı sonuçlar da bizi motive ediyordu. "Elimizdekilerin üzerine ne koyabiliriz, kendimizi nasıl geliştirebiliriz" diye toplantılar yapıyor, büyük ASM ailesi ile tanışıyordum. Geleceği planlarken herkeste benzer bir heyecan görmek de daha çok çalışma enerjisi veriyordu. Ve mart ayı geldi. İtiraf etmeliyim ki, kendi hayatımdaki değişime bu kadar odaklanmışken, etrafımızda olup bitenlerden biraz uzak kalmıştım. Yılbaşından itibaren başlayan Covid-19 ile ilgili önlemler, ilk vakanın bildirilmesiyle birlikte maksimum seviyeye çıkartılmış, Sağlık Bakanlığı da elektif cerrahi işlemlerin ertelenmesini istemişti. Dünya Sağlık Örgütü de yaşanan salgının bir pandemi olduğunu duyurdu. Bilgi akışı kaotik bir hal almıştı.

Bilimsel bilgi her zaman tamamlanmaya muhtaç, eksik bilgidir. Bilimin her türlü doktrinin üzerinde olduğunun nihayet anlaşıldığı bu günlerde, bunu bilmemize rağmen, edindiğimiz bilgiler baş döndürücü bir hızla değişiyor, bizi şaşırtıyor ve Covid-19 artık hayatımızın odak noktası haline geliyordu. Evlerimiz, iş yerlerimiz,

Bu süreçte hemşire arkadaşımızın doğumu ile mutlu olduk...

sokaklarımız, meydanlarımız, şehirlerimiz, ülkeler hatta tüm dünya tanınmaz hale gelmiş, her yerde bugün için korku, yarın için kaygı vardı. Öyle görünüyordu ki 2020 belki de şimdiye kadar hiç görülmediği kadar değişik geçecekti. Fakat bu benim öngördüğüm değişiklik değildi.

Ülkemizde bulunan, üyesi olduğum Üreme Tıbbı ve Cerrahi Derneği (ÜTCD), Üreme Sağlığı ve İnfertilite Derneği (TSRM), Amerika (ASRM) ve Avrupa'daki (ESHRE) benzer dernekler üremeye yardımcı tedavilerin elektif cerrahi işlemler kapsamında olup olmadığını ve gebelik ile Covid-19 etkileşimlerini tartışırken, bu süre içinde tedavilerin olabildiğince ertelenmesi önerilerini duyurdular. Biz de bilinmezlerle dolu bu dönemde aciller haricinde tedavilerimizi erteledik. Temel olarak maske kullanımı, sosyal mesafe, hijyen kuralları ve hastanemiz yönetiminin önerilerini tavizsiz uygulayarak, hastalarımız ve çalışanlarımızın güvenliğini ve sağlığını gözettilik. Çalışma tempomuzun yoğunluğundan vakit bulamadığımız işlerimizi tamamlamak, süreçlerimizi gözden geçirmek için fırsat olarak değerlendirdiğimiz bu süreçte sosyal mesafeyi uygulasak da sosyal ilişkilerimizi hep sıcak tuttuk. Hatta aramıza katılan bir de küçük kardeşimiz oldu. Biz de onun bu yolculuğunu tamamlamasına yardımcı olduk, ekip hemşiresimizin annelik mutluluğunu paylaştık. O, bizim de umudumuz oldu.

Mayıs sonuna geldiğimizde ulaştığımız bilgi birikimi, aldığımız önlemler dahilinde yaptığımız tedavilerin ek bir risk oluşturmadığı yönündeydi. Biz de heyecanla ve keyifle yeni bebekler için çalışmalarımıza tekrar hız verdik.

Eski dünyada yeni geleceğe hep birlikte, umutla...

Tayfun Hoca laboratuvarında...

*Doç. Dr.
Cüneyt Adayener*

Üroloji Uzmanı

Covid-19 hakkında her şey!

Tüm dünyada yedi milyondan fazla kişide tespit edilen ve dört yüz binden fazla kişinin ölümüne neden olan Covid-19'un etkeni korona ailesinden bir virüs. Bulaş ve ölüm sayıları daha (belki çok daha) fazla olabilir çünkü benzer şekilde ölen birçok insana test yapılmadığını biliyoruz. Böyle olmasının sebeplerini de biliyoruz örneğin. Birçok ülke, enfekte kişi ve ölüm sayısını olduğundan az gösterip, normalleşme sürecinde daha fazla turist kaparak ekonomik darboğazdan daha çabuk çıkabilme derdinde. Gerçek sayılar ne olursa olsun, bilinenler bile yeteri kadar korkutucu. Bu felaket ile mücadele edebilmenin ilk koşulu da hastalığa neden olan virüs ile ilgili her şeyi bilebilmekten geçiyor. Peki sağlıkçılar, yani savaşta ön cephede yer alan bizler bunun için neler yaptık?

Mart ayının ortasından beri içinde Covid-19 geçen her yazıyı okuduk. Gazete okumaktan bahsetmiyorum. İçinizde "O neydi yahu?" diye soranlar bile olabilir. Ben akıllı telefonlarımızdaki sosyal medya gruplarına, biz bilgi sahibi olup aydınlanalım diye gizli bir yerlerde değerli bilim insanları tarafınca yazılıp iletilen yazılardan bahsediyorum. Hem okuduk hem de ilettik, doğruluğunu neredeyse hiç araştırmadan hem de. Araştırmayı falan boş verin. Hemen herkesin bildiği gerçek şu ki, bu virüs ilk olarak Aralık 2019 gibi Çin'in Wuhan kentinde işinden çıkmış, evine giderken tam da hayvan pazarından geçtiği sırada bir anda acıkan ve nefesine hakim olamayıp çiğ yarasa yiyen bir kişide görüldü. Yoksa maymun muydu yediği, onu unuttum, ama az zorlasam bırakın ne yediğini, bu arkadaşın adını da, yaptığı işi de öğrenirim. İşte bu Çinli arkadaş iyice sindiremediği vahşi hayvandan aldığı virüs ile hasta olup hastaneye gidiyor ve orada ne kadar hemşire, doktor varsa hepsine bulaştırıyor. Onlar da "Madem biz hastalandık, herkes hastalansın" deyip zaten nasıl bulaştıracaklarını da bildikleri için sokakta gördükleri her vatandaşın yüzüne öksüre öksüre kolayca hastalığı yayıyorlar. Ondan sonrasını zaten biliyorsunuz. Süper güçlerin ekonomisini batırıp tahta biz çıkalım diyen Çinli yetkililer ne kadar hasta varsa uçaklara doldurup selamete dünyanın dört bir yerine gönderiyorlar.

Nereden ve nasıl bulaştığını biliyoruz yani. Sadece bunları değil virüsün mikron çapını da ezberledik (buraya yazacaktım ama hepimiz bildiği için yazmaya değer bulmadım). Nasıl uçtuğunu, havada ne kadar süre asılı kaldığını biliyoruz. Kimileri uçamaz falan dese de bence yarasadan bulaştığı için uçmayı bilmesi son derece mantıklı. Zaten Hilmi abi de aynı şeyi söylüyor. Kim mi Hilmi abi? Bizim mahalledeki ekmek fırınının sahibi. Ya oğlu veya kızı gugılda çalışıyor olmalı. Bildiklerinin sınırı yok zira. İlk Çinli hastanın adını ona sorsam bilir örneğin. Ama geçen epey üzdü beni. Onu daha sonra anlatacağım.

Başka neler biliyoruz virüsle ilgili? Öksürüldüğünde altı metre uzağa kadar gidebildiğini (uçtuğunu mu yazsaydım acaba buraya?), Eminönü'nden hapşırıldığında kanatlanıp Üsküdar'a varabileceğini öğrendik. Hangi maskenin ne kadar koruyuculuğu olduğunu, endoksanbeşfepepeuç gibi filtreli maskelerin aynı bir zamanlar filtreli sigaralar gibi çok pahalı olduğunu çok iyi biliyoruz. Bütün bunları, televizyondaki tartışma programlarında papyon takmış bilim insanları anlattı, bizler de sabah saatlerine kadar uykulu gözlerle seyredip öğrendik iyice. Her şeyi ama her şeyi öğrendik. Virüsün hangi yüzeylerde kaç saat canlı kalabileceğini biliyoruz. Alışverişten eve getirdiğimiz torbaları kaç saat balkonda tutacağımızı, ketçap kutusunu, süt şişesini ve hatta yumurtaları bile sabunla yıkamamız gerektiğini hiç aklımızdan çıkarmıyoruz. Eve geldiğimizde ayakkabılarımızın özellikle alt taraflarını %80'lik alkollü fısfsılar ile ıslatmayı unutmuyoruz. Ha delindi ha delinecek tabanlar, az kaldı. Önlemlerimiz olağanüstü. Eve her su getirdiğinde iki kelime de olsa sohbet ettiğimiz Erhan'a, "Kusura bakma kardeş" deyip kapı aralığından parasını veriyor, getirdiği damacanayı küvette bol sabunlu bir duş aldırdıktan sonra mutfığa alıyoruz mesela. Sokakta, metallere, plastiklere, camlara dokunmuyoruz. Aslında artık hiçbir şeye dokunmuyoruz. Kapı kollarını dirseğimizle, asansör kapılarını ayağımızla açabiliyoruz. Bir de ağzımızda maske varken yemek yemek öğrenebilsek.

El yıkama şeklimiz bile değişti. Youtube'daki videolardan, eldivenlerin üstündeki kırmızı boyaya bakarak elleri yalap şalap birbirine sürterek yıkayan insanların virüse ne kadar savunmasız kaldığını gördük. Başparmaklarımızı da içine alan ovuşturmalar ile ellerimizi döndürdükçe döndürüyoruz. Lavabo başında her el yıkamada en az yirmiye kadar sayıyoruz. Sadece TV'deki papyonlular öyle söyledi diye değil,

hatırlayın, hastaneye ilk başladığımızda intibak eğitiminde Dr. Elif hanım da böyle tembihlediği için yapıyoruz. Tek sıkıntı uzadıkça uzuyor lavabo önündeki kuyruklar. Sosyal mesafe çok önemli ama. Tüm kuyruklarda yere çizilmiş ayak resimleri üzerinde duruyoruz. Asla ayak resimli o çemberlerin dışına çıkmıyoruz. Çıkanları uyarıyoruz. Hafta sonları çayıra çimene pikniğe gidebilen şanslı grupta isek bu sefer de çimlere çizilen çemberlerin içine asla oturmuyor ille de dışına oturuyoruz. Yoksa içine mi oturuyorduk burasını çok iyi hatırlayamadım ama ne fark eder ki, ya içindeyiz çemberin ya da dışında yer alıyoruz.

Evet çok doğru, virüs ve hastalık hakkında her şeyi bilince kolay oluyor mücadele etmek. Ama bu mücadele de kolay değil. Tamam en ön safta biz sağlıkçılar varız ama savaş kontrol odasındaki devlet büyüklerimizin de üstün taktiksel çabalarını görmezden gelemeyiz. Sokağa çıkma yasaklarını tamamen farklı yaş gruplarında, hem de hiçbir kurala uymayan bir sıralama ile sıkça değiştirip virüsün aklını iyice karıştırmaları sayesinde bizim işimiz kolaylaşıyor. Afallayan virüs ne yapacağını şaşıyor. Bu sayede bu uçmayı bilebilen minimikron çaplı akıllı virüs kapalı AVM'ler yerine sahillere hücum edince orada kimseyi bulamıyor ve epey dertleniyor. Sadece bizler değil, sade vatandaşın da bu mücadeledeki yeri önemli. Vatsap iletileri ile muazzam bir şekilde bilinçlenen yurdumun güzel insanları pandemi ile savaşın nasıl kolay kazanılacağını çok iyi biliyor. Maskesini bilerek çene altına takıyor, ağzı kapatsa bile burun açıkta geziyor, minibüste yolculuk ederken kafayı cama dayayıp şekerleme yaparken aynı maske ile gözlerini kapatıyor. Bütün bunları şaka olsun diye yapıyor. Bütün amaç virüsü kaale almayarak şaşırtmak. Hem zaten bu savaşta her daim biz sağlıkçıların yanında olacağını gösterdi aslında. Hatırlayın, gece saat dokuzda camlara çıkıp bizleri alkışladı. Birkaç gece sürdü ama olsun. Önemli olan niyetti. Bu iyi niyetini devam ettiriyor ve bunu hissettiriyor bizlere.

Her şeye rağmen moral çok önemli. Gülümsemek, gülebilmek, kahkaha atabilmek bağışıklık sistemimizi artırıyor. Papyonlular söylemedi bunu, şimdi ben uydurdum.

Feysbukta yirmi binin üzerinde üyesi olan doktorlar grubumuz var. Çoğu kez bilgi paylaşıyor, bazen dertleşiyoruz orada. Bir doktorun çocuklarının bakıcısı işten ayrılmış. "Doktor bey, siz riskli gruptasınız. Ya bana da bulaşırsa" demiş giderken. Bilinçli vatandaş bakın mesela. Okumuş, öğrenmiş, kendini koruyor. Ben az biraz üzülüyorum. Camdan bizi alkışlayanların içinde bu abla da var mıydı acaba? İçimden çok şey yazmak geliyor aslında ama üzülmüş emoji koyuyorum bu paylaşımın altına.

Yine aynı grupta bir başka paylaşım. Hastanede görevli bir anestezi uzmanı bir teknisyen arkadaşı ile birlikte ailelerini korumak adına üç aylığına hastaneye yakın ayrı bir ev tutmak istemişler. Ev sahipleri sağlıklı olduklarını öğrenince epey nazlanıp işi yokuşa sürmüşler. Üç aylık olmaz, yıllık tutun, üç aylık peşin, iki aylık depozit istemişler. Buna biraz daha fazla üzülüyorum. Bir gözünden yaş gelen ağlayan surata tıklıyorum.

Bir diğerinde, geçici görevle başka ile gitmiş bir diğer doktor. İki aylığına eşyalı ev kiralayacak. Aramış durmuş günlerce. Hemen her ev sahibi doktora vermem demiş. "Virüs önce eşyalara sonra da bana bulaşır". Hatırlayın bilinçli vatandaşı. Her şeyi biliyor, metali, plastiği, camı. Bu paylaşımına ise iki gözünden de ağlayan bir surat koyuyorum.

Ben de şöyle yazıyorum aynı grupta. "Geçende hastaneden eve dönüyorum. Mahallede fırına uğradım. Pide kuyruğu var. Kasadaki tanıdı beni (hatırladınız değil mi Hilmi abiyi?). "Doktor bey kuyruğa girme gel hemen vereyim pideni", gururlandım. Şişirdim göğsümü. Sağlıkçıyım ben. Savaşın ön cephesindeyim. Hilmi abi de biliyor bunu. Akşam dokuzda alkış da yapıyor belli ki. Sıradakilerin yanından kasaya doğru yürüyorum. Hepsi bana bakıyor. Bir de alkışlarlar mı şimdi beni? Ağlarım vallahi. Hilmi abi pideyi uzaktan verirken "Sende korona neyin vardır, bulaştırma bize" diye ekliyor.

Bu yazıyı yazmadan az önce bakıyorum paylaşımına.

Birkaç tane ağlayan, çokça gülen surat var.

Biz sağlıkçılar bu halimize hem ağlıyor hem gülüyoruz.

Dr. Yeşim Erçetin Özgürel

“Biz işimizi yaptık”

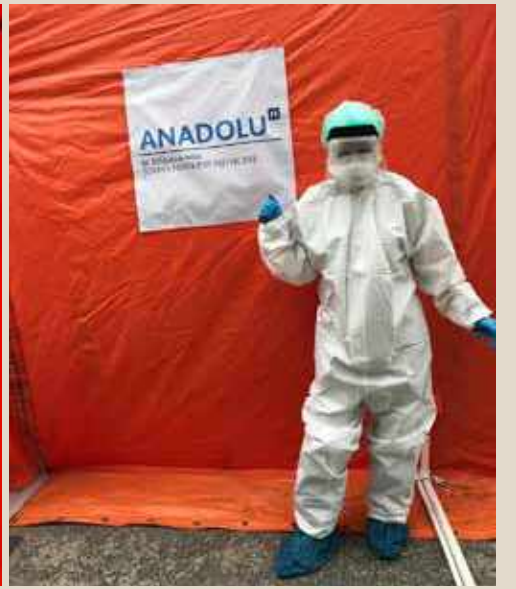
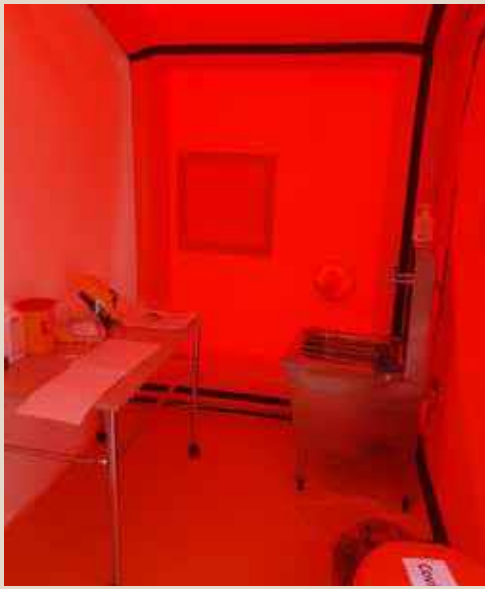
Pandemi sürecinde en yoğun bölümlerden biri de Acil Servis’ti. Covid-19 şüphesi olan hastaların Acil Servis’e yönlendirildiğini, ilk müdahalelerin orada kurulan büyük bir çadırda yapıldığını ve pandeminin ilk dönemlerinde büyük bir yoğunluk yaşandığını söyleyen Acil Tıp Uzmanı Dr. Yeşim Erçetin Özgürel; “Biz aslında acil ve kriz durumlarına alıştık. Salgın da olsa, afet de olsa Acil Servisler hep sahada... Biz bu dönemde de işimizi yaptık” dedi.

Bazı hastaların aşırı korku ve endişeden dolayı hastaneye girmek istemediklerini, çadırda muayeneden kaçındıklarını, hatta ateş, öksürük gibi şikayetlerini bile sakladıklarını vurgulayan Dr. Yeşim Erçetin Özgürel, “En zoru insanları yönetmek oldu. Hasta olan çocuğunu hastaneye sokmak istemeyen, doktorun çocuğu arabada, otoparkta muayene etmesini isteyen insanlar bile oldu” şeklinde konuştu. Dr. Yeşim Erçetin Özgürel ile pandemi sürecinde Acil’de yaşananları konuştuk...

Pandemi süreci Acil’de nasıl geçti?

Acil Servis’te ayrı bir enfeksiyon odamız var. Enfeksiyon hastalarını bugüne kadar hep o odada tedavi ettik. Pandemi sürecinde enfeksiyon hastalarının tetkik ve tedavisi için biri resusitasyon odası olmak üzere toplam 4 oda belirledik. Ayrıca, ilk müdahalenin yapıldığı büyük bir çadır kuruldu. Pek çok önlem aldık. Ateş ve solunum yolu şikayetiyle gelen tüm hastalara çadırda bakmaya başladık. Çadır için hastane içinden Dahiliye, Enfeksiyon ve Göğüs Hastalıkları uzmanlarından oluşan bir destek ekibi oluşturuldu.

Pandemi çadırından görüntüler

Hastane içerisinde herkesin maske takması sağlandı. Hemşirelerimiz dış kapıya alındı ve o kapıdan giren hasta, hasta yakını ve personelin ateşine bakıldı, sorgulaması yapıldı. Ondan sonra olası vakalar çadıra yönlendirildi. Tamamen ayrı bir ekip şüpheli hastalara baktı. Biz de özel kıyafetlerimizle ekibe destek olduk.

Ne gibi özel kıyafetler giyyordunuz?

Çadıra, özel bir maske, önlük, gözlük, boyunluk, siperlik gibi kişisel koruyucu ekipmanlarımızı giyerek giriyorduk, çünkü hastalarla çok yakın temastaydık. Hastaların şikayetlerine yönelik muayene yapıp gerekli olması durumunda tetkik istiyorduk. Hastanın klinik durumu kötüyse tetkik sayısı da artıyordu. Duruma göre hastayı ayaktan tedavi ediyor, yatırıyor veya başka kurumlara sevk ediyorduk. Böyle bir süreç geçirdik.

Nasıl bir çalışma ortamı vardı? Telaşlı dönemleriniz oldu mu?

Hastaneye giren herkes Acil Servis’ten alındı. Bu nedenle biz çok fazla insanla temas ettik diyebilirim. İlk başta çalışan herkeste korku ve panik vardı. Sık sık test yaptıran, tomografi çektiren arkadaşlarımız oldu. Kronik hastalığı olan arkadaşlarımız idari izne gönderildi. Dolayısıyla eksik kadro ile çalıştık. Yoğun bir dönem geçirdik. Her hastada koruyucu kıyafetimizi değiştiriyorduk. Tanınmadığımız için kıyafetlerin üzerine isimlerimizi yazdık. Ayrıca her hastadan sonra uzun süreli bir oda temizliği yapılıyordu. Bir de Covid olma ihtimali yüksek olan hastalardan sonra oda iyice temizlenip yarım saat UV ışını veriliyordu. Bu ışığın enfeksiyon riskini düşürdüğü söyleniyor.

Acil Servis'i brandalarla böldük. Enfekte veya riskli hastaları mümkün olduğunca hastane içerisine sokmadık. Ayrıca o dönemde fazla sayıda 112 hastası kabul ettik. Devlet kurumları pandemi hastaneleri ilan edilince oradan bize Covid-19 olmayan hastalar sevk edildi. Kalp krizi, trafik kazası hastaları gibi hastaları daha çok kabul ettik. Bu da tabii ki ekstra yoğunluk yarattı. Bu süreçte bizi en çok yoran olay yolların kapanması oldu. Hastaneye gelirken ve hastaneden eve giderken yollardaki kontrol noktalarında saatlerce vakit kaybettik.

Yeni normal dönemde ne gibi önlemler alıyorsunuz?

Aslında önlemlerimizde hiçbir değişiklik olmadı diyebilirim. Sadece brandaları kaldırdık. Normal hasta sayımız arttı çünkü insanlar normalleşme döneminde evlerinden çıkarak hastanelere gelmeye başladılar. Özellikle çocuk hasta sayımız çok düşmüştü, şimdi onlar da artmaya başladı. Aseptomatik taşıyıcılar nedeniyle biz yine her hastayı tüm önlemlerimizi alarak kabul ediyoruz; Acil Servis içine bazı özel durumlar dışında hasta yakını almıyoruz. Ayrıca kendi maskesi ve eldiveniyle gelenlerin maske ve eldivenlerini yenisiyle değiştirmelerini sağlıyoruz.

Bu süreçte moralinizi nasıl yüksek tuttunuz?

Aslında çalışma şartlarımız, yoğunluk, acil müdahaleler pek değişmedi. Farklı olarak sadece ekstra önlemler ve ekipmanlarla çalıştık. Biz işimizi yaptık, psikoloji bozacak bir durum yok. Bu süreçte kimseye sarılmadan, öpüşmeden, mesafeyi koruyarak, maskelerimizi takarak doğum günlerimizi, milli ve dini bayramlarımızı bile kutladık. 23 Nisan ve 19 Mayıs'ta Acil'in önünde tüm çalışanlarla beraber coşkuyla İstiklal Marşı'mızı okuduk. Hayat bir şekilde devam edecek...

Yeşim Hanım özel koruyucu kıyafetle...

Şüpheli vakalardan sonra temizlik yapıp, bulaş riskini azaltmak için UV ışını yayan ışık kullanıldı

“Böyle bir mesleğim olduğu için gurur duydum”

Özer Benli - Acil Servis Hemşiresi

“Zaman zaman psikolojik olarak olumsuz etkilendiğimizi söyleyebilirim. Özel hayatımız da etkilendi. Evde de hijyene daha fazla dikkat etmeye başladık. Çocuklarımıza bile dokunmadık. Ancak her türlü zorluğa rağmen birçok kişiden 'Allah razı olsun, iyi ki varsınız, Allah sizi korusun' şeklinde dua almak bizi çok motive etti, ayakta tuttu. Hastalar minnettarlığını gösterdiler. Ben 20 yıldır bu mesleği yapıyorum ve yaptığım işle gurur duyduğumu söyleyebilirim. Hemşireliğin değerli olduğunu bu dönemde hissettim. Kriz, salgın veya afet durumlarında hep sahada olmayı severim. Bu da bir savaş aslında. Hiç korkmadım. Bu dönemde de mesleğim ne gerektiriyorsa yaptığım için mutluyum.”

“Koruyucu ekipman ve özel kıyafetlerle hastalara müdahale etmek çok zordu”

Banu Bendçi - Acil Servis Sorumlu Hemşiresi

“Acil’de bulaşıcı hastalıklar ile karşılaşıyoruz. Aldığımız çeşitli önlemlerle bu hastalara bakıyorduk ancak daha önce hiç böyle bir pandemi süreci yaşamamıştık. Pandemi süreci başladığı zaman ‘Biz hastalanacağız kaygısı’ değil, ‘Hastalara yetiştirebilecek miyiz?’ kaygısı oluştu bizde. İtalya’da olduğu gibi zor durumda kalır mıyız diye korktuk. Böyle bir durumda kalmadık neyse ki.

İlk vaka açıklandıktan sonra biz de hızlıca toplanarak alacağımız önlemleri konuştuk. İlk önlem olarak Covid-19 şüpheli hastalarla diğer hastalarımızı kapıda ayırmamız gerekti. Girişte sürekli olarak sorgulama ve ateş ölçümü yaptık. Bu süreçte çadır kuruldu ve çadır kurulduktan sonra hasta riskliyse çadıra yönlendirildi. Bizim için en zor olan, yeni doğan bebekler veya kanser hastaları gibi hassas hastaları Covid-19’dan korumak oldu. Çünkü onlar başka şikayetlerle Acil Servis’e geliyorlardı. Eve gitmeyecek, her an hastanede kalabilecek şekilde

hazırlıklarımızı yaptık. Herkes küçük bir valiz oluşturdu ve bunları Acil Servis’te bir odaya koyduk. Haziran başına kadar valizlerimiz hastanedeydi. Ancak normalleşme süreciyle beraber valizlerimizi eve götürdük. Hastanede kalmamız hiç gerekmedi ama her an hastanede kalabiliriz diye tedirginlik yaşadık.

Biz hastane olarak her türlü önleme alışkın olduğumuz halde koruyucu kıyafet ve ekipmanlarla uzun süre çalışmak gerçekten çok kolay olmadı. Özellikle çadırın içi çok sıcaktı ve orada çalışan arkadaşlarımız bir günde 40-45 hasta bakmak durumunda kalmıştı. O günlerde sürekli o kıyafetin içinde kalıp efor sarf etmeleri onları çok zorladı. Ya da travmalı bir hasta geldiğinde kişisel koruyucu ekipmanla müdahale etmek, normal müdahale etmekten tartışmasız olarak çok farklı ve çok daha zorlayıcı. Çünkü hem ciddi bir efor sarf ediyor, kalp masajı yapıyorsunuz hem de vücudunuzda bir ton kıyafet var ve vücudunuz hava almıyor.

Yaşadığımız en büyük zorluklardan biri de hastane içerisindeki panikti. Sürekli Acil’e Covid olduğunu düşünen personel geliyordu. Çoğu da hasta değildi. Bir de bizden uzak duran, bizim bir ihtiyacımız olduğunda dahi Acil’e gelmek istemeyen, bizden çeken, onlara virüs bulaştırırız diye kaçan arkadaşlar oldu. Hastane içinde bizden uzak duran insanlar oldu. Buna kırıldık biraz. Bizden daha kaygılıydı hastane geneli.

Çalışırken pek çok bölümden destek aldık. Dolayısıyla Acil’de kalabalık bir ekip vardı. Şüpheli hastaları devlet hastanelerine sevk etmemiz gerekiyordu. Ancak bunu kabul etmeyen ve maalesef kavga çıkaran hastalar oldu. Bu durumlarda çok zorlandık.

Bu süreçte hastane içinden farklı ekiplerle çalıştık, bir sürü hekim geldi, çadır nöbeti tuttu. Hemşire arkadaşlardan da gelenler oldu ve biz onları hiç tanı mıyorduk, onlarla tanışmış ve çalışmış olduk. Başka hastanelerde çalışan birçok arkadaşım var, bu süreçte ciddi sıkıntılar yaşadılar. Maske, eldiven, önlük bulamadılar. 12 saatlik nöbete tek cerrahi maskeyle giren hemşire arkadaşlarımız oldu başka hastanelerde. Bizim çok şükür böyle sıkıntılarımız olmadı. Kendimizi koruyabiliyorduk, şanslı bir gruptaydık.

Şu an normalleşme sürecindeyiz. Ancak çoğunluk eski yaşantısına döndü. Gereksiz rahat davranıldığı için pozitif vakalar artmaya başladı tabii. Bu bizim kaygımızı artırdı. Biz yeni normal dönemde de aynı koruyucu önlemlerimizi alarak hastalara yaklaşmaya devam ediyoruz...”

Acil Servis’ten kareler...

Esra Hoca da Covid hastalarıyla ilgilenen ekipte idi. Yüzündeki izlerle...

“Her gelen hastayı Covid-19 hastası olarak kabul edip hepsine üst düzey önlemlerle yaklaşıyoruz”

Dr. Sabriye Güvenç

Pandemi dönemlerinde en önemli bölümlerden biri de Yoğun Bakım'dır. Her ne kadar baktığımız Covid-19 hastaları arasında hiçbir hastamız Yoğun Bakım'a ihtiyaç duymamış olsa da, bu ekip de her yeni hastaya “Covid-19 hastası” gözüyle bakarak ve Covid-19'a karşı alınması gereken tüm önlemleri alarak çalışmalarını sürdürdü. Yoğun Bakım Bölümümüzde yaşananları ve alınan önlemleri Yoğun Bakım Sorumlu Hekimi Dr. Sabriye Güvenç ile konuştuk...

Önlemlerin sıkılaştırıldığı pandemi döneminde Yoğun Bakım'da neler yaşandı?

Hastanemizdeki ilk Covid-19 hastasını bizim ekip kabul etti. Bize ilk gelen hastalar yoğun bakım odalarına alındı. Daha sonra bu hastalar Bölüm 41'de, özel bir katta bakılmaya başlandı. Bu hastalarla daha çok Dr. Hışam Alahdab ile Dr. Elif Hakko ilgilendi. Bu süreçte tabii bilinmezlikler vardı. Ne kadar hazır olduğumuzu bilmiyorduk, korku çok fazlaydı. Bölüm 41 izole edilerek bu hastalara ayrıldıktan sonra bize çok fazla iş düşmedi. Bu dönem bence korku, kişilerin bilgiye ve birbirine karşı yaşadığı güvensizlik, öfke ve insan ilişkilerinin bozulmasıyla geçti. Nisan ayının ortalarına doğru bu durum biraz sakinleşti. Yoğun bir hazırlık içerisindeydik. Hangi ekipmanı alacağımızı, neyi nasıl kullanacağımızı, çekeceğimiz eğitim videolarını, yapacağımız tatbikatları belirledik. Pek çok malzeme istedik. Entübasyon kabinleri, entübasyonda kullanmak için özel laringoskop gibi. Her türlü şarta hazırдық ancak yoğun bakımda hiç Covid-19 hastası bakmamız gerekmedi. Kata yatırılan hiçbir hasta kötüleşip yoğun bakımlık olmadı. Bu tabii hem hasta yatışımızın azlığı hem de yatan hastalara iyi bakıldığından olmuş olabilir.

Yoğun Bakım'da çalışma şartlarınız nasıldı?

Biz her gelen hastayı Covid-19 hastası olarak kabul edip hepsine üst düzey önlemlerle yaklaştık. Bu zaten enfeksiyon kontrolü kapsamında her zaman dikkat ettiğimiz bir şeydi. Her hastayı enfekte kabul ederiz. Dolayısıyla yaptığımız testler veya incelemeler negatif çıkana kadar giysilerimizi ve ekipmanlarımızı kullanarak bu hastaların odalarına girdik ve sıkı önlemlerle her hastaya müdahale ettik. Bunun tabii insanı zorlayan yanı vardı. Bir de hızlı olunması gerekiyordu. Bizim işimizin bir de acil yönü var. Hasta biz onun Covid-19 hastası olup olmadığını tespit edene kadar arrest olabilir, kalbi durabilir. Dolayısıyla hem hızlı olmamız hem de hastanın odasına girmeden önce özel ekipmanlarla kendimizi korumamız lazımdı. Kontrolsüz ve ekipmansız müdahale etmedik hiçbir hastaya. Özel kıyafetlere alışmamız biraz zaman aldı. Bazen giyinirken eksiklerimiz oldu, sonra buna bağlı paniklerin yaşandığı oldu. Sonuç olarak hiçbirimize bir şey olmadı. Ancak bu süreçte insan ilişkileri çok yıprandı. Çok gereksiz panik ve farklı görüşler oldu.

Bizim işimizi ayrıca en çok yoğunlaştıran Kocaeli İl Sağlık Müdürlüğü ile hastanemizin yaptığı anlaşma oldu. Biz Covid-19 olduğunu düşündüğümüz hastaları devlet hastanelerine sevk ettik. Devlet hastaneleri de kendi hastanelerinde Covid-19 hastalarına yer açabilmek için Covid-19 olmayan yoğun bakım hastalarını bize gönderdiler. Aynı anda birkaç hastanın geldiği oldu. Çok zorlandık hastaların tedavisini aynı anda düzenleme ve bakımını verme konusunda. Ancak kriz yaşamadık. Çok

güzel idare ettik. Hemşire arkadaşlar ve nöbetçi doktorlar özellikle bu dönemi çok güzel idare etti. Bu yoğun hasta transferleri özellikle akşam saatlerinde gerçekleşti. Bizim işimizi en çok yoğunlaştıran bu oldu. Devlet hastanelerinden çok mağdur, bakımı iyi yapılmamış hastalar geldi. Aylarca yatıyorlarmış. Bu bizi çok yıprattı, üzüldük. Dışarıdan gelen nöbetçi doktolarımız vardı. Ancak onlar da vardiyalı çalışmaya başlayınca bize gelemediler, nöbetlere de biz girdik. Hem gece hem gündüz nöbette olduğumuz günler oldu. Ailelerimizle bu süreçte teması azalttık. Virüs kapıldığını düşünüp panik yapan arkadaşlarımız oldu, ama kimsede çıkmadı. Covid-19 salgını bitmiş değil. Önlemlere devam ediyoruz.

Salgının ilk dönemlerinde ne tür ekipmanlarla hastalara yaklaşıyordunuz?

Her hastanın yanına girdiğimizde maskemizi değiştiriyoorduk. Hâlâ da öyle. Solunum valfli özel maskeler kullanıyoruz. Her zaman siperlik kullanmak şart değil. Hastanın sekresyonuyla,

daha kirli işlerle uğraşacağımızda, mesela entübasyon sırasında siperlik veya gözlük gerekiyor. Mutlaka önlük giyiyoruz. Tüm ekipmanları da hasta odasında çıkartıp öyle çıkıyoruz. Hasta odasında bakım veren veya temizlik yapan arkadaşlarımız ise ayrıca ayaklarına uzun galoşlar da giyiyorlardı. Şimdi hepimizin birer maske torbası var, üstünde kaç dakika kullandığımız yazılı. Bu süreçte müsrif olmamaya da özen gösterdik. Benim burada kişisel olarak yaşadığım en büyük sıkıntı şu oldu: Hatta bir ara uykularım kaçtı, uyku ilacı almaya başlamıştım. Arkadaşıma örneğin bir hastanın tedavisiyle ilgili yapılması gerekenleri söylüyordum. “Bu hasta Covid-19 değil, ek önlem almanız gerekmiyor” diyordum. Sonra eve gittiğimde “Acaba yanlış bir karar mı verdik, acaba verdiğim bu yanlış karar yüzünden personele bir şey olur mu?” gibi sorular kafamı kurcalıyordu, uykularım kaçıyordu.

Yeni normal süreçte çalışma şekliniz nasıl?

Çalışma düzeni normale döndü, ancak enfeksiyon riskine karşı önlemlerimiz hâlâ sürüyor. Bütün arkadaşlar geldi. Bir dönem risk grubunda olanlar izne çıkarılmıştı. Ancak bazı insanlar sanki biraz fazla rahatladı gibi geliyor bize. Hastane içerisinde asla maskesiz dolaşılması gerekiyor. Böyle bir kural var ama maskesiz, karşılıklı sohbetlerin başladığını görüyoruz maalesef. Bu konuda asla taviz verilmemesi gerekiyor. Yine her hastaya ve hasta yakınına yaklaşımımızda aynı şekilde tedbirli davranmak zorundayız. Özel hayatımızda da önlem almalıyız. Kalabalık yerlere gitmemeli, kapalı alanlarda, kalabalıkta maskeyle bile olsa bulunmamaya dikkat etmeliyiz. Hastane içerisinde aldığımız önlemlerin çoğunu sürdüreceğiz, her hastayı Covid'li gibi kabul ederek önlemlerimizi alacağız.

Yoğun Bakım'da herkese ait bir maske çantası var. Buraya hangi maskenin ne kadar süreliğine kullanıldığını yazılıyor. Buna göre israfı önlemek için bazı maskeler tekrar kullanılıyor.

Yoğun Bakım ekibinin bir kısmı...

Arzu Özkahraman Çakmak

“Hızlıca normalleşen, artık salgın yokmuş gibi davrananlar bizi korkutuyor”

Yoğun Bakım Sorumlu Hemşiresi Arzu Özkahraman Çakmak, yoğun bakımda çok ciddi önlemler aldıklarını, bu önemlerin ise hâlâ devam ettiğini belirtti. Arzu Özkahraman Çakmak, pandemi ve “normalleşme” sürecindeki çalışma şartlarını anlattı...

“Covid-19 süreci tabii tüm ülkeleri etkileyen bir süreç oldu, dolayısıyla biz de etkilendik. Sağlık sektörünün içinde olduğumuz için çok ciddi önlemler almamız gerekti. Normalde hastanede hiç karşılaşmadığımız ve hiç görmediğimiz uygulamaları yapmaya başladık. Bu bizim için en büyük değişiklikti. Anadolu Sağlık Merkezi’ndeki ilk Covid-19 hastalarını biz yoğun bakıma aldık. Bu hastalar yoğun bakım hastası değildi. Covid pozitif oldukları ve yakın takip edilmeleri gerektiği için yoğun bakımda takip ettik ilk hastaları. Tabii hastalar gelmeden önce süreçle ilgili bir hazırlık yapmamız gerekti. Normalde bizim hiç kullanmadığımız, izolasyon

önlemleri için lazım olan ekipmanlar temin edildi. Çünkü bu hastaların yanına girerken çok sıkı tedbirlerin alınarak girilmesi gerekiyordu. Bu süreçte sosyal medyada, televizyonlarda çok fazla haber çıktı. Biz sağlık çalışanları olarak bilinçli olduğumuz halde çok korkuyorduk. Çünkü bu işten en çok etkilenen, hastalarla bire bir temas edenler, sağlık çalışanları. Benim birçok arkadaşım da bu süreçte Covid-19 pozitif oldu. Dolayısıyla hepimizde kişisel olarak çok büyük korku vardı. Çünkü hastalıkla ilgili çok detay bilmiyorduk. Başta birçok kişi gönüllü olmak istemedi ancak bir grup da çok gönüllü oldu. Özellikle bu hastalara bakmak ve tedavilerinde yer almak istediler. Ben de hastalara bakan kesimdeydim. Benim bir rahatsızlığım olduğu için biraz daha uzak kalıyordum ama organizasyon, malzeme temini, personel seçimi ve hastaların yönetimiyle ilgili sürecin takip edilmesi benim kontrolümdeydi. Hastaların yanına çok ciddi önlemler alarak giriyorduk. Önlük, gözlük, siperlik, çift eldiven, galoş çizme gibi birçok koruyucu önlemimizi alarak hastanın yanına giriyorduk. Giyindikten sonra her şey tamam mı diye bir arkadaşımız kontrol ediyordu. Bu hastaların solunum sıkıntıları çok ciddi değildi. Ancak yine de tüm önlemlerin alınarak hastanın yanına girmek gerekiyordu Covid pozitif hasta oldukları için. Süreci bu şekilde yönettik. Hemşireleri ikiye ayırdık. Covid-19 hastalarına bakacak hemşireler ayırdık. Kronik hastalığı olan kişileri ise normal hastalara bakmaları için görevlendirdik. Covid-19 hastalarına özel bir eğitim almış bir ekip baktı.

Bu süreçten özel hayatlarımız da elbette etkilendi. Çünkü hep kendimizi kirli kabul ediyorduk. Hastanede çalışıyoruz, Covid pozitif hastalarımız var. Tüm önlemleri alıyoruz ama bu bir sorumluluk duygusu. Benden dolayı başka birine bu hastalığın bulaşmaması gerekiyordu. Bir tane giysi belirlemiştim ve onu yalnızca evin dışında giyiyordum, eve girdiğimde onu yıkama poşetine koyup direkt makineye atıyordum ve onları yüksek ısıda yıkıyordum. Çocuklarla kesinlikle temas kurmuyordum. Sarılma ve öpüşme yoktu, onlar zorlanıyorlardı ‘Anne sana sarılmak istiyoruz, öpmek istiyoruz’ diyorlardı. Süreci çocuklara da anlattım, zaten onlar da farkındaydı. Eve girer girmez kıyafetlerimi kapıda çıkarıyordum, duş alıyordum ve sonra normal hayatıma devam ediyordum. Özellikle el hijyenine hem hastanede hem evde çok dikkat ettik. Önlemlerimiz ‘yeni normal’ dönemde de devam ediyor. Mutlaka her hastayı Covid hastası kabul ederek yaklaşıyoruz. Salgın bitmedi. Pek çok insan hızlıca normal hayatına döndü. Bundan korkuyorum, vakalar tekrar artmaya başladı. Geçenlerde bir hemşire arkadaşım bile ‘Ben artık maske takmayacağım, normalleşmeye geçtik’ demeye başladı. Bu durum çok ürkütücü. Tedbirler elden bırakılmamalı.”

Emine Kurt

“Hastalarımız alınan önlemlerden memnun kaldı”

Pandemi döneminde sahada olan bir diğer önemli grup da Hasta Hizmetleri’nde çalışan arkadaşlarımızdı. Hem hastalarımızın hem de kendi güvenliklerini korumak için pek çok önlem olarak hizmet verdiklerini anlatan Hasta Hizmetleri Müdürü Emine Kurt, pandemi sürecinde neler yaptıklarını ve “yeni normal” ile birlikte neler yapacaklarını Bizbize’ye anlattı...

“Hasta hizmetleri olarak öncelikle tüm çalışanlarımızın eğitimlerini yeniledik. Kendilerini ve hastalarımızı en iyi nasıl koruyabilecekleri konusunda Dünya Sağlık Örgütü ve Sağlık Bakanlığı’nın belirlemiş olduğu kurallarla birlikte eğitimlerini vermeye çalıştık. Kurumlarında ve evlerinde nasıl davranacaklarını, kendilerini, yakınlarını ve hastaları nasıl koruyacaklarını onlara anlatmaya çalıştık. Sosyal mesafe kurallarını, el hijyenini, kişisel koruyucu ekipman kullanımının nasıl olması gerektiğini uygulamalı olarak anlatmaya çalıştık ve her sabah yaptığımız vizitlerde bunların uygulanıp uygulanmadığını kontrol ettik. Kendi çalışma arkadaşlarımızın her birinin özellikle kıyafet düzeniyle ilgili değişiklik yaptık ve kurumda günlük yıkanan scrub'lara geçmelerini sağladık. Onların alımı yapıldı ve günlük kıyafet değişimini sağladık. Eğer kıyafet değiştirmeyeceklerse de kendi mevcut kıyafetlerini her gün değiştirmeleri ve onları hangi koşullarda yıkamaları gerektiğini öğrettik. Hastalarla iletişim sırasında sosyal mesafe kurallarını, kişisel koruyucu ekipmanlara ne derece dikkat edeceklerini ve hangi koşullarda kullanacaklarını belirledik. Dünya Sağlık Örgütü, Sağlık Bakanlığı ve kurumumuzdaki enfeksiyon kontrol ekibinin bizleri yönlendirmeleri doğrultusunda biz de ekiplerimizi eğitmeye çalıştık. Çalışmalarla ilgili planlar yapmaya çalıştık, kimlerin hangi bankolarda ne şekilde destek vereceğini planladık çünkü Covid-19 nedeniyle bir Covid-19 polikliniği oluşturuldu. Covid-19 polikliniğine hastaların kabulü ve hastaların yönlendirilmesi sırasında hangi kurallara uymaları gerektiğini belirledik. Çalışma planlamalarını düzenledik. Genel olarak hastalarda bir belirti bulurlarsa onları tıbbi ekibe yönlendirmeleri ile ilgili kuralları aktardık. Acil'deki tedbirlerimiz biraz daha fazla oldu. Acil'deki kişisel koruyucu ekipmanlar da onların çalışma düzenleri de farklıydı. Bunların planlamasını yaptık. Bu dönemde herkesin en çok zorlandığı şey, alışkın olmadıkları için maske kullanımı oldu. Maske ile bütün gün çalışmak onlar için gerçekten çok zordu. Maskenin dışında bazı bankalarımızda bir de siperlik kullanmalarını istedik. Siperlik ile daha da zorlandılar. Bu ekipmanlar dikkat, ilgi ve

koordinasyonun bozulmasına sebebiyet verebiliyor. Gerekli olmayan yerlerde eldiven ve bone kullanılmaması konusunda arkadaşlarımızı uyardık. Aldığımız olağanüstü tedbirlere ilk önce hastaların tepki göstereceğini düşündük ancak tam tersi, biz çalışanlarımızı maske ve sosyal mesafe konusunda uyardıkça hastaların alınan bu tedbirlerden memnun kaldığını gördük. Alınan tedbirler, hastalarımızın da kendilerini güvende hissetmesini sağladı.

Normalleşmeye başladığımız bu dönemde hasta sayılarımız artıyor ve artık normal çalışma düzenine geçmeye çalışıyoruz. Ancak normal çalışmaya geçerken hızlı bir normalleşme sürecine de geçiyoruz. Hızlı normalleşmenin aslında sosyal mesafe kuralını ihlal etmek olmadığını, maske kullanımının devam ettiğini, kendimizi koruma, sosyal mesafe ve kişisel koruyucu ekipmanla ilgili kuralların bozulmadan normal yaşama geçmek zorunda olduğumuzu özellikle anlatmaya çalışıyoruz. Tedbirler devam ediyor. Biz sadece çalışmaya başlıyoruz. Kendimizi, hastaları korumamız ve çevremizdeki yakınlarımızı koruma çabamız sonlanmadı.

Bankolarda 3 faklı tedbir uygulamaya başladık. İlk olarak sosyal mesafe şeritlerini koyduk. İkincisi, insanların mesafeli bir şekilde durması için yerlere işaretler koyduk. Bazı bankolarda da yeni olarak pleksi uygulamasına geçiyoruz, çünkü bu bir damlacık enfeksiyonu ve insanların konuşurken herhangi bir damlacık enfeksiyonuyla birbirlerine bulaş olmamasını sağlamaya çalışıyoruz. Scrub uygulamasını sona erdirdik, normal kıyafet giyiyoruz ama normal kıyafetlerin de ne sıklıkla değişeceğini ve nasıl temizleneceğinin kurallarını anlattık.

Alınan tedbirlerden şikayetçi olan hastamız hiç olmadı. Biz yalnızca şehir dışında olan bir hastane olduğumuz için hastalarımızın ulaşım ile ilgili şikayetleri oldu. Çalışanların da aynı şekilde mesafeden dolayı zaman kayıpları oldu. Bizim iş yükümüz de arttı çünkü hastalara aynı zamanda seyahat izin belgesi düzenlemek zorunda kaldık. Biz vardiyalı çalışan bir ekip olduğumuz için nöbet usulü çalıştığımız zamanlar da oldu. Acil Servis’e pandemi kliniği açıldığı için oranın çalışmasını vardiyalı, farklı bir düzenle planladık. Ancak biz vardiyalı çalışmaya alışkınız, bu nedenle bizde bir paniğe sebebiyet olmadı, süreci iyi yönettik diyebilirim.”

Inge Aivas

“Sınırlar kapanınca yurt dışındaki hastalarımızın klinik durumlarını uzaktan yönetmeye ve tedavi önerileri sunmaya çalıştık”

Covid-19 ile mücadelede sahada olan en önemli ekiplerden biri Uluslararası Hizmetler Bölümü’nde çalışan arkadaşlarımız oldu. Yabancı hastalarla ilgilenirken zaman zaman zorlandıklarını, ancak birtakım önlemler olarak görevlerini sürdürdüklerini belirten Uluslararası Hizmetler Medikal Müdürü Inge Aivas “Sınırlar kapanınca hastalarımız tedavi için buraya gelemediler. Mümkün olan her fırsatta ilaçları bulundukları ülkelere gönderdik, hastalarımızın klinik durumlarını uzaktan yönetmeye ve tedavi önerileri sunmaya çalıştık” dedi. Inge Aivas’ın pandemi sürecinde neler yaşandığı ve ne gibi önlemler alındığı ile ilgili anlattıklarını sizlerle paylaşmak istiyoruz.

“COVID-19 hepimizin hayatını hem evde hem de iş yerinde derinden etkiledi. Ancak şunu rahatça söyleyebilirim ki, ‘iş’ tanımı hastanede çalışmak ve yabancı hastalarla ilgilenmek olan bizler için durum daha da zor bir hal aldı. Coronavirus daha dünyaya ilk yayılmaya başladığı zamanlarda dahi tehlikenin farkındaydık. Hastalarımızın çoğunun geldiği Romanya, Bulgaristan, Rusya ve civardaki Rusça konuşulan diğer ülkelerin yanı sıra Kuzey Afrika ve Orta Doğu ülkelerindeki durumu yakından takip ettik. Personelimizi korumanın ne kadar büyük bir önem arz ettiğinin farkındaydık. Bu konuda rahatça hatırladığım bir olay, Çin’den bir hastanın tıbbi bakım için hastanemize gelmek istemesi ve onu reddetmek durumunda kalmamızdı. Ayrıca kişisel koruyucu ekipman kullanımı ve gerektiğinde test yapılması gibi kuralları yürürlüğe koyarak pozitif vakaların olduğu ülkelerden gelen hastalarla ilgilenen tıbbi personelimiz ve takım arkadaşlarımızı korumaya başladık.

Türkiye’de ilk vaka bildirildiğinde tabii ki farkındalığımız daha da arttı ve diğer iş arkadaşlarımızla birlikte daha da dikkatli olmaya başladık. İlk vaka bildirildikten kısa süre sonra sınırlar kapatılmaya başladı. Bu da hastalarımız için büyük zorluk demektir. Hastanemize gelen hastaların büyük çoğunluğu kendi ülkelerinde ulaşamadıkları karmaşık kanser tedavileri için geliyorlardı. Sınırlar kapandığında halihazırda ülkemizde olan bazı hastalar burada kalmayı seçerek tedavilerine devam etmek istediler. Ancak pek çok hasta tedavi için bize gelemedi. Bu onlar için çok zor oldu zira pek çok hasta kendi ülkelerindeki ilaç sıkıntısı nedeniyle tedavi bile alamadı. Bu zor zamanlarda hepimiz mümkün olduğunca fazla destek sağlayıp yardım edebilmek için çok çalıştık. Mümkün olan her fırsatta ilaçları buradan oraya gönderdik, hastalarımızın klinik durumlarını uzaktan yönetmeye ve tedavi önerileri sunmaya çalıştık. Bu süreçler esnasında UHD ekibi ve hemşirelerimiz ile doktorlarımız video konsültasyonları, e-posta ve telefon yardımıyla mümkün olduğunca çok hastamıza yardımcı olmak için büyük bir dayanışma içinde çalıştılar.

Sınırların çoğu şimdilik kapalı kalmaya devam ediyor ancak komşu ülkelerdeki hastalar Sağlık Bakanlığı’nın belirlediği kurallar çerçevesinde UHSAŞ (Uluslararası Sağlık Hizmetleri Anonim Şirketi) onaylı ve belgeli hastanemize gelmeye başladılar. Hastalarımızın geliş iznini hastalarımız adına bilgisayar ortamında biz alıyoruz. Kendilerinin sınırlardan/havalimanlarından alınmasını ve ambulans yoluyla doğrudan hastanemize aktarılmasını ve burada 7 gün boyunca izolasyona alınmalarını organize ediyoruz. Hastalar, kendi ülkelerinden ayrılmadan önce, hastaneye ulaştıklarında, hastanedeki 48. saatlerini takiben ve eğer 14 günden önce hastaneden ayrılacaklarsa son olarak da taburculuktan hemen önce COVID-19 testlerine tabi tutuluyorlar.

Buna rağmen pek çok hastamız hâlâ gelemiyor, fakat hava trafiğinin yakın zamanda güvenli ve kontrollü bir şekilde açılmasını umuyoruz. Bu sırada hastalarımıza mümkün olduğu kadar uzaktan destek vermeye devam edeceğiz. Bunlar hepimiz için zor zamanlar olsa da aslında en büyük sıkıntıyı karmaşık kanser tedavileri görmek zorunda olan hastalarımızın yaşadığını çok iyi biliyor ve yardımcı olabilmek için elimizden gelen çabayı gösteriyoruz.

Bu zor zamanlarda dönüşümlü olarak evden çalışıyor olduğumuzda dahi, bir ekip olarak doktorlarımız ve hemşirelerimiz ile birlikte hastalarımıza rehberlik hizmeti sunduk, yurt dışından gelen tetkik sonuçlarını inceledik ve tedavinin adımları konusunda tavsiyelerde bulunduk. Çoğu hastamız gelebilmek ve gerçekten ihtiyacı olan tıbbi hizmeti alabilmek için hava trafiğinin açılmasını bekliyor ve biz de hastanemiz olarak kendilerini tamamen hazır bir şekilde bekliyoruz.”

Ekip...

Tülay Atayılmaz

“Yayınlanan genelgeler doğrultusunda tüm hastanede yeni düzenlemeler yaptık”

Teknik Hizmetler ekibi, her kriz durumunda olduğu gibi salgın sürecinde de sahadaydı. Hem çalışanların hem de hastalarımızın sağlığını korumak için pek çok önlem alındı. Özellikle de sosyal mesafenin korunması için hasta bekleme alanları, asansörler ve bankolar gibi hastanenin pek çok yerinde yeni düzenlemeler yaptıklarını belirten İdari Hizmetler Direktör Yardımcısı Tülay Atayılmaz yapılanları şöyle özetledi...

“Pandemi başladığı dönemde oluşturulan Covid-19 ekibinin önderliğinde, binaya girişten içeride kullanılan tüm alanlara kadar, yayınlanan genelgeler doğrultusunda düzenlemeler yaptık. Tüm işgücü ve malzeme kaynağımızı bu düzenlemeler için kullandık. Öncelikle hastanemizin giriş ve çıkışlarını sınırlandırdık. Covid-19 hastalarının tedavisi için Bölüm 41 katını ayırdık ve bu alanın izolasyonunu sağlayarak, asansörle ulaşımı sınırlandırdık. Bölüm 41 katında görevli olan klinik personelimizin yoğunluğuna göre hastanemizin çok yakınında konaklayabilecekleri bir misafirhane hazırladık. Acil Servis ünitemizi, salgın riskini azaltıcı tedbirler doğrultusunda düzenledik. Acil Servis

girişinde acil durum çadırı kurduk ve çadırı Covid-19 hastalarının teşhisi süresince kullandık.

Hastanemizin tüm alanlarının havalandırması, %100 taze hava veren hijyenik tip klima santralleriyle ve 7/24 yapılıyor. Dışarıdan alınan taze hava 3 kademeli filtrasyon sistemi ile temizlenerek ortama veriliyor. Bu sisteme sahip olmamız virüs ve partiküllerin yeniden içeri girişini engellemesi sayesinde bize pandemi döneminde ciddi fayda sağladı.

Hasta hizmetleri bankoları ve bekleme alanlarında sosyal mesafe kuralına uymak adına düzenlemeler yaptık. Bekleme alanlarında bulunan tüm çift kişilik koltukları kaldırdık ve mevcut tek kişilik koltukların mesafelerini ayarladık. Hasta hizmetleri bankolarına hızlı çözüm olarak kırmızı şerit engeli oluşturduk. Şu anda kalıcı veya uzun süreli kullanabileceğimiz pleksi seperasyon uygulamasının tasarım ve maliyet çalışmasını sürdürüyoruz. Ayrıca yemekhane alanında mesafeli oturma düzenini oluşturduk ve pleksi seperasyon ile bu düzenin kalıcılığını sağlamayı hedefliyoruz.”

Oturma düzeni yeniden oluşturuldu.

Bankolarda sosyal mesafe ayarlandı.

Hastane çalışanları ne diyor?

Salgın sürecinde hem hastaları hem de hastane çalışanlarını korumak için pek çok önlem alındı. Bu süreci iyi bir şekilde yönetmiş olmamızda ise herkesin emeği büyük. Şartlar ne olursa olsun, her daim sahada olan arkadaşlarımız var. Sorularımızı sahadaki bu arkadaşlarımıza yönelttik. Covid-19 sizleri nasıl etkiledi, neler yaşadınız, hangi şartlar altında çalıştınız, ne tür önlemler aldınız? İşte verdikleri yanıtlar...

Melek Ünal
Temizlik Personeli

“Özel kıyafetlerle günde 1 kere değil, 3-4 kere hasta odalarını temizliyorduk”

Bölüm 44’te, VIP katında çalışıyorum. Türkiye’de ilk Covid-19 vakası açıklandıktan sonra müdürlerimiz hepimize bu süreçte kendimizi nasıl koruyacağımız, hastalara nasıl bir hizmet vermemiz gerektiği konusunda eğitim verdiler. Bilgilendikçe korkularımız azaldı. Pandemi süresince hiçbir malzememizde eksiklik yaşamadık. Kılık kıyafet ve giyeceğimiz ekipmanlar açısından hiç sıkıntı yaşamadan süreci atlattık. Hasta odalarına, bize verdikleri ekipman ve malzemeleri, maske, gözlük, galoş ve eldivenleri giyerek giriyorduk. Özel koruyucu kıyafetlerle temizlik yaparken hastaları da tedirgin etmemeye çalışıyoruz. Pandemi süresince Covid-19 hastalarına bakan ekip ayrıydı. Ayrı bir katta çalıştılar, başka katlara geçmediler, başka asansör kullandılar. Organizasyonu çok güzel bir şekilde idare ettik.

Ben Covid-19 hastalarına bakmadım ancak aynı eğitim hepimize verildi. Hepimiz hazır ve nazır durumdaydık. Her hastaya aynı önlemleri alarak yaklaşıyorduk. Ben hem hematoloji hem de VIP katında çalışıyorum. Gece 12’de 40 derece ateşle bir hematoloji hastası geldiğinde de enfeksiyon riskine karşı aynı titizlikle çalışıyorduk. Ateşli hastanın ne durumda olduğunu bilemediğimiz için aynı ekipmanları giyip tedirginlik vermeden güzel bir şekilde temizliğimizi yaparak odadan çıkıyorduk. Temizliğe çok önem verildi. Hekimlerin kullandığı stetoskobu bile birkaç defa temizliyorduk. Bir hasta odası günde bir kez temizleniyorsa onu üçe çıkardık, yeri geldi dört defa temizlendi. Günlük oda temizliğinin yanı sıra polikliniklerde de odaya her yeni hasta girmeden önce temizlik yapılıyordu.

O özel kıyafetlerle odada 40-45 dakika temizlik yaparken bazen hastalar tedirgin oluyordu. “İsterseniz benim odama girmeyin, size bir şey olmasın” diyen oluyordu, o beni çok etkiliyordu. Şu an normalleşme sürecindeyiz ancak önlemlerimizde bir gevşeme olmadı. Hâlâ sıkı önlem alıyoruz. Eldiven, gözlük, maske ve sosyal mesafe bizim için olmazsa olmaz. Bu süreçte işimi büyük zevkle yaptım. Faydalı bir şey yaptığımı çok hissettim. Sağlık çalışanlarına televizyondan teşekkür edilmesi bize gurur verdi hep. Ekip olarak hiçbir zaman “of ya” demedik, elimizden gelenin fazlasını yapmaya gayret gösterdik. Evimize de yansıdı bu tedbirler tabii ki. 3 çocuğum var, babam da KOAH hastası. Bu süreçte babamı kendimden uzak tutmaya çalıştım, ağabeyimin yanına gönderdim. Her akşam eve gittiğimde kapının önünde üstümü komple değiştirdim ve direkt duşa girerdim. Ancak yine de bu süreci, özellikle de pandeminin ilk sıkıntılı günlerini çok başarılı atlattığımı düşünüyorum.

Buse Nur Şahin
Hostes

“Normalleşme sürecinde de önlemlerimizi alıyoruz”

Danışma’da hostes olarak çalışıyorum. Hastane olarak hepimizin çalışma sisteminde değişiklikler söz konusu oldu. Yoğunluğumuz pek yoktu ama tedirginliğimiz vardı. O tedirginlik sürecinde de mental olarak değişiklik söz konusu oldu. Ayrıca bir dönem ana giriş kapalı olduğu için Acil’de bulunduk. En tehlikeli alanlardan biriydi. Covid-19 şüphesi olan hastalar Acil’e geliyordu. Aynı zamanda hastalara tedirginliğimizi yansıtmadan çalışmamız gerekiyordu. Ancak bilgilendikçe ve önlemlerimizi aldıkça tedirginliğimiz azaldı.

Acil’de bulunduğumuz zamanlarda hastalarla en az 1 metre mesafemizi koruyorduk. Maske takıyorduk, hatta yeri geldiği zaman 2 maske üstü üste taktığımız oldu. Ellerimizi en az 20 kez yıkayıp dezenfektanlarla da düzenli olarak dezenfekte ediyorduk. Acil’de olduğumuz için hemşireler gibi bizim de bone takmamız gerekiyordu ve scrub giyiyorduk. Scrub’ların hiçbir şekilde dışarıya ile temas etmemesi ve hastanede kalması gerekiyordu. O nedenle burada çıkarıp çamaşırhaneye veriyorduk.

Şu an normalleşme kapsamında yeniden ana girişite, Danışma’dayım. Şu an da yine sosyal mesafeyi koruyoruz, elimizi sürekli dezenfekte ediyoruz, maskemizi takıyoruz. Scrub’ları artık kullanmıyoruz çünkü o süreci atlattık ancak yine de hastanede giydiğimiz kıyafetimiz ayrı, günlük kıyafetimiz ayrı oluyor. Yani hastanedeki kıyafetimizle dışarıda, dışarıdaki kıyafetimizle de hastanede bulunmamaya çalışıyoruz. Girişte herkesin termal kamera ile ateşi ölçülüyor, şüpheli bir durumda hastalarımız Acil’e yönlendiriliyor. Maske veriliyor. Maskeyi yanlış kullananları uyarıyoruz, eldiven takanların, eldivenlerini çıkarmalarını rica ediyoruz. Herhangi bir sıkıntılı süreç olmadı, iyi yönettik.

Gökhan Şimşek
Güvenlik Amiri

“Güvenlik olarak öncelikle tüm güvenlik personelinin Covid-19 ile ilgili eğitimlerini tamamladık”

Türkiye’de Covid-19 vakalarının görülmesiyle birlikte hastanemizde de pek çok önlem alındı. Güvenlik olarak öncelikle tüm güvenlik personelinin Covid-19 ile ilgili eğitimlerini tamamladık. Ziyaretçi yasağı ve giriş kapılarının kapanması gibi operasyonel olarak değişiklikler yapmamız gerekti. Hastanede kalan refakatçileri tanıyabilmek için kimlik kartı verildi. Güney avluya açılan bahçe kapıları saat 00.00’da kapanıp saat 07.00’de açılıyordu. Bu dönemde akşam saat 19.30’da kapatıp sabah saat 07.00’de açmaya başladık.

Ana giriş kapısını belli bir dönem kapalı tuttuk, giriş ve çıkışların Acil Servis bölgesindeki kapıdan yapılmasını sağladık. Ana giriş kapısını kapalı tuttuğumuz süre boyunca hastanemize gelen misafirlerimizi yönlendirmek için otopark bölgesinde bir personel görevlendirdik. Hastanemizin tüm giriş ve çıkış kapılarına yönlendirme levhaları konulmasını sağladık.

Ziyaretçi yasağı kuralı, uygulamakta en çok zorlandığımız kural oldu. Bazı hasta yakınlarına anlatmakta epeyce zorlandık. Hastasının durumu kötü olan hasta yakınlarının hastalarını ısrarla görmek istediği zamanlar oldu. Bu tarz durumlarda ilgili kattaki hemşirenin onayı ve yöneticilerimizin bilgisi dahilinde hasta yakınlarına eşlik ederek onları ilgili kata çıkartıp, hastasını ziyaret ettikten sonra çıkışlarına yardımcı olduk. Ana giriş kapısının kapalı olduğu dönemde Acil bölgesindeki çıkışı ısrarla kullanmak istemeyen hasta ve hasta yakınlarına eşlik ederek Ana Giriş kapısını açarak çıkış yapmalarını sağladık.

Çalışma arkadaşlarımızdan biri maalesef bu virüsü kaptığı için ve vardiyasında beraber çalıştığı arkadaşlarımızdan iki kişiye daha bulaştırmış olabileceğinden dolayı hepsi karantinada kaldılar. Bu süreçte diğer çalışma arkadaşlarımızın daha fazla mesai yapmasını sağlayarak bu süreci yönettik. Normalleşme sürecine girdiğimiz yeni dönemde de çalışma düzenimizi değiştirmedik. İş yükümüz biraz arttı ama ayak uydurmakta zorlanmadık. Özellikle ziyaret yasağı kuralına uymayan hasta yakınları, poliklinik hastalarının Acil Servis bölgesinden giriş yapmak istemesi nedeniyle bölgede oluşan araç yoğunluğu gibi nedenlerle sürekli koşuşturma içindeyiz. Maske ve sosyal mesafe kurallarını uygulamaya, uygulanmasını sağlamaya devam ediyoruz. Hasta ve hasta yakınlarının, personelin, genel alanlarda maskelerini takmaları konusunda gerekli uyarıları yapıyoruz.

Hande Manglay
Temizlik Hizmetleri Yöneticisi

“Rutin olarak yaptığımız temizlik işlemlerinin sıklığını artırdık ve dezenfeksiyon ekledik”

Pandemi döneminde temizlik konusunda pek çok önlem alındı. Bildiğiniz gibi Covid-19 pandemisi çok hızlı ve korkutucu bir şekilde başladı. Hastane temizlik ve dezenfeksiyonu; ISS Mükemmelliyet Merkezi yönteminin belirlediği ve Hastane Epidemiyoloji ve Enfeksiyon Kontrol Kurulu’nun onayladığı süreçlerdir. Öncelikle tüm personelimizin Covid-19 ile ilgili eğitimlerine ağırlık verdik. Sağlık Bakanlığı rehberlerini, ISS Mükemmelliyet Merkezi ve İnsan Kaynakları Direktörlüğü’nün hazırlamış olduğu eğitimi ve dijital dokümantasyonları, Coronavirus Eylem Planları’nı takip ettik ve uygulamaya geçirdik.

Rutin olarak yaptığımız temizlik işlemlerinin sıklığını daha da artırdık ve dezenfeksiyon ekledik. Özellikle sık dokunulan tüm yüzeylerin temizlik, dezenfeksiyon ve detaylı temizlik sıklığını artırdık. Denetim ve kontrollerimizi sıklaştırdık. Yaptığımız tüm dezenfeksiyon işlemlerini kayıt altına almaya başladık. Yaptığımız tüm çalışmaları Enfeksiyon Kontrol Yönetici Hemşiresi İpek Değer Karaman, Kontratlı Hizmetler Yöneticisi Tuğçe Sarıkahya, Kontratlı Hizmetler Uzman Yardımcısı Neziha Çavdar ve Kontratlı Hizmetler Uzman Yardımcısı Rukiye Çalıcı’nın da içinde olduğu bir ekip ile yürüttük. Hızlı bir şekilde tüm personelimize eğitim vererek, onlara Covid-19 pandemi sürecinde almaları gereken kişisel önlemler, hastanede çalışma süresince dikkat edilmesi gereken kurallar, hastaneden çıkış yaptıktan sonra evlerinde ve dışarıda dikkat etmeleri gereken konular hakkında bilgilendirmeler yaptık.

Personelimiz bu süreçte çok hızlı şekilde alıştı ve benimsedi. Her biri profesyonel bakış açısı ile bu dönemde büyük bir özveri ile çalıştı. Tüm uyarıları dikkate aldılar. Kurallara uyararak hem kendilerini hem de misafirlerimizi riske sokacak hiçbir durumun içinde olmadılar. Bu süreçte mümkün oldukça fazla mesai yapmadık, iş gücünü artıracak durumları minimuma indirdik. Ekiplerimizi mesaiye bırakmadan onların da sağlığını göz önünde bulundurarak kapalı olan poliklinik ve servislerin personellerini izine çıkardık. Mesleğimiz, görev tanımı ile kısıtlı kalmamaktadır. Her birimiz bunun bilincinde ve görevlerimizin olmadığı durumlarda bile müşteri memnuniyeti kapsamında inisiyatif kullanarak doğru süreçlerde hizmetimizi en verimli şekilde yerine getirmekteyiz. Temizlik, dinamik bir iş ve sürekliliği olmayan bir hizmet sürecidir. Geçtiğimiz, dokunduğumuz, kullandığımız her şeyin hijyeni ve temizliği bizim sağladığımız bir operasyondur. Dolayısıyla bu konuda sürekli aktif ve hızlı bir şekilde çalışmaktayız. Yeni normal dönemde de operasyonumuz aynı yoğunlukta devam etmektedir.

Tuğçe Acar
Diyetisyen / Kalite Kontrol Sorumlusu

“İnsanlar güvenli bir şekilde yemekhanemizde yemek yiyebilirler”

Pandemi sürecinde yemekhanede ilk yapmaya çalıştığımız şey, kuralları daha sıkı bir şekilde uygulamak oldu. İçeride hem personelimiz temiz çalışsın, ürünler temiz olsun, daha hijyenik olsun ve gönlümüz rahat bir şekilde ürünleri çıkaralım istedik hem de dağıtım aşamasında birçok tedbir aldık. Sosyal mesafe ve ortak kullanılan ürünlerle ilgili birçok önlem aldık. İlk olarak açık büfeyi kaldırdık. Artık salatalarımızı porsiyonlar halinde sunuyoruz. Sosluklarımızı ortadan kaldırdık, ketçap-mayonezleri tek kullanımlık hale getirdik. Sosyal mesafeyle ilgili, herkesin beklerken duracağı yeri belirledik, yerlere işaretler koyduk. Karton bardaklara geçtik. Bardak, kaşık ve çatalların en hijyenliğinin tek kullanımlıklar olduğuna karar verdik. Yakın zamana kadar plastik çatal kaşık uygulamamız vardı, yeni yeni metal çatalara döndük. Onları da 3-4 kez yıkıyoruz, özel solüsyonlarda bekletiyoruz. Tabaklar da aynı şekilde, bir defa yıkamıyoruz. Makinemiz 80 derecede çalışıyor, bazen 92 derece gibi daha yüksek bir dereceye kadar çıkıyoruz. Gerekli durumlarda 2-3 yıkamaya dönüyoruz.

Masa ve sandalyelerin düzenini değiştirdik, aynı zamanda masa, sandalye ve koltukları özel kimyasallarla siliyoruz. 4 kişilik masalarda çapraz oturma ve tek kişilik masa düzeni oluşturduk. Mutfak personelimiz kalabalığı önlemek adına yemeğe daha geç çıktı. Armut alanı yemek yeme alanına çevirdik. Çay saatlerinde bardağa, kahveye, süt tozuna teması önlemek için file şeklinde koranaklar aldık, hepsine geçirdik. Bundan sonraki süreçte de bu uygulamaya devam etmeyi düşünüyoruz. Fileleri biz belirli aralıklarla değiştiriyoruz.

Mutfakta da düzenlemeler yaptık. Tüm personele eğitim verdik. Covid-19 sürecinde temastan uzak durmalarını, sosyal mesafeye dikkat edilmesini, kişisel bakıma önem verilmesi gerektiğini anlattık ve kendi bölümlerinde eldiven ve maskesiz çalışmamalarını sağladık, bunun denetimini yaptık. Özellikle eldivenin sık sık değiştirilmesini sağlamaya çalıştık. Mutfakta da birbirlerine bir şey uzatırken ve ekipmanları kullanırken ekstra özen göstermeye çalışıyorlar. Bıçak-kaşık kullanılır kullanılmaz hemen değiştiriliyor. Standart bir temizlik planımız var, bunlara ek olarak özel solüsyonlarla temizlik yapmaya başladık. Bu süreçte 2 kez havalandırmayı temizlettik, ayrıca tüm tavanları da sildirdik.

Bu süreçte en zorlandığımız konu sosyal mesafe oldu. Ağızımızda sürekli maske olması üretim alanında da bir gerginliğe sebep oluyordu. Sıcak bir alan, sürekli yemek hazırlanıyor, maskeyle tüm günün geçirilmesi ve maskelerin sık sık değiştirilmesi gerekiyor. Ancak bu sıkıntıları aştık. Bunun dışında yemekhanede yemek yiyenlerin alışmadığı bir nokta, oturma düzeni oldu. Hep birlikte oturmak istiyorlar. Onun dışında yemek alırken de biz uyarılarımızı yazdık, tek bir ürünü tek bir seferde alınız dedik. Ekstra ellenmemesi gerektiği konusunda uyarılarımızı yaptık. Meyveleri plastik kaplara koyduk. Daha önce salata barda insanlar istediği kadar alıyordu, biz porsiyonlayınca miktarı az bulanlar oldu. Ancak tüm bu süreçleri iyi bir şekilde yönettik. İnsanlar güvenli bir şekilde yemekhanemizde yemek yiyebilirler.

Sosyal mesafeli yemek kuyruğu...

Gülnara Varshanidze Kazmaz
Tercüman

“Pandemi sürecinde ülkesine dönmek istemeyip burada kalmak isteyen hastalar bile oldu”

Pandemi sürecinde sakin bir çalışma ortamımız oldu. Hasta sayımız azdı. Endişe verici bir durum yaşamadık. Bu süreçte herhangi bir panik veya korku hissetmedim. Hatta böyle bir süreçte hastanede çalıştığım için kendimi “Kahraman” gibi hissettim. Hastalarımız da herhangi bir korku hissetmediklerini, kendilerini burada güvende hissettiklerini söylediler. Ülkelerine gitme imkanları varken, Türkiye’de pandemi sürecini geçirmek istediklerini ileterek kalış sürelerini uzatanlar dahi oldu. Hastane olarak hem hastaları hem de çalışanları koruyan önlemler alındı. Bize özel verilen formları giydik. Maskeleri düzenli olarak takıyorduk, hâlâ da takıyoruz. Yeni normal dönemde de maskeler ayrılmaz bir parçamız. Takmadığımız zaman kendimizi güvende hissetmiyoruz. Hastalarla aramıza 1,5 metrelik mesafe koyuyoruz. Ellerimizi düzenli olarak dezenfekte ediyoruz. İzolasyonlu gelen hastalarla görüşme sırasında koruyucu siperlik, önlük, bone, eldiven, maske gibi özel kıyafetler giymekteyiz. Asansörlere kalabalık binmiyoruz. Herkes birbirine karşı çok anlayışlı ve dikkatli çalışıyor.

15. yılımızı hep birlikte kutladık

Anadolu Sağlık Merkezi'nin 15. kuruluş yılı vesilesiyle 12 Şubat'ta tüm çalışma arkadaşlarımızın katılımıyla bir kutlama yaptık. Efes Konferans Salonu'nda 5. 10. ve 15. yılını dolduranlara plaket teslimi ve ardından toplu bir fotoğraf çekimi yapıldı. Sonrasında hep birlikte Kelime Oyunu adlı bilgi yarışmasının sevilen sunucusu Ali İhsan Varol'un sunumuyla, çalışma arkadaşlarımızın da katılımıyla gerçekleşen ve eğlenceli anların yaşandığı Kelime Oyunu'nu izledik. Doç. Dr. Cüneyt Adayener, Doç. Dr. Elif Hakko, Emine Sarıca, Nazlı Burcu Üstüner, Simay Karabeyoğlu, Aslı Akyavaş, İgel Muratcea ve Hüseyin Yıldırım'ın katıldığı yarışmacı arkadaşlarımız ve esprileriyle Ali İhsan Varol hepimize keyifli anlar yaşattılar. Yarışmada Doç. Dr. Elif Hakko ile Nazlı Burcu Üstüner "Sempati Güzeli" seçilirken, finalde kazanan isim Hasta Bakım Teknisyeni Hüseyin Yıldırım oldu. Ancak Ali İhsan Varol, sadece birinci olan arkadaşımız Hüseyin Yıldırım'ı değil,

finale kalıp ikinci olan Doç. Dr. Cüneyt Adayener'i de yarışmacı olarak Kelime Oyunu programına davet etti. Her ne kadar pandemi nedeniyle şimdilik bu program konukluğu ertelenmiş olsa da heyecanla televizyona çıkacakları günü bekliyoruz...

Son olarak Zeugma Restaurant'ta artık gelenekselleşen El İzi etkinliğimizi gerçekleştirdik. 10. yılını dolduran arkadaşlarımızın özel çerçevelere el baskılarını yaptıkları etkinlik beraberinde gerçekleşen pasta kesimi ve happy hour ile bu yılki kutlamamızı tamamladık.

Plaket töreninden

Geleneksel El İzi etkinliği

15. Yıl Pastası

Kelime Oyunu'ndan kareler

Tabii ki cevap Biz bize!

Ali İhsan Varol, finale kalan Cüneyt Hoca ve arkadaşımız Hüseyin'i programına davet etti...

Ali İhsan Varol ile yarışmacılarımızın haura fotoğrafı

Nazlı Burcu Üstüner ve Hüseyin Yıldırım...

Elif Hoca ve arkadaşımız Emine Sarıca güzel yarıştılar...

Ali İhsan Varol yarışma öncesi konuşma yaptı...

Pazarlama ve Kurumsal İletişim ekibiyle...

Cüneyt Hoca ile Aslı Akyavaş yarışırken...

Coronavirus etkisinde Tıp Bayramı

14 Mart Tıp Bayramı bu yıl pandeminin gölgesinde kutlandı. Pandemi nedeniyle Tıp Bayramı Balosu iptal edilse de hastane içerisinde stand-up gösterileri, sergi ve bir mini konser gibi birbirinden keyifli etkinlikler gerçekleştirildi. Ünlü Komedyen Kaan Sekban da Tıp Bayramı kutlamaları çerçevesinde hastanemize gelerek bizlere özel bir gösteri gerçekleştirdi.

Tıp Bayramı kutlamaları hastanemizde 9 Mart'ta başladı. 9-15 Mart tarihlerinde hastane ana girişinde hekimlerin fotoğraflarından oluşan bir fotoğraf sergisi açıldı. Ayrıca "Tıp Bayramı hatırası" olarak çalışanlara bir kitap ayracı hediye edildi. 10 Mart'ta Efes Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen "Fıkralarla Tıp ve Müzik Dinletisi" etkinliğinde ise Üroloji Uzmanımız Doç. Dr. Cüneyt Adayener keyifli bir stand-up gösterisi sahneye koydu. Aynı etkinlikte sahneye çıkan Radyasyon Onkolojisi Uzmanı Prof. Dr. Hale Başak Çağlar, Genel Cerrahi Uzmanı Prof. Dr. Koray Topgöl, Kardiyoloji Uzmanı Ersin Özen ile Dijital Pazarlama ve Grafik Tasarım Kıdemli Uzmanı Atıl Kaan Arabacı verdikleri mini konserle kulağımızın pasını sildiler.

Kaan Sekban ile güldük!

Ünlü komedyen Kaan Sekban 13 Mart tarihinde Efes Konferans Salonu'nda özel bir gösteri gerçekleştirdi. Efes Konferans Salonu'nda gerçekleşen etkinlikte oldukça eğlenceli anlar yaşandı. Tüm salonun kahkahalar eşliğinde izlediği etkinlik, pandemi nedeniyle gerçekleştirilen son toplu etkinlik oldu.

Efes'te mini konser

Prof. Dr. Hale Başak Çağlar, Atıl Kaan Arabacı, Prof. Dr. Koray Topgöl

Doç. Dr. Cüneyt Adayener'in stand-up gösterisi

Dr. Ersin Özen de solist olarak sahnede idi...

Komedyen Kaan Sekban'ın gösterisinden...

Kaan Sekban ile hatıra fotoğrafı

Tıp Bayramı Sergisi

Hemşirelik Haftası etkinliklerle kutlandı

Florence Nightingale'in doğumunun 200'üncü yılı olması nedeniyle Dünya Sağlık Örgütü tarafından 2020 yılı "Hemşire ve Ebe Yılı" ilan edildi. Her yıl olduğu gibi bu yıl da 12-18 Mayıs Hemşirelik Haftası'nda pek çok etkinlik planlayan Hasta Bakımı ve Hemşirelik Hizmetleri Direktörlüğü, pandemi nedeniyle çoğunu iptal etmek durumunda kaldı. Ancak kısıtlı koşullar içerisinde de olsa gerçekleştirilen kutlama ve etkinliklerle hemşirelerimizin bu önemli günü unutulmadı...

Hemşirelik Haftası bu yıl pandeminin etkisi altında kutlandı. Yönetimin tüm hemşirelere ilettiği kutlama mesajı ve dağıtılan sembolik hediyelerle başlayan Hemşirelik Haftası, Hasta Bakımı ve Hemşirelik Hizmetleri Direktörü Elif Akbal'ın hastanemizde çeşitli bölümleri gezerek tüm hemşirelerin Hemşirelik Haftası'nı kutlamasıyla devam etti. Bilimsel çalışma hazırlayan ve kongrelere konuşmacı olarak katılan hemşirelerimize teşekkür belgeleri verildi.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da bilimsel toplantılara önem verildi. 14 Mayıs'ta Efes Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen "Covid-19 Salgını Sürecinde Yönetici Hemşirelerin Deneyimleri" adlı sempozyuma Koç Üniversitesi'nden bilim insanları da online katılım sağladı. Yönetici Hemşireler Derneği ve Koç Üniversitesi'nin online düzenlediği sempozyum büyük ilgi gördü.

Ayrıca her bölüm, kendi ekipleri içinde pandemi koşullarına uygun şekilde kutlamalar yaptı. Tüm dünyada ve Türkiye'de hemşirelerin gerek koruyucu, gerekse tedavi edici sağlık hizmetlerindeki önemli rolleri bir kez daha gözler önüne serildi. Bu süreçte kendi özel yaşamlarını unutarak özveri ile çalışan hemşireler arasında, "Neden hemşireler yılı ilan edildiği anlaşıldı...." esprisi bu yıla damgasını vurdu. Uluslararası Hemşireler Birliği'nin (ICN) "Hemşireler: Herkes İçin Sağlık Hedefine Ulaşmada Öncü Bir Ses" teması ile hemşirelerin sağlık sistemindeki önemi pandemi döneminde daha da iyi anlaşılmış oldu.

Hemşirelik Haftası ve pandemi süreciyle ilgili Bizbize'ye konuşan Elif Akbal, "Dünyanın her yerinde hemşireler, her zaman ve her yerde dikkatli ve özenli bir şekilde yorulmadan çalıştılar. Dünya Sağlık Örgütü'nün 2020'yi Uluslararası Hemşire ve Ebe Yılı olarak belirlemesi dünya çapında hemşireliği desteklemek için heyecan verici bir fırsat oldu.

Pandemi, dünyada sağlık sistemine farklı bir bakış açısı getirirken koruyucu ve tedavi edici sağlık hizmetlerinde hemşirenin vazgeçilmez rolü bir kez daha önem kazanmıştır. Sağlık profesyonelleri, politikacılar, yetkililer ve halk, hemşireliğin değerini anlayıp kutlarken 2020'de hemşirelik yeni bir bakış açısı kazandı. 2020 son değil, bir başlangıç olacaktır" dedi.

Yönetim, Elif Hanım'a Hemşirelik Haftası nedeniyle çiçek takdim ederken...

Doğum günleri de unutulmadı

Hemşirelere teşekkür belgesi verildi

“Dijital dönüşüm yolculuğumuz başladı”

Burak Uzkan

Anadolu Sağlık Merkezi, “dijital hastane” olma yolunda yeni hastane bilgi yönetim sistemi ile önemli bir adım attı. 8 Haziran’dan itibaren kullanılmaya başlanan sistemle hasta memnuniyeti ve çalışan verimliliğinin artırılmasını amaçladıklarını belirten Bilgi Sistemleri Direktörü Burak Uzkan, “Hasta memnuniyeti, sadakati ve çalışan verimliliği açısından bu sadece bir yazılım değişimi değil, bir dönüşüm aslında” dedi.

Burak Uzkan ile bu önemli yenilik hakkında keyifli bir röportaj yaptık...

Yeni Bilgi Yönetim Sistemi bize neler getirecek? Biraz anlatır mısınız?

8 Haziran’da yeni Hastane Bilgi Yönetim Sistemimiz (HBYS)- Pusula, yeni Elektronik Hasta Kaydı Sistemimiz (EHK)- Comed, yeni Laboratuvar Bilgi Sistemimiz (LIS) – ComedLIS ve yeni Radyoloji, Tıbbi Görüntüleme ve Arşiv Sistemlerimiz – GE Centricity RIS/PACS/VNA kullanıma geçti. Bu yeni sistemlerin bize ve hastalarımıza çok büyük avantajları olacak. GE ve Pusula iş ortaklığı ile geliştirdiğimiz yeni hastane bilgi yönetim sistemi, elektronik hasta kayıt sistemi, radyoloji bilgi sistemi ve tıbbi arşiv sistemlerini artık kullanmaya başladık. Bu entegre yazılım altyapısı bizlere öncelikle sağlık hizmetleri sunumunda daha proaktif ve hastalar açısından kişiselleştirilmiş bir yaklaşım imkanı sağlayacak. Bu sistemin en önemli özelliklerinden biri de gelişime ve inovasyona açık bir altyapıya sahip olması, uluslararası standartlar ile Sağlık Bakanlığı ve SGK mevzuatlarına uyumlu olmasıdır. Böylece bu proje, sadece bir yazılım değişimi değil, insan odaklı bakım yaklaşımımızı ve çalışan verimliliğini destekleyen bir dönüşüm aslında.

Bu altyapıyı hazırlamak için ne kadar çalıştınız?

Bu altyapı için iki senedir çalışıyoruz. Sadece Bilgi Sistemleri Departmanı’nın değil, tüm hastanenin yeni sistemin geliştirilmesi üzerinde emeği büyük. Dünyanın önde gelen yazılımlarını inceledik ve edindiğimiz tecrübelerden faydalanarak bu sistemi tasarladık. Türkiye’de elektronik hasta kaydı kullanım seviyesi ve olgunluğu açısından önemli bir referans olacağımızı düşünüyorum. Bu çözümün iş süreçlerimizi iyileştireceğine ve başarımızın artmasını sağlayacağına inanıyorum.

Özellikle hekimler açısından Pusula-Comed’in faydası nedir?

Sağlık hizmetlerinde proaktif yaklaşım ve tekil hasta görünümü konularında fark yaratacağımızı düşünüyorum. Tekil hasta görünümü ile hekim, hastanın tüm verilerine tek sistem üzerinden ulaşabiliyor. Bu çok önemli. Doktorlar açısından en önemli şey

zaman ve mekân bağımsız görüntüleme ve hasta kayıtlarına tek arayüzden erişimdir. Bu da verimlilik ve klinik kalite anlamına geliyor. İnsan Odaklı Bakım stratejimizi de tüm bu sistemlerle destekliyoruz.

Türkiye’de başka hastanelerde de var mı bu sistem?

Türkiye’de başka hastanelerde de benzer sistemler var. Ancak biz uzunca bir süre Avrupa ve Amerika’daki örnekleri inceledik. Bu ihtiyaçlarımızı, ulusal ve uluslararası standartlara, Türkiye’deki SGK ve Sağlık Bakanlığı’nın mevzuatlarına uygun olarak harmanladık. Böylece bizi önümüzdeki yıllara taşıyacak yapıyı, hastanedeki tüm disiplinlerle birlikte kurguladık.

Tıbbi görüntüleme ve arşiv sistemimiz de değişti, değil mi?

Evet. Tıbbi görüntüleme, yani radyoloji bilgi sistemi ve PACS da tamamen değişti. Özellikle radyoloji alanında ileri görüntü işleme yeteneği, zaman ve mekân bağımsız görüntüleme ve raporlama, DICOM ve non-DICOM tıbbi görüntü arşivi, tek arayüzden hasta kayıtlarına erişim, tekil hasta görünümünü destekleyen entegre uluslararası hasta yönetimi sisteminde önemli yenilikler gerçekleşmiş oldu.

Yeni sisteme 8 Haziran'da geçtik. Burada sürekli bir dönüşümden bahsediyoruz. Yeni ihtiyaçlara göre çözümü şekillendirmeye devam edeceğiz. Bu sistemlere, patoloji, yoğun bakım gibi özel uzmanlık gerektiren çözümler adapte edilebilir veya geliştirilebilir. Altyapı gelişime ve inovasyona oldukça açık.

Şu an sistem nasıl gidiyor? İnsanlar kullanmaya alıştı mı?

Ekibimle birlikte sürekli sahadayım. Hastanede 18 kişilik, bilfiil destek olan bir ekibimiz var. Ayrıca 3 kişilik GE destek ekibimiz mevcut. Bu ekiplerin dışında bir üst seviye ihtiyaç ve talepleri yönlendirdiğimiz 12 kişilik ikinci seviye destek ekibimiz var. ASM Bilgi Sistemleri Departmanı bünyesinde ise Dr. Kürşad Terekli tüm Comed tarafında, Umut

Özyurt ve ekibi tüm çözümler ve sistemlerarası entegrasyon konularında, Yalın Suntay ve ekibi veri merkezi ve altyapı yönetimi konusunda hizmet sunuyor. Acil destek noktasında 2828, 1717 ve 1818 numaralı hatlar üzerinden telefonla destek veriyoruz. Her geçen gün kullanıcıların yeni sistemlere daha iyi adapte olduklarını görüyorum. Ancak dediğimiz gibi bu bir yolculuk. Birlikte geliştireceğiz ve geliştireceğiz. Halihazırda haftada 1 kez yeni versiyon yayınlıyoruz. Sahadan aldığımız öncelikli konuları ve hızlı kazanım maddelerini hayata geçiriyoruz.

Ayrıca tüm iş birimlerinde anahtar kullanıcılarımız var. Bu çalışma arkadaşlarımız kendi iş birimleriyle bizim aramızda köprü görevi görüyor. Hangi konunun öncelikli olarak ele alınması gerektiği konusunda karar verici ve aynı zamanda eğitici ve yönlendirici misyonları var. Son kullanıcılar ilk aşamada kendi iş birimlerindeki anahtar kullanıcılarla ve/veya sorumlu yönetici ekip arkadaşlarıyla iletişime geçerek hızlı çözümlere erişebilirler. Anadolu Sağlık Merkezi'nin kurullarını da bu gelişimin bir parçası olarak görüyoruz. Tümör Kurulları, Kalite Konseyi, İlaç Kurulu ve Tıbbi Konsey gibi kurullar bu anlamda bize geribildirimleriyle katkı sağlıyor.

Bu çözümü herkesin desteği ve katkısıyla hep beraber geliştireceğiz. Emeği geçen herkese teşekkür ederim.

Destek ekipleri sahada

Çocuklarını teşvik için tenise başladı, turnuva birincisi oldu

Bulgaristan'da doğup büyüyen ve 14 yıldır Türkiye'de yaşayan, bir yılı aşkın bir süredir de hastanemizde Uluslararası Hizmetler Departmanı'nda hasta koordinasyon yetkilisi olarak çalışan 35 yaşındaki Esen Gürses'in hayatında spor, özellikle de tenis olmazsa olmaz. Öyle ki ilk kez katıldığı bir turnuvadan birincilikle döndü! 10 yıl önce çocuklarına örnek olmak amacıyla tenise başladığını anlatan Esen Gürses, "Tenis çok farklı bir boyut benim için. Bütün gün mutsuz geçmişse bile orada her şeyi geride bırakabiliyorum. Çok farklı bir şekilde motive ediyor, enerjimi tamamen değiştiriyor" dedi. Arkadaşımız Esen ile tenis ve spora dair keyifli bir sohbet gerçekleştirdik...

Türkçeniz çok güzel...

Ben aslında tatarım. Evde Tatarca konuşuluyordu. Bulgaristan'da yaşarken gittiğim okulda Türkçe derslerimiz vardı, okulda öğrendim. Sonra evlenip Türkiye'ye geldiğimde ise dilimi daha da geliştirdim.

Hastanemize gelmeniz nasıl oldu?

Anadolu Sağlık Merkezi Uluslararası Hizmetler Departmanı'nda çalışan arkadaşlarım vardı. Bir pozisyon açıldığını bana söylediklerinde hemen başvurdum. Burayı zaten çok merak ediyordum. İşe kabul edildim. 2018 yılından beri Anadou Sağlık Merkezi'ndeyim. Bulgarca ve İngilizce dillerini kullanarak tercümanlık yapıyorum. O kadar yoğun ki, bir günün nasıl geçtiğini anlamıyorum. Ağır hastalarla ilgileniyor, bazen çok etkileniyoruz da, ancak bu insanlara yardımcı olmayı seviyorum. İşim keyifli.

Tenis merakınıza gelelim mi?

Tabii. Ben spora hep meraklıydım. Hayatımda spor hep olmuştu. Senelerce basket oynadım, yüzmeye gittim, hiçbir şey yapmasam her gün yürüyüş yapıyorum. 10 sene önce evimizin yakınında güzel bir spor kompleksi açıldı, tenis kursu olduğunu görünce hemen yazıldım. 10 yıldır tenis oynuyorum. Televizyonda maçları hiç kaçırmazdım, tenis oynamaya başladıktan sonra daha çok hoşuma gitmeye başladı bu spor. Yeni arkadaşlar da edindim bu sayede. Çocuklarıma güzel örnek olmak, onlara da sporu sevdirmek için başladım aslında tenise. İşe yaradı da (Gülüyor)... Onlar da güzel tenis oynuyor.

Turnuvadan da kupayla dönmüş olmanız harika...

Evet, çok sevindim. Bu benim ilk turnuvamdı. Tenis hocamız benim de katılmamı istedi. Bizim spor kompleksinin turnuvasıydı. Yaklaşık 50 kişi katıldı. Maçlarda kazandıkça motive oldum. Kazanacağımı hiç düşünmemiştim. 5 kişiyle maç yaptım ve birinci oldum. Katıldığım ilk turnuvada birinci olduğuma inanamadım. Eşim ve çocuklarım da maçtaydı. Küçük oğlum 9,5, büyük oğlum 11,5 yaşında. Beni çok desteklediler, kazanınca mutlu oldular tabii.

Ne kadar vakit ayırabiliyorsunuz antrenmanlara?

Antrenmanlarım hafta içinde. İşten çıkıp maçlara gidiyorum. Haftada 3-4 gün gitmeye çalışıyorum. Eşimi de sonunda ikna ettim. O da tenis oynamaya başladı. Bazen partner bulamayınca oynayamıyordum, bu nedenle partnersiz kalmamak için eşimi de alıştırdım. (Gülüyor)

Tenis eşittir nedir sizin için?

Tenis çok farklı bir boyut benim için. Çok farklı bir boyuta geçiyorum ve inanılmaz bir mutluluk yaşıyorum. Bütün gün mutsuz geçmişse bile orada her şeyi geride bırakabiliyorum. Çok farklı bir şekilde motive ediyor, enerjimi tamamen değiştiriyor. Bir zamanlar voleybol da oynadım, yüzmeye de gittim ama tenis farklı bir tutku oldu benim için. Tenis oynarken kendimi büyümlü bir ortamda hissediyorum.

Hayran olduğunuz tenisçiler var mı?

Var. Maria Sharapova ve Serena Williams. İlk Türkiye'ye turnuvaya geldiklerinde onları izleme şansım olmuştu. Harikaydılar; onları izlemek gerçekten müthiş. Ayrıca Simona Halep'i de beğenirim.

Bir hayaliniz, hedefiniz var mı tenis ile ilgili?

Tenis benim için bir hobi ve keyifle vakit geçirdiğim bir spor. Bu alanda profesyonelleşmek ve derece almak gibi bir hedefim yok. Bu yaşadıklarım, ufak tefek başarılar bana yetiyor...

Esen Gürses kupasıyla...

UHD'deki tercüman arkadaşlarıyla

Çocuklarıyla.

Eşiyile...

“Değişik deniz ürünleri bulmak için dalmayı bile öğrendim”

Hande Manglay

Hastanemizde 2 yıldır temizlik hizmetleri yöneticisi olarak çalışan Hande Manglay, farklı materyalleri boyamayı çok seviyor; öyle ki değişik kabuklar bulmak için dalmayı bile öğrenmiş! Deniz yıldızı, istiridye kabuğu, değişik midyeler, taş ve mobilya gibi birçok materyali boyamaktan ve çiçek, dal gibi materyalleri bir araya getirmekten çok keyif aldığını belirten Hande Manglay, “Bana meditasyon gibi geliyor, boyama yaparken her şeyden uzaklaşıyorum. Çok mutlu hissediyorum. Herkesin bir hobisinin olması gerektiğini düşünüyorum” dedi. Hande Manglay ile hobisi üzerine Bizbize için keyifli bir sohbet gerçekleştirdik...

Hastanede bir gününüz nasıl geçiyor?

Sabah geliyorum, mutlaka bir alan turu yapıyorum ve personelin alan çalışmalarını kontrol ediyorum. Uygulamaları nasıl yaptıklarını takip ediyorum. Eğer yanlış bir uygulama varsa orada hemen küçük bir eğitim veriyorum. Personelle küçük toplantılar yapıyoruz, ISS'in evrak işleri oluyor, onları hazırlıyorum, yapmamız gereken süreçleri tamamlıyoruz. Hastanenin bizden beklediği, kalite ile ilgili çalışmaları gerçekleştiriyoruz. Gün içinde bölümleri ziyaret ediyorum, hemşirelerle sohbet ediyorum, karşılıklı fikir alışverişi yapıyorum. Bir sorun varsa çözmeye çalışıyorum. Ben genelde çözüm odaklıyım ve insanları memnun etmekten hoşlanırım. Kimseyi kırmamaya özen gösteriyorum. Müsait olan hasta odalarını ziyaret ediyorum, hastalarla sohbet ediyorum. Bina denetimi yapıyorum, eksiklikleri listeleyip iş planları oluşturuyorum ve bu planları şeflere iletirim.

Ekip arkadaşlarımla şakalaşıyoruz, ekip arkadaşlarımla kalplerine dokunmayı seviyorum. Bu mesleği 22 senedir yapıyorum ve sahada, işin içinde olmaktan hoşlanıyorum. İşin hep mutfağında oldum. Bu da beni çok heyecanlandırıyor, mutlu ediyor.

Çok yoğunsunuz. Ancak bu kadar iş arasında hobilerinize de vakit ayırıyorsunuz...

Kesinlikle. Kendimi bildiğim bileli midye ve taş topluyorum. Her gittiğim yerden mutlaka taş ve ağaç dalı toplarım. Bunları boyamaya ise yaklaşık 3 yıl önce başladım.

Bunları boyamak nereden aklınıza geldi?

Bir arkadaşımın atölyesi var. 10 yıl önce birlikte keçeden ürünler yapıyorduk. İpad kılıfları, Amerikan servisleri, bardak altlıkları, çantalar, masa süsleri yapıyorduk. Oldukça da ürün sattık. Sonra o işe ara verdik. Ben onun yanı sıra ahşap boyamayı çok seviyordum. Dönemsel olarak farklı şeylerle ilgilendim. Ayrıca mandala da çiziyordum, o da beni çok mutlu ediyor.

Genelde doğal malzemeler kullanıyorsunuz sanki...

Evet. Doğa gezilerine çok gidiyorum. Orada çiçek, kozalak, dallar, kuru çiçekler gibi materyaller topluyorum. Bunları boyuyorum ve dekoratif eşyalar oluşturuyorum. Ayrıca mobilya da boyuyorum. Evdeki eski mobilyaları geri dönüşüme alıyorum. Boyası çizilmiş, yanmış mobilyaların üzerine arkadaşımınla birlikte mandala çizimleri yapıp boyuyoruz. Yazları Gökçeada'ya gidiyoruz. Orada belli boyutlarda taşlar topluyorum. Oğlum da alıştı, o da benimle boyama yapıyor. Yani hem mobilya, süs eşyaları hem de taş boyama yapıyorum. Taşları içimden geldiği gibi boyuyorum, mesela yılbaşında Noel Baba, çam ağacı çiziyorum. Sevgililer Günü, denizle ilgili şeyler çiziyorum. Balık gibi... En çok çizmeyi sevdiğim şeyler deniz ve doğa ile ilgili. Ayrıca kara kalem çizimlerim de var. Özellikle boyaları birbirine karıştırıp farklı renkler oluşturmayı çok seviyorum. En sevdiğim renkler mor, mavi, narçiçeği ve kırmızı türleri. Canlı renkleri çok seviyorum. Canlı bir karakterim var.

Boyadığınız taşları ne yapıyorsunuz? Sattığınız ürünler oluyor mu?

Genellikle sevdiklerime hediye ediyorum, hiç satmıyorum. Geçenlerde Başhekimimiz Özgür Bey'in dekoratif ve birinin hediye ettiği cam fanusunun, temizlik yaparken kırılmasına neden olduk. Onu tamir ettim. Fanusun içerisindeki ürünleri ayırdım ve bir eleği boyayarak bunları içine yaptırdım, çok güzel oldu. Kendisine hediye ettim. Çok sevindi.

Peki bu ürünleri satmayı hiç düşünmüyor musunuz?

Aslında planlarım var. 52 yaşında emekli olacağım, şu an 43 yaşındayım. Emekli olduğum zaman Gökçeada'ya yerleşip hem güzel bir pansiyon işletmeyi hem de küçük bir atölye açıp doğadan topladığım materyalleri farklı dizaynlar yaparak satmayı veya gelen misafirlere hediye etmeyi düşünüyorum. Deniz kestanesi çok topluyorum, o çok meşakkatli bir şey. Deniz kestanelerini çıplak elle elleyemiyorsunuz, kirpiye benziyorlar. Yumurta kabuğu gibi, üstünde milyarlarca renk olan, nokta nokta şeklinde ve kabağa benzeyen bir şey çıkıyor içinden. Onları temizliyorum ve kokusunun çıkması için tuzlu ve sirkeli suda bekletiyorum. Deniz kestanelerinden çok güzel dekorlar yapıyorum.

Deniz ürünlerini nasıl topluyorsunuz?

Dalıyorum. Bunları toplamak için son 2 senedir profesyonel olarak dalmaya başladım. Gökçeada'da dalıyorum çünkü orada deniz altında gerçekten şahane şeyler var. Şnorkelle dalıyorum, yaklaşık 3 metreye kadar dalabiliyorum. Çocukluğumdan beri denizi çok seviyorum, suyla büyüdüm. Bu yıl günübirlik bir kursa katıldım, ilk defa tüple daldım. O beni biraz endişelendirdi ama alıştıktan sonra çok zevkli olduğuna karar verdim.

Denizden neler topluyorsunuz?

Deniz yıldızı, istiridye kabuğu, değişik midyeler topluyorum. Saatlerce dalıyorum ve değişik şeyler arıyorum. Geçtiğimiz yıl çok fazla deniz kestanesi topladım. Onlar gerçekten çok farklı, yeryüzünde böyle bir şeyin olduğuna inanamıyorsunuz. Balık tutmuyorum. Değişik, farklı taşlar topluyorum.

Hande hanımın deniz ürünlerinden yaptığı çalışmalar

Topladıktan sonra boyama dışında başka yaptıklarınız var mı?

Materyale göre karar veriyorum. Bazen bu ürünleri iplere takıyorum, derin çerçeveler alıp içlerine dekor yapıyorum. Bazen doğal hali ile bırakıyorum, bazen boyuyorum. Deniz kestanelerini boyuyorum, boyayınca çok güzel oluyorlar. Ölü yengeçler oluyor. Onları topluyorum ve kurutuyorum. Ahşap tabakların içine tasarım yapıyorum. Cam fanus içine midye ve çiçekleri koyuyorum. O an içimden ne geliyorsa onu yapıyorum.

Hangi malzemeyi hangi boyayla boyamanız gerektiğini ve özel malzemelerin neler olduğunu nereden öğrendiniz?

Boyamayı, atölyesi olan arkadaşımın aracılığıyla öğrendim. Her boyayla boyanmıyor. Alkalik boyalar var, her yerde satılmıyor. Hobi merkezlerinde ve birkaç yerde satılıyor. Oraya gittiğimde tüm malzemelerimi alıyorum. Ayrıca insanların sokaklara attığı ufak tefek mobilyaları topluyoruz. Yerimiz olmadığı için yalnızca fiskos masası gibi malzemeleri boyayıp ihtiyacı olan kişilere veriyorum. Bunu 2-3 kere yaptım, denk geldikçe. İnsanlar çok fazla mobilya atıyor. Ben bunları toplayıp dönüştürüyorum.

Bu hobinize ne kadar zaman ayırıyorsunuz?

Evin içindeki durumuma bağlı olarak değişiyor. Genellikle yalnız olduğum zamanlar yapıyorum. 10 yaşında bir oğlum var, onunla vaktim yoğun geçtiği için genellikle cumartesi ve pazar günleri hobime vakit ayırabiliyorum. Çalıştığımız için evde sınırlı vakit geçiriyoruz, ev işleri ve çocuğun yanı sıra bu işe de vakit ayırmaya özen gösteriyorum.

Evde çok taş birikti mi?

Ben genelde hediye ediyorum, evde tepeleme taş yok (Gülüyor). Onları taşımak da vakit ve güç isteyen bir şey. Hediye ettiğim için elimde çok kalmıyor. Bu sene 150'ye yakın deniz kestanesi topladım, onların hepsini ortadan delip hasır iplere geçirip boncuklarla süsleyip komşularıma hediye ettim. Herkesin çok hoşuna gidiyor. Deniz

kestanelerini toplarken kalın eldiven giyiyorum, insanlar ne yapıyorum diye çok şaşırıyor. Merak edenlere hediye ediyorum, çok seviniyorlar. Hediye etmekten çok daha fazla hoşlanıyorum.

Mobilya olarak neler yaptınız?

Daha çok bahçe mobilyası, masa ve sandalye boyaması yapıyorum. Ahşapları boyuyoruz. Büfe, yemek masası, gardırop boyadım. Kendimin ve arkadaşlarımla evindeki mobilyaları boyadık, eskitme yapıyoruz. Bir kere komple mutfak boyadık. Çok da keyif alıyoruz.

Bir şeyler boyamak size ne ifade ediyor?

Bana meditasyon gibi geliyor, boyama yaparken her şeyden uzaklaşıyorum. Çok mutlu hissediyorum. Kendimi o anda her şeye kapatıyorum. Beni deşarj ediyor. Herkesin bir hobisinin olması gerektiğini düşünüyorum. Ekibime de tavsiye ediyorum, yaptığım şeyleri ve bana hissettirdiği şeyleri anlatıyorum. Stresli ve yoğun bir iş yükümüz var, sürekli kendini tekrar eden bir iş. İnsanların özel hayatında da sıkıntı ve sorunları oluyor, üstüne Covid-19 geldi. Dolayısıyla ekibime kendilerini motive edecek tasarımlar yapmalarını, renklerle uğraşmalarını öneriyorum. Bir gökkuşağı çizmenin bile iyi geleceğini söylüyorum. Yapanlar da var. Bir ara evden bir sürü kitap getirmiştim, aramızda kitap okuma günleri yaptık ancak sürekliliği sağlanamıyor. Oğlumla el işleri çok yaptık. Kocaman bir karton kağıda uzay yaptık, gezegenler çizdik.

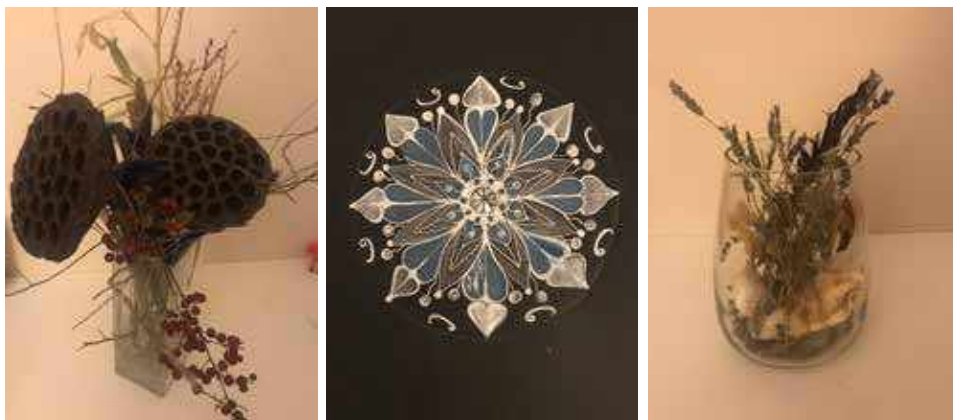
Maliyetli olmadan da hobi edinebilir miyiz?

Tabii, çay kutusu bile boyanabilir. Evimizde kullandığımız kutular, kavanozlar, kapaklar, ampul boyanarak gece lambası yapılabilir. Bir sürü şey yapabiliriz ancak tabii bunun bir maliyeti de var. Bu tip boyalar pahalı ve bir bütçe ayrılması gerekiyor. Ben her ay kendime 100 TL gibi bir bütçe ayırıyorum. Sevdiğim bir şeye, boyalara yatırım yapıyorum kıyafetten ziyade. Evde çok fazla boyam var. Buraya da taş ve boya getirip birlikte bir etkinlik yapma gibi bir planım da var. Bir araya gelinme riski var şu an, bu süreçten sonra gerçekleştirmeyi umuyorum.

Ahşap ve mobilya boyama

Çeşitli çalışmalar

Özgür Bey'e özel hediye

Farklı deniz ürünleri bulmak için dalmayı öğrendi

Doğadaki her türlü güzel ot ve bitkiyi toplayıp süs eşyası ve dekorasyon yapıyor

“Futbolun Altın Kareleri” fotoğraf sergisi

Sanatın insan sağlığı üzerindeki olumlu etkileri tartışılmaz... Anadolu Sağlık Merkezi olarak bu vizyonla sanatsal faaliyetleri destekliyor, “Anadolu Sanat Merkezi” konsepti altında hastanemiz bünyesinde çeşitli projeler hayata geçiriyoruz. Hastane koridorlarına taşıdığımız özel sergilerimiz de ilgi gören etkinliklerimiz arasında yer alıyor...

13-17 Ocak tarihlerinde ziyaretçilerimizi “Futbolun Altın Kareleri” adlı önemli bir sergiyle buluşturduk. Anadolu Sağlık Merkezi’nin ana girişinde yer alan bu sergi ise Gebze bölgesinin önemli gazetecilerinden Demirören Haber Ajansı muhabirleri Mesut Işık ve Büşra Kaya’nın kendi objektiflerinden seçtikleri 2014-2020 yılları arasındaki futbol sezonlarına ait fotoğraflardan oluştu. Sergide 2020 Haziran ayında gerçekleştirilmesi planlanan ancak pandemi nedeniyle ertelenen Avrupa Şampiyonası’nda Türk Milli Takımı’nın eleme grubunda oynadığı maçlardan da kareler yer aldı. 13 Ocak’ta gerçekleştirilen sergi açılışına Gebze basınından pek çok önemli ismin yanı sıra Darıca Belediye Başkanı Muzaffer Bıyık, Dilovası Belediye Başkanı Hamza Şair, Türkiye Gazeteciler Federasyonu Genel Sekreteri Levent Altun ve Gebze Gazeteciler Cemiyet Başkanı Ahmet Oğuz da katılım gösterdi.

Kimdir?

Mesut Işık

Mesut Işık, 1994 yılında Milliyet gazetesinde başladığı basın hayatına 1999 yılından bu yana Demirören Haber Ajansı Gebze Bölge Sorumlusu olarak devam ediyor.

25 yıllık süre içerisinde Gebze bölgesinde birçok yerel gazetede genel yayın yönetmeni, haber müdürü ve spor müdürü olarak görev yapan Mesut Işık, son 5 yıldır Süper Lig’de Galatasaray, Fenerbahçe ve Beşiktaş takımlarının Demirören Haber Ajansı adına foto muhabirliğini gerçekleştiriyor. Mesut Işık’ın fotoğraf ve gazetecilik dalında birçok ödülü bulunuyor.

Büşra Kaya

Büşra Kaya, 2012 yılında Denizyıldızları Anadolu Meslek Lisesi Radyo ve Televizyon Bölümü’nü bitirdikten sonra Atatürk Üniversitesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü’nden mezun oldu. 2012 yılında Demirören Haber Ajansı Gebze Muhabiri olarak başladığı görevine ise hala devam ediyor. Büşra Kaya, son 5 yıldır Süper Lig’de Galatasaray, Fenerbahçe ve Beşiktaş takımlarının Demirören Haber Ajansı adına foto muhabirliğini gerçekleştiriyor.

Sergi açılışından kareler...

HASTALARIMIZDAN MEKTUP VAR

İbrahim Sedat Üstündağ'ın tedavi süresince aileden gibi güler yüzlü, sıcak, sevecen ve çözüm odaklı yönlendirmeleri ile 7/24 desteğini esirgemeyen Yıldız Geçit'e teşekkürler. Anadolu Sağlık Merkezi bünyesinde iyi ki sizin gibi çalışan ve yüreği güzel insanlar var...

Burak Hatip

Biricik ve sevgili babamın hastanede yatış sürecinde her türlü desteği gösteren Dr. Sabriye Güvenç, Dr. Tülin Tünel, Dr. Kemal Tahaoğlu, Dr. Tamer Aksoy, Dr. Sibel Ay, Dr. Ertan Ökmen, Dr. Ayşegül Karahan Zor'a; ayrıca, Sn. Arzu Çakmak ve Sn. Emel Akyüz'e ayrı ayrı teşekkür ederim. Tüm Genel Yoğun Bakım ve KVC Yoğun Bakım personeline ayrı ayrı teşekkür ederim. İyi ki varsınız...

Dr. Fatma Bahçeci

Merhaba, 27/05/2020, saat 13:50'de randevu için hastaneni aradığımda personeliniz çok ilgili davrandı. İsmi alamadım ama yine de buradan hem hastanenize hem kendisine çok teşekkür ederim. Saygılarımla,

Pınar Karaman Aynacı

Ben 21.03.2020 tarihinde hastanenizde doğum yaptım. Koronavirüs sebebiyle ailemi almadılar hastaneye. Çok tedirgindim fakat çalışanlarınız o kadar içten ve samimiydiler ki eksikliklerini hiç hissettirmediler. Her anım o kadar rahattı ki adeta evimde gibi hissettim kendimi. Sanki bütün çalışanlarınızı özellikle seçmişsiniz. Hepsini mi bu kadar iyi ve ilgili, sıcakkanlı davranır? Gerçekten sizi seve seve tavsiye ediyorum. Bütün ailemin hastanesi olduğunuz şimdi. Gittiğim her katta temizlik personeline yemekleri dağıtanına, ebesinden hemşiresine, bankodaki çalışanlarınıza kadar hepsi çok iyiydi. İyi ki sizi tercih etmişim. İkinci çocuğumda da tek adresimsiniz. Düşünmeye gerek dahi yok. Fotoğrafınız Elif Hanım bile bizim hazırlanma aşamamızda bebeğimizi aldı, onu susturup uyuttu ve biz de rahat rahat üstümüze giyindik. Bu bir ekip işi ve sizin ekibiniz çok donanımlı. Deniz Ebe'ye, Kübra Ebe'ye doktorum Zeynep hanıma, kadın doğum katındaki hemşirelerime, kaldığım kattaki hemşirelerime tek tek çok teşekkür ederim. Hepsini bizim için çok güzel bir ortam sağladıkları için ve çok huzurlu bir doğum hissedeceğim bir ortam sağladıkları için ve çok huzurlu bir doğum olduğum için, adeta hastanede tekmişiz gibi bir ortam olduğum için özellikle tekrar tekrar teşekkür ederim. İyi ki ASM...

Beyza Sayan Taşçı

Özellikle belirtmeliyim ki, öncelikle saygıdeğer eşi benzeri bulunmayan, işini tarifi imkansız bir aşkla yapan hocam Dr. Enes Murat Atasoy'u'na; kanatsız melek olan benim hayata tutunmamı sağlayan, her seansta psikolojik destek veren, ilgi, sevgi, özenle Hanım'a, hasta danışmanı Önder'e, bazı seanslarda denk gelen Zekiye temizlik görevlisi Fidan Hanım'a, çok teşekkür ediyorum, önlerinde saygıyla eğiliyorum. Eğer ben bugün nefes alabiliyor ve hayatımın ikinci baharını yaşıyorsam bu ekibe borçluyum. İyi ki varsınız, sonsuz sevgilerimle...

Neslihan Göbülük

Yemekhanede bulunan Resul Uğur Gül'ün hizmetinden dolayı teşekkürlerimi bildirmek isterim. İnanılmaz bir hizmette bulunduğunu ve çok memnun kaldığımı dile getirmek istedim. Ayrıca servis elemanı Mehmet Bey'e de çok teşekkürlerimi sunarım...

Nermin Katmış

5 yıldır çektiği boyun ağrısından 1 saatte kurtuldu

Çağlar Gençoğlu

Finans sektöründe çalışan 37 yaşındaki Çağlar Gençoğlu, 5 yıl ciddi boyun ağrısıyla yaşadı. Bilgisayarla aktif bir şekilde çalışan, evli ve bir kız babası olan Çağlar Gençoğlu, kendisine boyun fıtığı tanısı konduğunu belirterek “Bu nedenle geceleri uyuyamıyor, sürekli doktora gidiyordum. Ağrı kesiciler, kas gevşeticiler ve iğnelerle yaşıyordum. Son olarak ağrım nedeniyle işe de gidemiyordum” açıklamasında bulundu.

5 yıldır boynunda bir ağrı ve kulunç bölgesinde sürekli bir masaj isteğinin olduğunu vurgulayan Çağlar Gençoğlu, “Bazen de kolumda uyuşmalar oluyordu, bu sebeple bir süredir doktorlara gidiyordum. Boyun fıtığı teşhisi kondu, birkaç kez fizik tedavi gördüm, birçok fizyoterapistte gittim ancak hiçbir faydasını görmedim” dedi.

Sadece yan yatınca ağrım hafifliyordu ancak geçmiyordu

1 ay önce Adana’ya gezmeye gittiğini ve orada çok şiddetli bir boyun ağrısı yaşadığını anlatan Çağlar Gençoğlu, “Sanki boynumu matkapla deliyorlardı. Ağrı koluma vuruyordu. Oturmak mümkün değildi, kolumu sürekli kafamın üzerinde tutmak zorundaydım, ancak öyle durabiliyordum. Sadece yan yatınca ağrım hafifliyordu. Normalde kas gevşeticiler, ağrı kesiciler içerdim, kas gevşetici iğneler olurdum ve geçerdi ancak artık geçmemeye başlamıştı” dedi. Adana’dan dönünce fizyoterapist gittiğini ve MR çekildiğini belirten Gençoğlu, “Ameliyatsız çözebileceklerini söylediler. Bunun üzerine bir de ne olur ne olmaz diye beyin cerrahına da görünmek istedim. Beyin cerrahı da ameliyat olmam gerektiğini söyledi. Ben de biraz pımpirikli bir insan olduğum için başka bir hastaneye daha gittim. Gittiğim diğer beyin cerrahı da ameliyat dedi. Ardından bir kardiyolog arkadaşım var, kendisine MR sonuçlarımı verdim; o da 2 beyin cerrahı ile görüştü ve benzer yorumlar aldı. Ben de pek çok doktorla görüştüktan sonra ameliyat kararı aldım. Ancak yine de bu konu ile ilgili olarak internette doktor ve hastanelerin güvenilirliği ile ilgili biraz daha araştırma yaptım. İnternette Beyin ve Sinir Cerrahisi Uzmanı Doç. Dr. Selçuk Göçmen’in makalelerini okudum, videosunu izledim ve sonunda Anadolu Sağlık Merkezi’ne gelmeye karar verdim” dedi.

Ameliyat olmadan önce doktoruma güven hissettim

İçinin bir türlü rahat etmediğini söyleyen Gençoğlu, “Doç. Dr. Selçuk Göçmen ile ilk görüşmemde bir güven hissettim. Bana ameliyatta neler yapacağını detaylı bir şekilde açıkladı. Hareket kabiliyetimi azaltmadan yapabileceklerini anlattı. Tüm riskleri söyledi. Bu da inanılmaz derecede güven sağladı. Odadan çıktığımda hemen ameliyat olabilirim diye düşündüm” dedi. 2 gün sonra ameliyat olduğunu anlatan Gençoğlu, “Fıtığın biri alındı, diğerine protez takıldı. Ameliyattan önce Selçuk Bey kolumu tutmuştu ve inanılmaz bir güven vermişti bana. Ameliyattan çıkar çıkmaz ağrıdan kurtulmuştum. 1 gece hastanede kaldım, ertesi gün taburcu oldum. Şu an yeniden doğmuş gibiyim. Selçuk Hoca benim kahramanım” şeklinde konuştu.

Ağrı nedeniyle 10 gün işe gidemedim

Önceden ağrıdan araba bile kullanamadığını söyleyen Çağlar Gençoğlu, “Şu an her işimi kendim yapabiliyorum. Doktor kontrolü için 60 kilometre yol araba kullanıyorum. Boşuna 3-4 yıl ağrıyı çekmişim. Önceden hiç ağrısız günüm yoktu. Bazen hafifliyordu ancak hiçbir zaman tamamen geçmiyordu. Ağrıdan oturup ağıladığımı biliyorum. Geceleri uyuyamıyordum, avuç avuç ağrı kesici kullanıyordum” açıklamasında bulundu.

İnsanların acıyı anlayamadığını belirten Gençoğlu, “Adana’dan döndükten sonra 10 gün işe gidemedim. Çevremde herkes abarttığımı düşünüyordu. Ameliyat olacağımı duyunca herkes şaşırıldı. Ancak her boyun fıtığında ameliyat olmak gerekmiyor. Doğru doktora başvurmak ve onun yönlendirmesini almak çok önemli. Benim ameliyat olmam şarttı. Çok da rahat ettim” önerisinde bulundu.

Beyin ve Sinir Cerrahisi Uzmanı Doç. Dr. Selçuk Göçmen ne diyor?

“Hasta ameliyattan çıkar çıkmaz ağrıdan kurtuldu”

“Hastamız boyun ağrısı, sağ kola yayılan ağrı ve uyuşukluk şikayeti ile geldi. Muayene odasına sağ kolunu başının üzerine koymuş (İlerlemiş boyun fıtıklarında hastalar tipik olarak bu pozisyonda gelebilirler), ‘Hocam, ben ameliyat olmaya geldim. Benim ameliyatımı bugün yapabilir misiniz?’ diye sordu. 1 haftadır şikayetinin olduğunu ve dış merkezde çekilen boyun MR’ında ciddi fıtık basısı nedeniyle ameliyat önerildiğini belirtti. Yapılan muayenesinde sağ kolda kuvvetsizlik ve refleks kaybı tespit edilerek operasyon planlandı.

Boyun fıtığında ameliyatlar, günümüzde yaygın olarak mikrocerrahi yöntemi ile boynun ön bölgesinden girilerek yapılmaktadır. Bazen, özellikli olgularda boynun arka kısmından da girilerek bu ameliyat yapılabilir. Boyun fıtığı ameliyatlarında, bel fıtığı ameliyatlarının aksine önden omurga bölgesine girilerek, bu bölgede bası yapan fıtığın tamamı başarıyla çıkarılabilmektedir. Bu nedenle ameliyat olduğu bölgeden fıtığın tekrarlama olasılığı yoktur. Boşaltılan fıtığın yerine kafes veya disk protezi yerleştirilebilmektedir. Bizim hastamızda mikrocerrahi ameliyatı başarıyla gerçekleştirilerek, disk protezi yerleştirildi. Hastanın ameliyat sonrası ağrısı hemen geçti ve aynı gün kalkıp dolaştı. Bu ameliyatlar yaklaşık 1 saat sürmektedir. Ameliyatın ertesi günü yara yeri kontrolü yapıldıktan sonra hastamız taburcu edildi. Hastamız kontrole geldiğinde, ‘Hocam siz benim kahramanımsınız’ dedi. Yapılan muayenesinde, kol ağrısı geçmiş, ameliyat öncesine göre kolumda kuvvetsizlik toparlamış, çok az bir kuvvetsizlik vardı. Hastaya boyun ve kolunu güçlendirme egzersizleri verildi.”

“Saçlarım döküldüğünde peruk bile takmadım; saklayacak, utanacak hiçbir şeyim yok çünkü”

Cahide Kulaç

2017 yılında eline bir kitle gelen ve hemen doktora başvuran 63 yaşındaki Cahide Kulaç’a meme kanseri tanısı kondu. Memesinde kitle olmasının dışında hiçbir belirti olmadığını anlatan Cahide Kulaç, “Hemen ameliyat oldum. Lenf bezlerime de kanser sıçramış, yani metastaz yapmış. Kanser olduğumu ameliyattan sonra, bundan sonraki sürecin onkolojide devam edeceğini öğrendiğim zaman anladım. Kemoterapi tedavisi gördüğüm dönem iyileşemeyeceğim diye düşündüm, çok zor bir tedavi süreci geçirdim. Ancak bu olumsuz düşüncelerden hemen kurtuldum. Saçlarım döküldüğünde peruk bile takmadım, reddettim. Utanacak, gizleyecek bir şey değil bu çünkü. Sadece bir hastalık. İyileşmek için gereği neyse yaptım, mücadeleyi bırakmadım” dedi.

2017 yılında eline küçük ve yuvarlak bir kitle geldiğini ve hemen doktora başvurduğunu anlatan Cahide Kulaç, “Hemen ameliyat oldum. Sağ memem temizlendi, tümör lenf bezlerime de sıçramış. Tanı konması ve benim ameliyata girmem bir hafta içerisinde oldu. Ben bir şey düşünemedim bile. Sadece orada bir rahatsızlık, bir yayılım var ve o temizlenecek, benim işim bitecek diye düşündüm. Kanser olduğumu aklımdan geçirmedim, konduramadım. O kadar rahat bir ameliyat süreci geçirdim ki... Ameliyat sonrası doktorum ‘Benimle işiniz bitti, bundan sonra onkoloji bölümüyle devam edeceksiniz’ dediği an ben kanser olduğumu anladım. İlk öğrendiğimde tokat gibi geldi” dedi.

“Kanser olmak hayatla yüzleşmek gibi bir şey”

Kanser olmadan önce çevresindeki meme kanseri olan arkadaşlarına “Ameliyatını, tedavini oluyorsun, geçiyor” diyerek moral vermeye çalıştığını söyleyen Cahide Kulaç, “Meğer bir hasta bu tarz laflar duymak istemiyormuş. Empati kurarak hastalarla konuşmak lazım. Maalesef bizim toplumumuzda ya acıyarak insalara yaklaşırlar ya da önemsemiyor gibi davranırlar. İkisi de kırıcı. Kanser tanısı almak, hayatla yüzleşmek gibi bir şey. Çok zor bir süreç. Ancak ben ağlayamadım, hep güldüm. Ailem bana hep yardımcı oldu, yanımdaydı. Beni hiç mutsuz etmediler. İyi ki ailem anlayışlı diye düşündüm. Beni daha iyi anlayabilmek ve yanlış bir şey yapmamak için onlar bile psikolojik destek almaya karar vermişti mesela. Bu tür hastalıklarda destek çok önemli. Çocuklarım, kardeşlerim ve akrabalarım çok destek oldu. Ben çok verici bir insanım, herkes de bana verici olarak döndü, ektiğimi biçtim, hiç yalnız kalmadım. İki yol vardı; mutlu olmak veya mutsuz olmak. Ben mutlu olmayı seçtim” açıklamasında bulundu.

“Peruğu takınca beni gören, kanser olduğumu anlayacak diye düşündüm”

Hiç peruk takmadığını ve kendini saklamadığını anlatan Cahide Kulaç, “Bunlar çok zor duygular. Saçlarımı evde kestik, neredeyse sifıra vurdurdum. ‘Babama benzedim’ diye düşündüm, çok sevindim. Bir gün dışarı çıkmak istedim, çocuklarım bana peruk almıştı. Peruğu taktım ve yüzümdeki ifade çok değişik geldi bana. Kanser tedavisi gördüğünüz aslında yüzünüzden belli oluyor. Yüzünüz yuvarlaklaşıyor, renginiz değişiyor. Peruğu takınca bana bakan, benim kanser olduğumu anlar diye düşündüm ve çok mutsuz oldum. Sonra psikolojik tedavi gördüm ve mutsuzluğun bana bir şey getirmeyeceğini anladım. Bir daha da peruk takmadım, kendimi kabul ettim ve o halimle sevdim” dedi.

“Türkiye’de bazı hastalıkları yaşamak çok zor”

Türkiye’de bazı hastalıkları yaşamanın çok zor olduğunu belirten Cahide Kulaç, “Kimisi ‘Ben de bunu yaşadım, şunu içtim, bunu yedim’ diyor, kimisi de ‘vah vah’ diyerek acıyor. Konuşurken ses tonları değişiyor, ağlamaklı oluyorlar. Tüm bunlar bir hastanın canını çok sıkıyor. Sokaklarda rahat gezemiyorsunuz, farklı bakıyorlar size. Ancak ben bu insanlara kulağımı tıkamayı ve mutlu olmayı tercih ettim. ‘Ben kanser hastasıyım’ dediğim an mutlu oldum. Hastalığımı kabul ettim ve tedavisi neyse oldum. Anadolu Sağlık Merkezi Medikal Onkoloji Uzmanı Prof. Dr. Şeref Kömürcü bana hep moral verdi. Ona ne kadar teşekkür etsem az, o benim için büyük bir şans. Doktorumun

sözünden hiç çıkmadım. Bana hayatıma her zaman olduğu gibi devam etmemi söyledi. Arkadaşlarımla gezmelere gidiyordum, yine devam ettim. Torunuma bakıyordum. ‘Kemoterapiden çıkıp bakmaya devam et’ dedi doktorum. Gerçekten de bu yaşam tarzım, özellikle de torunum beni hayata bağladı...” dedi.

Kemoterapi döneminde iyileşemeyeceğimi düşündüm

Her ne kadar pozitif olmaya çalışsa da zaman zaman canının sıkıldığını anlatan, özellikle de kemoterapi döneminde bir an iyileşemeyeceğini düşündüğünü anlatan Cahide Kulaç, “6 kür kemoterapi, 1 ay da radyoterapi gördüm. Bu hastalık herkesin başına gelebilir. Seneler önce, ben 10 yaşındayken ailede ilk halamda gördüm kanseri. O dönemde bile kanseri atlattı ve senelerce çok sağlıklı yaşadı. Çok pozitif biriydi. İyileşeceğimize inanmamız lazım” dedi.

Duygular bu hastalıkta çok fazla ortaya çıkıyor

Cahide Kulaç, kanser hastalarına şu önerilerde bulundu: “Tedavi süresince torunlarımla birlikte oldum, ailemleym, arkadaşlarımla telefonda görüştüm. Sonra dedim ki bu hastalığı ben istemedim. Saçlarım döküldü, çok önemli bir şey değil dedim. Şükretmek için çok neden var aslında. Sevdiklerimize ‘Seni seviyorum’ demekten çekinmemeliyiz. Artık ben duygularımı dile getiriyorum. Peruk takmak isteyen taksın, istemeyen takmasın. Destek alsınlar sevdiklerinden. Özellikle ailesinden destek alamayan hastalar maalesef süreci zor geçiriyorlar. Kanser bana kendimi ve insanları daha çok sevmeyi öğretti. Daha fazla şükretmeyi ve ufak tefek şeyleri kafaya takmamayı öğretti. Başka insanların söylediklerine ve isteklerine göre yaşayamayız. Ne istiyorsanız onu yapın, kimseyi dinlemeyin. Duygular bu hastalıkta çok fazla ortaya çıkıyor, duygularınızı baskılamayın. Mümkün oldukça gezin. Şu an çok iyiyim. Geçenlerde arkadaşlarımla Artvin’deydim. Öyle yüksek dağlara, tepelere tırmandım ki, ben bile şaşırdım kendime...”

Medikal Onkoloji Uzmanı

Prof. Dr. Şeref Kömürcü ne diyor?

“Cahide Hanım’ın şu an durumu çok iyi ve problemsiz olarak takibimizde”

Hastamız Cahide Kulaç, yaklaşık iki buçuk yıl önce meme kanseri tanısı konmuş ve ameliyat olmuş olarak bize geldi. Orta düzeyde bir evrede olan hastalığı için yeterli ve emniyetli bir cerrahi işlem yapılmış olduğunu gördüm. Oldukça endişeli olarak tedavi programına başlamıştı. Sonra bu olumsuz duyguları bıraktı ve çok yoğun bir kemoterapi programı almasına rağmen tedavi süresince endişesi devam etmedi, oldukça güçlü ve çok iyi bir uyumla, ayrıca iyi bir aile desteği ile tedaviyi tamamladı.

Kemoterapilerden sonra radyoterapi ve hormon tedavisi aldı. Tedavilerin hepsini ciddi bir sorun yaşamadan götürdü. Şu an durumu çok iyi ve problemsiz olarak takipte.

Cahide Hanım’ın takibi süresince, böyle bir ciddi hastalıkla baş etmede çok gerekli olan hasta, hasta yakını ve sağlık çalışanının tam bir uyum içinde çalışmasının güzel bir örneğini gördük.

Sayın İzzet Özilhan'ı saygıyla andık

Her yıl olduğu gibi bu yıl da 22 Haziran'da, grubumuzun kurucularından ve onursal başkanlarından Sn. İzzet Özilhan'ı, vefatının 6. yılında saygı ve minnetle andık. Tüm sosyal medya kanallarımızda saygımızı ifade ettiğimiz paylaşımlar yapıldı. Hastanemizde kendisi için çiçeklerle süslediğimiz bir anma köşesi hazırladık. Yemekhanemizde ise değerli kurucumuzun ölüm yıl dönümü vesilesiyle çalışanlarımıza helva ikram edildi.

Birinci Otomotiv çalışanlarına online konferans

Çocuk Cerrahisi Uzmanımız Op. Dr. Nadir Tosyalı 7 Mayıs, 16.00-17.00 saatlerinde Birinci Otomotiv çalışanlarına online konferans vererek "Covid-19 Günlerinde Sağlık Sorunları ve Çocuklarda Eviçi Kazalarına Yaklaşım" konusunda bilgi ve deneyimlerini aktardı. Yaklaşık 200 kişinin izlediği canlı yayında çalışanlar soru yönlendirme fırsatı da yakaladılar. Online konferansa gösterilen ilgiden ise her iki taraf da memnun kaldı.

Online hasta buluşması

Pazarlama ve Kurumsal İletişim Departmanı ile Meme Sağlığı Merkezi iş birliğiyle "Birlikte Güzel Günlere" başlıklı hasta buluşmasının üçüncüsü 14 Mayıs'ta gerçekleştirildi. Meme kanseri hastalarıyla bir araya gelmek, sorularına yanıt vererek onlara yol göstermek amacıyla gerçekleştirilen buluşmaların üçüncüsü pandemi nedeniyle online gerçekleştirildi. Keyifli geçen buluşmada Meme Sağlığı Merkezi Direktörü Prof. Dr. Metin Çakmakçı ile Medikal Onkoloji Uzmanı Prof. Dr. Şeref Kömürcü hastalarla sohbet ederek sağlıkları ile ilgili akıllarına takılan tüm sorulara yanıt verdiler.

E-doktor hizmetimiz başladı

Pandemi sürecinde hastalarımıza sunduğumuz sağlık hizmetinin aksamadan devam etmesi için E-doktor hizmetimizi hayata geçirdik. Bu hizmetimiz sayesinde hastalarımız evden çıkmadan internet üzerinden hekimlerine ulaşarak sağlıklarıyla ilgili bilgi alabilirler. Telefonla görüntülü bir şekilde gerçekleştirilen online görüşmeler ile ilgili hastalarımızın çağrı merkezimizden randevu almaları yeterli.

Anadolu Grubu'ndan destek

Anadolu Isuzu, Garenta, KIA ve KNS Otomotiv, sağlık çalışanlarını Coronavirus'ten korumak ve hastanelerin bu kapsamdaki ihtiyacını karşılamak için entübasyon kabini ve UV ışınli biyolojik muayene kabini üretip pek çok sağlık kuruluşuna bağışladı. Anadolu Sağlık Merkezi'ne de bir entübasyon kabini ile UV ışınli biyolojik muayene kabini teslim eden Anadolu Isuzu, Garenta, KIA ve KNS Otomotiv'e destekleri için teşekkür ederiz...

Kadınlar Günü'nde Frida Kahlo taçı

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle hastanemizdeki kadın çalışanlara yönelik "Frida Kahlo Taç Hazırlama Etkinliği" düzenledik. Myra toplantı salonunda düzenlenen etkinliğe yaklaşık 50 kişi katıldı. Gerçek çiçekler kullanarak birbirinden güzel taçlar yapan arkadaşlarımız sonrasında bu taçları takarak hatıra fotoğrafı çektirmeyi de ihmal etmediler.

Annelere gül, babalara özel kurabiye

Bu yıl Anneler Günü ile Babalar Günü, Covid-19 salgınının etkisi altında kutlandı. Zeugma Restaurant'ın girişinde hastanemizdeki annelere gül, babalarımıza ise özel kurabiyeler dağıttık. Pek çok çalışma arkadaşımız, bu özel günlerinde hatırlanmış olmaktan dolayı mutluluk duyduklarını ifade ettiler...

Anneler Günü

Babalar Günü

Pandemiye rağmen 100. yıl coşkusu!

23 Nisan yarışmasını kazananlar

Bu yıl Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin kuruluşunun 100. yılıydı. Ancak Coronavirus önlemleri nedeniyle 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı kutlamaları, bu yıl okul bahçelerinde değil, karantina altında evlerde yapıldı. Her ne kadar pandemi yüzünden tüm gösteri ve törenler iptal edilmiş olsa da 100. yıl coşkusu çocuklarımıza evlerimizde yaşattık. Evler süslendi, saat 21.00'de ise yurt genelinde milyonlarca vatandaşla birlikte balkonlara çıkılarak hep bir ağızdan İstiklal Marşı'mız okundu. Hastane çalışanları olarak bizler de saat 21.00'de Acil Servis'in önünde İstiklal Marşı'mızı okuyarak bu anlamlı etkinliğe katıldık.

Bu önemli günde hastanemizde tedavi gören ve poliklinik hizmeti almak için bize başvuran çocuk hastalarımızı da unutmadık. Pandemi yüzünden iptal olan gösteri ve törenler yüzünden buruk bir bayram geçiren çocuklarımız, kendilerine hediye ettiğimiz Türk bayraklı rüzgar gülleriyle az da olsa teselli buldular.

Ayrıca Yammer'da gerçekleştirdiğimiz 23 Nisan yarışması da büyük ilgi gördü. Çalışanlarımızın, çocukluk fotoğraflarını paylaştıkları "Biz de çocuktuk" adlı yarışmada, en güzel fotoğrafları hep birlikte oylayarak seçtik. Sevimli fotoğraflarıyla en çok oy alıp "Kitap & Kahve" temalı bir kutu içinde sürpriz hediyelerin de sahibi olan 4 kişi ise Dr. Esra Sönmez, Arzu Özkahraman Çakmak, Doç. Dr. Enes Murat Atasoyu ve Dr. İbrahim Gökçen oldu. Yarışmamıza katılıp bize nostalji yaşatarak gülümsememizi sağlayan tüm çalışma arkadaşlarımıza teşekkürlerimizle...

"Hediyemi alırmı almaz, kahvem alıp kitabın başına oturdum..." diyen Enes Hoca'nın bizlerle paylaştığı fotoğrafı...

Yarışmayı kazananların "Kitap & Kahve" temalı sürpriz kutularından çıkan hediyeler...

Sevgililer Günü'nde adaçayı etkinliği ile kalp kurabiye

Bu yıl 14 Şubat Sevgililer Günü'nde hastanemizde "Adaçayı ile aşk dile..." adlı bir etkinlik düzenledik. Zeugma Restaurant armut alanda 20'şer kişilik iki ayrı grup için düzenlenen etkinlik, nefes terapisi ile başladı. Sonrasında adaçayının kötü enerjiyi uzaklaştırdığı, pozitif enerji yaydığıyla ilgili bilgi veren eğitmen ile adaçayı bitkisi kullanılarak güzel buketler yapıldı. Farklı tomurcuklar, boncuklar ve çeşitli bitkilerle süslenen buketler son olarak hasırla bağlandı. 10.30-11.30 ve 14.00-15.00 saatlerinde gerçekleştirilen etkinlik çok keyifli geçti. Bu özel günde ayrıca Zeugma Restaurant'ta çalışanlarımıza dağıttığımız kalp şeklindeki kurabiyeler de ilgi gördü.

Etkinlik öncesi nefes terapisi yapıldı

Zeugma Restaurant'ta kurabiye dağıtıldı

Damla Bozkurt

(İnsan Kaynakları Direktörlüğü, Eğitim ve Organizasyonel Gelişim Uzman Yardımcısı)

Damla Bozkurt, Marmara Üniversitesi Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce SHL İnsan Kaynakları Danışmanlık firmasında danışman olarak görev almıştır.

Elif Kılıç

(Tıbbi Hizmetler Direktörlüğü, Göz Teknikeri)

Elif Kılıç, Afşin Bey Sağlık Meslek Lisesi Hemşirelik bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce Medical Park Gebze Hastanesi'nde Göz Teknikeri olarak görev almıştır.

Reşit Erkan Ekşioğlu

(Tıbbi Hizmetler Direktörlüğü, Nükleer Tıp Teknikeri)

Reşit Erkan Ekşioğlu, Okan Üniversitesi Tıbbi Görüntüleme Teknikleri bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi kendisinin ilk iş tecrübesidir.

Nida Shahini

(Uluslararası Hizmetler Direktörlüğü, Arnavutça Hasta Koordinasyon Yetkilisi)

Nida Shahini, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Şehir Planlama bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi kendisinin ilk iş tecrübesidir.

Pınar Akalın

(Hasta Bakım ve Hemşirelik Hizmetleri Direktörlüğü, Hemşire)

Pınar Akalın, Kocaeli Üniversitesi Hemşirelik bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce Atlas Üniversitesi Medicine Hospital'da hemşire olarak görev almıştır.

Vildan Bilir

(Hasta Bakım ve Hemşirelik Hizmetleri Direktörlüğü, Hemşire)

Vildan Bilir, Insitut de Formation en Soins Infirmiers de Pontarlier Hemşirelik bölümünden mezun olmuştur. Marmara Üniversitesi'nde hemşirelik denklğini tamamlamıştır. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce Bezmialem Vakıf Üniversitesi Hastanesi'nde hemşire olarak görev almıştır.

Rukiye Çalıcı

(İdari Hizmetler, Kalite ve Hasta Güvenliği Direktörlüğü, Kontratlı Hizmetler Uzman Yardımcısı)

Rukiye Çalıcı, Sakarya Üniversitesi Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce Elite World Hotel'de kat şefi olarak görev almıştır.

Muhammet Berkay Şen

(İdari Hizmetler, Kalite ve Hasta Güvenliği Direktörlüğü, Ayaktan Hasta Danışmanı)

Muhammet Berkay Şen, Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Fotoğrafçılık bölümünde öğrenimine devam etmektedir. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce CMC Customer Management Center'da Müşteri temsilcisi olarak görev almıştır.

Esra Alkan

(İdari Hizmetler, Kalite ve Hasta Güvenliği Direktörlüğü, Yatan Hasta Danışmanı)

Esra Alkan, Üsküdar Üniversitesi Tıbbi Mümessillik ve Pazarlama bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce Memorial Hastanesi'nde Hasta Yatış Çıkış Yetkilisi olarak görev almıştır.

Betül Demirci

(Tıbbi Hizmetler Direktörlüğü, Eczane Teknikeri)

Betül Demirci, Bülent Ecevit Üniversitesi Eczane Teknikerliği bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce Bahamed Medikal Sağlık Hizmetleri'nde Eczane Teknikeri olarak görev almıştır.

Batuhan Filibe

(Hasta Bakım ve Hemşirelik Hizmetleri Direktörlüğü, Hasta Bakım Teknisyeni)

Batuhan Filibe, Özel Kale Sağlık Meslek Lisesi Hemşire Yardımcılığı bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi kendisinin ilk iş tecrübesidir.

Ebru Taşkın

(Hasta Bakım ve Hemşirelik Hizmetleri Direktörlüğü, Hemşire)

Ebru Taşkın, Düzce Üniversitesi Hemşirelik bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce Özel Körfez Marmara Hastanesi'nde hemşire olarak görev almıştır.

Batuhan Berberoğlu

(İdari Hizmetler, Kalite ve Hasta Güvenliği Direktörlüğü, Ayaktan Hasta Danışmanı)

Batuhan Berberoğlu, Afyon Kocatepe Üniversitesi Bankacılık ve Sigortacılık bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce CMC Customer Management Center'da Müşteri Temsilcisi olarak görev almıştır.

Gökhan Eroğlu

(İdari Hizmetler, Kalite ve Hasta Güvenliği Direktörlüğü, Ayaktan Hasta Danışmanı)

Gökhan Eroğlu, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Yönetimi bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce Acibadem Altunizade Hastanesi'nde ekip lideri olarak görev almıştır.

Menekşe Çetinkaya

(Uluslararası Hizmetler Direktörlüğü, Uluslararası Hizmetler Uzman Yardımcısı)

Menekşe Çetinkaya, Kırız Üniversitesi Dış Hekimliği bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce Eylül Çeviri Danışmanlık ve Yayıncılık firmasında tercüman olarak görev almıştır.

Serkan Macit

(Uluslararası Hizmetler Direktörlüğü, Uluslararası Hizmetler Uzman Yardımcısı)

Serkan Macit, Thomas Dumorey Meslek Lisesi'nden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce Eylül Çeviri Danışmanlık ve Yayıncılık firmasında tercüman olarak görev almıştır.

Refika Özer

(Hasta Bakım ve Hemşirelik Hizmetleri Direktörlüğü, Hemşire)

Refika Özer, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Hemşirelik bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi kendisinin ilk iş tecrübesidir.

Şeyda Gülşen

(Tıbbi Hizmetler Direktörlüğü, Eczacı)

Şeyda Gülşen, Bezmialem Vakıf Üniversitesi Eczacılık bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce Acibadem Sağlık Grubu'nda Eczane/Satın Alma Uzmanı olarak görev almıştır.

Ali Tekin

(Tıbbi Hizmetler Direktörlüğü, Eczane Teknikeri)

Ali Tekin, Ankara Üniversitesi Eczane Hizmetleri bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce Okan Üniversitesi Hastanesi'nde Eczane Teknikeri olarak görev almıştır.

Gamze Er

(Tıbbi Hizmetler Direktörlüğü, Hemşire)

Gamze Er, Era Teknik Koleji Sağlık Meslek Lisesi Hemşirelik bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce Özel Mehmet Toprak Hastanesi'nde Servis Hemşiresi olarak görev almıştır.

Necdet Yakar

(Tıbbi Hizmetler Direktörlüğü, Radyoloji Teknikeri)

Necdet Yakar, Acıbadem Üniversitesi Tıbbi Görüntüleme bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce Başkent Üniversitesi Hastanesi'nde Radyoloji Teknikeri olarak görev almıştır.

Umut Boncuklu

(İdari Hizmetler, Kalite ve Hasta Güvenliği Direktörlüğü, Ayaktan Hasta Danışmanı)

Umut Boncuklu, Biruni Üniversitesi Sağlık Yönetimi bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce Hospitadent Dış Hastanesi'nde hasta danışmanı olarak görev almıştır.

Buğrahan Muğlu

(Tıbbi Hizmetler Direktörlüğü, Radyoloji Teknikeri)

Buğrahan Muğlu, Okan Üniversitesi Tıbbi Görüntüleme bölümünden mezun olmuştur. Anadolu Sağlık Merkezi'nde işe başlamadan önce Göztepe Metro OSGB'de Radyoloji Teknikeri olarak görev almıştır.

KÜNYE

Yayına Hazırlayan

Pazarlama ve Kurumsal İletişim Müdürlüğü

İçerik Destek

Goodworks İletişim Danışmanlığı

Tasarım

Gram İstanbul

Bizbize Ekibi

Didem Akçay Göktepe, Bade Gürleyen Kazezyılmaz,
Atıl Kaan Arabacı, Doç. Dr. Cüneyt Adayener,
Hamide Güven, Nazife Utlı, Burcu Dağıstanlı,
Nuriye Yılmaz, Tuğçe Sarıkahya, Aslı Ergen,
Özlem Deveci.

HABER ÖNERİLERİNİZİ BEKLİYORUZ!

Bizbize'de yayınlanmasını istediğiniz her türlü haber önerinizi paylaşmanızı rica ediyoruz. Yazdığınız bir yazı, özel bir hasta hikayesi, gerçekleştirdiğiniz bir gezi, sahip olduğunuz bir hobi ya da özel bir yeteneğiniz ile ilgili önerilerinizi **bade.gurleyen@anadulusaglik.org** adresine iletirseniz seviniriz.

Saygılarımızla...
Bizbize Ekibi

**Sosyal medyada da hastanemizi
takip etmeyi unutmayın...**

/AnadoluSaglikMerkezi

/anadulusaglik

/anadulusaglik

#anadulusaglikmerkezi

#sagliginmerkezi